

ΑΠΑΤΡΙΣ

“Εκαστος τόπος έχει την πληγήν του: Η Αγγλία την ομήλην,
η Αίγυπτος τας οφθαλμίας, η Βλαχία τας ακρίδας
και η Ελλάς τους Έλληνας”
Εμμανουήλ Ροΐδης

ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 20 • ΚΡΗΤΗ, ΔΕΚΕΜΒΡΗΣ 2012 • ΔΙΑΝΕΜΕΤΑΙ ΧΩΡΙΣ ΑΝΤΙΤΙΜΟ

Βρέχει κάτω στις γειτονιές της γης
Στη μαύρινη Ορλεάνη.
Βρέχει βροχή ραβδωτή
Στουρνάρα Ζαΐμη Αραχώβης Μπενάκη.

Ακόμη και οι βιομήχανοι μελαγχολούν

Το κράτος έχοντας ήδη πλέον χρεοκοπήσει τρεις φορές σε διάστημα τριών ετών, καταργεί πλέον κοινωνικά δικαιώματα και ξεπουλά ιδιοκτησίες στο κεφάλαιο.

σελ. 12

Ημερολόγιο της επιχείρησης “Angela Davis”

Στο σύγχρονο μεταβιομηχανικό σκοταδισμό, ο κατηγορούμενος δεν τιμωρείται, όπως γινόταν στο μεσαίωνα, με την διαπόμπευση αλλά κάτι παραπάνω.

σελ. 20

Βαλκανικοί πόλεμοι, εθνικισμός και ιστορία

Από συγκρότησης του ελληνικού κράτους ο εθνικισμός είναι συστατικό στοιχείο της κοινωνικής ζωής, ενώ για μεγάλα χρονικά διαστήματα, με άξονα τα εθνικά ζητήματα, υπήρξε και κυρίαρχος μοχλός άσκησης της πολιτικής.

σελ. 22

Ζούμε την εποχή των μεγάλων προκλήσεων. Δεν την διαλέξαμε, άλλοι την διάλεξαν για μας και δε μας αφήνουν κανένα περιθώριο. Νέα μέτρα έρχονται να συνεχίσουν την αλυσίδα της ελεεινής κοροϊδίας που μεταφράζεται σαν θυσίες για την πατρίδα. Προφανώς ούτε αυτά θα είναι τα τελευταία. Όσο δεν οργανώνουμε την αντίσταση, τα αφεντικά δεν είναι ηλίθιοι να σταματήσουν.

Οι γενικές απεργίες εφόσον δεν είναι διαρκείας, δεν αξίζουν πλέον τίποτα. Το καθεστώς και η ΓΣΕΕ μας βγάζουν στο δρόμο μια φορά τον μήνα για να εκτονωθούμε, ακριβώς για να λειτουργεί ομαλά η οικονομία τις επόμενες 29 μέρες. Η κατάσταση μοιάζει με πόλεμο στον οποίο το ένα στρατόπεδο (το δικό μας) πηγαίνει μονίμως σε μάχες όπου ο αντίπαλος έχει προκαθορίσει τον τόπο και το χρόνο της σύγκρουσης. Και προφανώς χάνει. Αυτούς ακριβώς τους όρους της μάχης πρέπει να αλλάξουμε. Το κράτος έχει συγκεκριμένες λειτουργίες. Κάποιες από αυτές μοιάζουν με του ανθρώπινου σώματος. Οι πνεύμονες του κράτους είναι η οικονομία. Οι τράπεζες, οι εφορίες και η Τράπεζα της Ελλάδος τροφοδοτούν το καθεστώς με το οξυγόνο. Πρέπει να σταμα-

“Η απεργία είναι φυσικόν γεγονός, το οποίον δεν εξετάζεται από απόψεως νομιμότητος, όπως δεν εξετάζει κανείς εάν βρέχη ή δεν βρέχη κατά Σύνταγμα και κατά νόμον, εάν πεινά κανείς νομίμως ή δεν πεινά, εάν έχωμεν κυκλώνα ή θαλασσοταραχήν ή εκρήγνυνται κεραυνός σύμφωνα με το Σύνταγμα ή με τους κειμένους νόμους.”

(Κ. Καρυωτάκης)

τήσουμε αυτή την διαδικασία με διαρκείς αποκλεισμούς ή καταλήψεις, σαμποτάζ και καταστροφές που να ξεπερνάνε το συμβολικό επίπεδο και να μεταφέρουμε την σύγκρουση στο τόπο και στο

χρόνο που θα ορίσουμε εμείς. Να απεμπλακούμε από τα ασφυκτικά χρονικά περιθώρια της 48ωρης γενικής απεργίας και να μην γυρίσουμε εύκολα στα σπίτια μας. Εάν γίνει αυτό αλλάζουν υπέρ μας οι

όροι με τους οποίους διεξάγεται η μάχη και το αποτέλεσμα της πλέον δεν θα είναι τόσο προβλέψιμο. Ταυτόχρονα πρέπει να κοιτάζουμε τον αντίπαλο στα μάτια. Να ξεπεράσουμε τις φοβίες και τις δικαιο-

λογίες και να συνειδητοποιήσουμε ότι όσο αρκούμαστε σε καταγγελίες και συνθήματα η καταστολή θα εντείνεται. Δεν μας χτυπάνε επειδή μας φοβούνται όπως λέει η αριστερή μυθολογία, αλλά γιατί είμαστε απροετοίμαστοι και ανοργάνωτοι. Και συνεπώς κανένα καθεστώς δεν θα πέσει όταν ο κόσμος πανικοβάλλεται και τρέχει με δύο δακρυγόνα. Ή θα πολεμήσουμε ή θα γονατίσουμε, να συνεχίσουμε να διαδηλώνουμε απλά για ψυχολογικούς λόγους δεν ανταποκρίνεται στις απαιτήσεις των καιρών.

Οι στιγμές που ζούμε είναι ιστορικές. Εάν δεν ξεπεράσουμε τον καπιταλισμό θα ξεπεράσει αυτός το στάδιο που χρειάζεται πλέον τους ανθρώπους και θα τους μετατρέψει σε εξαθλιωμένα και απελπισμένα δίποδα. Ή θα παραμεινουμε άνθρωποι, θα οργανωθούμε σε μαχητικές κοινότητες όπου θα αποφασίζουμε εμείς για εμάς και θα πολεμήσουμε ή θα σερνόμεστε καταδικασμένοι στην κόλαση για την οποία μας προορίζουν.

Εμπρός για να μπλοκάρουμε την οικονομία. Να ορίσουμε τον τόπο και τον χρόνο της σύγκρουσης με τους δυνάστες μας. Ή θα ζήσουμε σαν δούλοι στον καπιταλισμό ή θα αναπνεύσουμε ελεύθερα το οξυγόνο της επανάστασης.

Η διαχρονική αξία της εξέγερσης του Δεκέμβρη 2008

Στις 6 Δεκέμβρη 2008, η δολοφονία του 15χρονου έφηβου Αλέξανδρου Γρηγορόπουλου από το όπλο του αστυνομικού ειδικού φρουρού Επαμεινώνδα Κορκονέα σηματοδότησε μια νέα κατάσταση στα κοινωνικά και πολιτικά πράγματα της χώρας μας (και όχι μόνο). Σύσσωμη η νεολαία της Ελλάδας ξεσηκώθηκε, από τον Έβρο ως την Κρήτη, γεμάτη οργή η οποία ξεπέρασε ακόμη και το ίδιο το γεγονός της δολοφονίας. Εξεγέρθηκε βλέποντας ότι ζει σ' ένα ευνοημένο παρών, ατενίζοντας ένα ζοφερό έως ανύπαρκτο μέλλον.

Αυτή η εξέγερση, ξεκινώντας ενάντια στους μπάτσους, στην ουσία επιτέθηκε σ' ολόκληρο το οπλοστάσιο του καπιταλιστικού κράτους που βρίσκεται σε κρίση: στην όξυνση της επιτήρησης, την ποινική διαχείριση της κοινωνικής ανασφάλειας, το δόγμα της «μηδενικής ανοχής», τη βία

της κοινωνικής απορρύθμισης. Η μαζικότητα αυτής της πανελλαδικής εξέγερσης, η επέκταση της σαν πυρκαγιά σε αναπάντεχα στρώματα του πληθυσμού και σε ηλικίες, το ανυποχώρητο πείσμα της και η οργή της, αλλά και η σιωπηρή συναίνεση που για πρώτη φορά απέσπασε ακόμη και από εκείνους που δεν συμμετείχαν εξαρχής, δημιούργησε αυτόματα ένα μέτρο σύγκρισης με μεγάλα παγκόσμια ιστορικά γεγονότα όπως ο Μάης του '68 και το πολυτεχνείο του '73. Η εξέγερση του Δεκέμβρη το 2008 πλήγωσε πολύ σοβαρά το “θηρίο” σε τοπικό επίπεδο και έφερε σκεπτικισμό και ανασφαλή ερωτηματικά σε διεθνές. Από τότε μέχρι σήμερα, οι διεθνείς ανταγωνισμοί οξύνθηκαν και η οικονομική κρίση (τεχνητή από τον ίδιο τον καπιταλισμό για να κερδοσκοπήσουν οι αγορές των τραπεζών) έχει υποσκάψει την ήδη σαθρή και καταταλαι-

πωρημένη βάση της κοινωνικής πυραμίδας. Πρόκειται αναμφίβολα για βαναυσότητα και όταν υπάρχει βαναυσότητα αυτόματα αναπτύσσεται και το αίσθημα της εκδίκησης από τη πλευρά των καταδικασμένων. Και η εκδίκηση σε μια τέτοια κατάσταση είναι πέρα για πέρα νόμιμη. Αυτό είναι και το διαχρονικό νόημα της εξέγερσης του Δεκέμβρη του 2008. Έχουμε δύο επιλογές. Ή θα βγούμε για τα καλά και χωρίς πισωγυρίσματα στο προσκήνιο της ιστορίας, παίρνοντας επιτέλους την τύχη μας στα χέρια μας από τα δικά τους, ή θα βυθιστούμε για μια ακόμη φορά στα πιο μαύρα σκοτάδια της εκμηδένισης μας. Γιατί το ζήτημα δεν είναι αν ζούμε περισσότερο ή λιγότερο φτωχά, αλλά ότι ζούμε με έναν τρόπο και σε ένα σύστημα που μας διαφεύγει πώς είναι πραγματικά η ζωή.

Αν έχουν καταφέρει να μας μετατρέψουν σε ένα λαό «αμαθή, ελα-

φρύ επιπόλαιο, μεγαλωμένο μέσα στο φόβο, την υποκρισία, τη δολιότητα, το ψέμα, αναθρεμμένους μέσα στον ατομισμό, την ίντριγκα, την κολακεία, την τσιγκουνιά, την αισχροκέρδεια και δεν αποβάλουμε εκείνα τα «προβατίσια» ένστικτα και συνήθειες τα οποία (μας) χάραξαν στο μυαλό ολόκληροι αιώνες εθελοντικής και μη σκλαβιάς, τότε είναι πολύ πιθανόν αντί μιας μαζικής λαϊκής αντίδρασης στα μέτρα κατά της οικονομικής επίθεσης-κρίσης να βρεθούμε σε μια κατάσταση που ούτε ο Αδόλφος Χίτλερ δεν είδε στα πιο ποθητά όνειρα του. Σε μας εναπόκειται να αποδείξουμε το αντίθετο.

Όπως λέει και ο ποιητής: «εγώ κι εσύ και τα εκατομμύρια τιποτένιοι σαν και σένα και σαν εμένα. Υποκριτές, φιλόδοξοι, μικρόψυχοι, εγωιστές, δειλοί εμείς κρατάμε μες στα ένοχα παράφορα τούτα χέρια τις τύχες του κόσμου. Να το θυμάσαι αυτό».

διαβάστε

Όταν κάποιος ακούει τη λέξη καταστολή

σελ.4

2-3 λόγια για το ρεύμα και την ενέργεια

σελ.6

Ελλάδα 2012. Ο σκοταδισμός επανέρχεται

σελ.9

Ποιος τραβάει το κουπί της ναυαρχίδας;

σελ.14

Ε.Σ.Υ, αυτοί και τα μυστήρια

σελ.15

Κραυγή Κρατουμένων: Ζητάμε μια στοιχειώδη αξιοπρέπεια

σελ.21

Βιβλιοπαρουσίαση: Πώργος Λιερός «Σκέψεις για την Άμεση Δημοκρατία»

σελ.23

Μια μωβ σκιά Μαΐου ξάπλωσε στον τόπο

σελ.24

editorial

Η τριαδική κυβερνητική συμμαχία των μνημονιακών (Ν.Δ. ΠΑΣΟΚ ΔΗΜΑΡ) στην προσπάθειά της να επιβάλει στις κατώτερες τάξεις της κοινωνίας την επιστροφή τους στον εργασιακό μεσαίωνα, επιχειρεί να αποσυνθέσει και να διαλύσει τις κοινωνικές εκείνες δυνάμεις που δεν αφομοιώνονται στις επιταγές της. Ταυτόχρονα προσπαθεί να απομονώσει και να καταστείλει τα αντιεξουσιαστικά ριζοσπαστικά κομμάτια που μπορούν να δώσουν επικίνδυνη, για την εξουσία, τροπή στις εξελίξεις, διαχέοντας τις αντιλήψεις και τις πρακτικές τους στην κοινωνία. Κάνει σαφές, επίσης, ότι δεν θα επιτραπούν «ακρότητες» σε τυχόν αντιδράσεις για τα μέτρα και συμπληρώνει ότι «ο νόμος θα εφαρμόζεται πλέον παντού».

Η κυβέρνηση θέλοντας να αναδείξει ότι η κοινωνική συνοχή απειλείται από τα «άκρα» εξισώνει τους παρακρατικούς νεοναζί μπράβους της (που τόσες φορές έχει χρησιμοποιήσει εναντίον όσων αγωνίζονται στις επιβολές του) με τον αναρχικό/αντιεξουσιαστικό χώρο και κάθε άλλο ριζοσπαστικό κομμάτι που μάχεται εναντίον της πολιτικής της καταστολής και της οικονομικής πο-

λιτικής της. Στη πραγματικότητα με αυτή την εξίσωση η κυβέρνηση αποδεικνύει σε όποιον μπορεί ακόμη να λειτουργεί με τη λογική του μυαλού του ότι οι δυνατότητες παραπλάνησης μιας κοινωνίας που είναι έτοιμη να εκραγεί, είναι αρκετά περιορισμένες και ο αναμενόμενος τρόπος να εκτονωθεί η οργή, είναι το να προσπαθήσεις να την κατευθύνεις κάπου αλλού εκτός από την ίδια. Η «επένδυση» στο μεταναστευτικό μπορεί να «πουλάει» ακόμη και να τροφοδοτεί το αλληλοφάγωμα των κατωτέρων τάξεων με τη χρηματοδότηση των νεοναζί της Χ.Α. σε «μεταναστοκαθαριστές» αλλά η πραγματικότητα είναι αμείλικτη. Οι διαταγές της τρόικας δεν μπορούν να μείνουν για πολύ

στην αφάνεια. Η οπισθοδρόμηση των εργασιακών συνθηκών στην εποχή του 19ου αιώνα: Εξαήμερη εργασία με δεκατρείς ώρες αντί για οκτώ, μηδενικές σχεδόν αποζημιώσεις απολύσεων, μείωση μισθών, κατάργηση των δώρων. Απολύσεις και κλιμακούμενη αύξηση της ανεργίας ακόμη και στο δημόσιο τομέα, ιδιωτικοποιήσεις παντού ακόμη και της διαχείρισης των σκουπιδιών, καταστροφή του περιβάλλοντος και ξεπούλημα ακόμη και βουνών στους σύγχρονους χρυσοθήρες, κλπ αποτελούν μια βόμβα έτοιμη να σκάσει στα χέρια τους.

Στα δελτία ειδήσεων των 8, η φωνή των καθεστωτικών παπαγάλων έχει χάσει την σιγουριά του παρελθόντος. Οι αριθμοί των

αυτοκτονιών εκτινάσσονται, οι άνεργοι καθημερινά αυξάνονται το ίδιο και οι άστεγοι, οι πεινασμένοι που τρέχουν από συσσίτιο σε συσσίτιο και αυτή η τρέλα δείχνει να μην έχει τέλος. Οι κυρίαρχες ελίτ για πρώτη φορά μεταπολιτευτικά, φαίνεται να χάνουν τον έλεγχο της κατάστασης από τα χέρια τους, και φυσικά πανικοβάλλονται. Μήπως όμως το γεγονός ότι αυτοί περισσότερο από όλους πανικοβάλλονται αποδεικνύει ότι αυτοί είναι και οι εξόχως ευνοημένοι από την παρούσα τάξη πραγμάτων;

Έχει πιάσει τόπο η προπαγάνδα τα τελευταία χρόνια, ο πρώτος εχθρός του λαού είναι ο λαός αλλά όπως λέει και ο ποιητής «πάντα οι βάρβαροι ήταν κάποια λύσις». Οι εξουσιαστές γνωρίζουν πολύ καλά πώς όσο βαθαίνει η κρίση του καπιταλιστικού οικοδομήματος, τόσο θα αυξάνονται όχι μόνο οι αντιστάσεις αλλά και τα διάφορα εγχειρήματα δομών από τα κάτω. Τόσο πιο πολύ θα αρχίσει να αμφισβητείται η κυριαρχία τους. Οι έχοντες την εξουσία γνωρίζουν πολύ καλά ότι οι νεόπτωχοι χωρίς αύριο, θα αναζητούν όλο και περισσότερο συλλογικούς τρόπους στην επιβίωση και πρέπει να βρουν ένα έρμιο τοπίο.

Ο αντιθεσμικός, αδιαμεσολάβητος και αυτοοργανωμένος χαρα-

κτήρας των καταλήψεων, στέγης και πολιτικών, των στεκιών και κοινωνικών χώρων, αλλά και των συνελεύσεων γειτονιών, τα οριζόντια συντονιστικά πολιτών, τα ανταλλακτικά δίκτυα και τα κοινωνικά ιατρεία, μέχρι τις καταλήψεις εργασιακών χώρων και την αυτοδιαχείριση εργοστασίων που απλώνονται σαν ιστός σε όλες τις πόλεις τρομάζει τον κυριαρχία γιατί αποτελούν σημεία αντίστασης στο υπάρχων σαθρό πολιτικό, οικονομικό και πολιτισμικό σύστημα. Είναι τρόποι και τόποι οργάνωσης μιας κοινωνίας που τάσσεται ενάντια στη «λογική» του κέρδους, της ιδιοκτησίας, της εξατομικευσης και του κτηνώδους ανταγωνισμού. Είναι η συλλογική απάντηση των ανθρώπων που δεν δέχονται να σφαχτούν μεταξύ τους για τος ποιος θα επιβιώσει, αλλά επιλέγουν το συλλογικό και την αυτοοργάνωση σαν πρόταση και πράξη.

Άνεργε, εργαζόμενε, νοικοκυρά, μαθητή, φοιτητή, μετανάστη, αγρότη. Δεν μπορούμε πια να ζούμε όπως θέλουν αυτοί, πρέπει να διαλέξουμε. Η Ελευθερία ή «ήσυχια». Η θα ζήσουμε ελεύθεροι ή θα καθόμαστε «ήσυχoi» και τα δύο μαζί δεν γίνονται.

✎ Σ.Ο. Απατρис Ηρακλείου

Είναι πια καιρός που μόνο η αλήθεια πρέπει να κυριαρχεί στο μυαλό μας. Η εξουσία καθ'όλη την διάρκεια της ανθρώπινης ιστορίας έδινε στους όχλους εξιλαστήρια θύματα και αποδιοπομπαίους τράγους, χώριζε τον λαό σε δεξιούς κι αριστερούς, κόκκινους και κίτρινους, μαύρους και λευκούς, καθαρόαιμους και μπά-

Επί του πιεστηρίου

σταρδους. Όσο αυτοί αλληλοσφάζονταν η εξουσία πλούτιζε και νεμόταν τους καρπούς της δουλειάς του λαού. Ακόμα και η μικρότερη αρχική απόκλιση από την αλήθεια, πολλαπλασιάζεται στη συνέχεια επί χίλια.

Η αλήθεια δεν πεθαίνει ποτέ από φυσικά αίτια. Πεθαίνει όταν δεν ξέρουμε πώς να τροφοδοτήσουμε την πηγή της. Πεθαίνει από τύφλωση, από λάθη, από αμνησία και προδοσία. Πεθαίνει από την κούραση, την αχρηστία, τη παραίτηση, την ανάθεση.

Να εξυψώσουμε την αλήθεια ενάντια στην τάξη που προσπαθεί να επιβληθεί με ψέματα και να υψώσει φράγματα στην ορμητική και πολύχρωμη ροή της ζωής και το κελάρυσμα της

που σαν άνθρωποι ανέκαθεν ακολουθούσαμε. Μπορεί να το έχουμε ξεχάσει και παρατήσαμε τη ζωή να πλέει στη τύχη. Η τύχη όμως ποτέ δεν έχει βοηθήσει τους κατατρεγμένους. Η δράση, το όραμα και η αυτοοργάνωση είναι τα μόνα μέσα που διαθέτουν οι σκλάβοι για να ανάψουν τον πυρσό της ελευθερίας τους. Να μη φοβόμαστε να ριψοκινδυνεύουμε, γιατί η αλήθεια είναι ότι όταν η βάρκα βγαίνει στην ανοικτή θάλασσα, πάντα κουνάει.

✎ Firewater

χωρίς περίσκεψιν, δίχως αιδώ

Αντώνης Σαμαράς πρωθυπουργός της Ψυροκώσταινας απευθυνόμενος προς υπουργό του που διαμαρτυρήθηκε ότι δεν έγινε καμία διαπραγμάτευση για το τρίτο μνημόνιο:

“Μίλησα ακόμη και με το Θεό, δεν μπορεί να γίνει τίποτα καλύτερο”. (από το ρεπορτάζ του καθεστωτικού καναλιού Mega)

Σχόλιο: Μετά τον αλήστου μνήμης πλανητάρχη-μακελάρη Τζώρτζ Μπούς τον Β' που ως γνωστόν τα «έλεγε» συχνά με τον Θεό ο οποίος του έδινε την άδεια να ισοπεδώνει ολόκληρες χώρες και να ξεκληρίζει λαούς σαν τρομοκράτες, άλλος ένας μεγάλος παγκόσμιος ηγέτης, ο πρωθυπουργός της Ελλάδας, Αντώνης Σαμαράς μας αποκάλυψε ότι και αυτός με τη σειρά του έχει ανοικτή γραμμή επικοινωνίας με το Υπέρτατο Όν. Αν το παραπάνω το ισχυριζόταν ένας απλός άνθρωπος είναι σίγουρο ότι θα λάμβανε τη φροντίδα της ψυχιατρικής ιατρικής επιστήμης. Στη περίπτωσή μας όμως ο συγκεκριμένος «συνομιλητής» του Θεού θέλει να λέγεται ηγέτης μιας χώρας. Η επιστήμη σηκώνει τα χέρια ψηλά.

Η **Απατρис** είναι εφημερίδα δρόμου που διανέμεται χωρίς αντίτιμο σε 12.000 φύλλα. Για την έκδοση του κάθε φύλλου, αλλά και για να μπορέσουμε να εκδίδουμε την εφημερίδα σε τακτά χρονικά διαστήματα, χρειάζεται να καλύπτεται ένα σημαντικό οικονομικό κόστος. Εφόσον κρίνετε ότι το εγχείρημα αξίζει τον κόπο, η οικονομική ενίσχυση της εφημερίδας θα ήταν μεγάλη βοήθεια για μας. Η ενίσχυση αυτή είναι βέβαια προαιρετική και ανάλογα με τις δυνατότητες σας.

Επίσης, μπορούμε να σας στέλνουμε κάθε νέο φύλλο της εφημερίδας ταχυδρομικά, σε περίπτωση που επιθυμείτε να τη λαμβάνετε, καταβάλλοντάς μας τα έξοδα αποστολής.

Μπορείτε να επικοινωνήσετε μαζί μας στο email: apatris.news@gmail.com

ΑΠΑΤΡΙΣ

εφημερίδα δρόμου

υπεύθυνος έκδοσης: Eta Pancho
επικοινωνία: apatris.news@gmail.com

Διανέμεται σε καταλήψεις, στέκια, ελεύθερους χώρους

Αν επιθυμείτε να λαμβάνετε φύλλα της εφημερίδας, να συμβάλλετε στη διανομή της ή να μας στείλετε κάποιο κείμενο, επικοινωνήστε μαζί μας στο email.

ΕΠΙΤΡΕΠΕΤΑΙ η αναδημοσίευση, η αναπαραγωγή, ολική, μερική ή περιληπτική ή κατά παράφραση ή διασκευή απόδοση του περιεχομένου της εφημερίδας με οποιονδήποτε τρόπο, ηλεκτρονικό, μηχανικό, φωτοτυπικό, ηχογράφησης ή άλλο, χωρίς προηγούμενη γραπτή άδεια του εκδότη.

■ Τρόφιμα χωρίς μεσάζοντες

Οι συλλογικές δράσεις που πληθαίνουν τα τελευταία χρόνια σε κάθε γωνιά της Ελλάδας (κολεκτίβες παραγωγής και διάθεσης προϊόντων, διάθεση προϊόντων χωρίς μεσάζοντες, αστικοί λαχανόκηποι, ανταλλακτικά και χαριστικά δίκτυα, κοινωνικές απαλλοτριώσεις, κοινωνικές και συλλογικές κουζίνες, καταναλωτικοί συνεταιρισμοί και μια σειρά από ποικιλόμορφες κινήσεις) προκαλούν μικρά αλλά αρκούντως ανθεκτικά ρήγματα στο ακόμη κυρίαρχο μονοπωλιακό και καρτελοποιημένο καθεστώς διάθεσης αγροτικών προϊόντων και ειδών πρώτης ανάγκης. Όλες συντείνουν σε ένα κοινό στόχο: να αφαιρέσουν από τα καρτέλ τον έλεγχο της διατροφικής μας κατάστασης.

Ο μαυραγορίτικος ρόλος των μεγάλων αλυσίδων και των λίγων κόμβων που ελέγχουν την διάθεση και εν μέρει την προ-παραγγελία των αγροτικών προϊόντων στην Ελλάδα, αποκαλύφθηκε τα δύο τελευταία χρόνια ακόμη και στους πιο αδαείς: ανεβάζουν τιμές, σπρώχνουν δεύτερης και τρίτης ποιότητας προϊόντα και λειτουργούν ως κόμβοι εισόδου μεταλλαγμένων τροφών και ζωοτροφών στην διατροφική αλυσίδα. Καταστρέφουν ταυτόχρονα παραγωγούς και καταναλωτές. Σε μια κοινωνία που βρίσκεται στα πρώτα στάδια μιας διαδικασίας που οδηγεί στην ανθρωπιστική καταστροφή αυτό δεν είναι αποδεκτό. Δεν είναι ότι

απλά λειτουργούν με αποκλειστικό στόχο το κέρδος, αλλά ότι αυτή η επιλογή επιδιώκεται ακόμη και σε βάρος της ανθρώπινης επιβίωσης.

Το θάνατο του εμποράκου συνοδεύει ευτυχώς η αναβίωση και η επικαιροποίηση ενός άλλου ανθρώπινου προτύπου. Του ανθρώπου που αντιστέκεται ενεργά και πολιτικοποιεί το ζήτημα της διατροφής επεμβαίνοντας ο ίδιος ως παραγωγός και ως μεσολαβητής και όχι σαν παθητικός καταναλωτής. Κοινωνός μιας άλλης κουλτούρας και δημιουργός μιας αλληλέγγυας κοινωνικής συνείδησης, ανοιχτής, δημοκρατικής και ανθεκτικής στα κηρύγματα μίσους και τις ιδεοληψίες.

Αυτές οι κινήσεις έχουν ακόμη μοριακό χαρακτήρα. Αλλά η δυναμική τους είναι ανοδική.

Σε αυτήν την κατεύθυνση κινούμαστε και ως μέλη της συλλογικότητας Συνέλευση Πολιτών Μασταμπά – Ατσαλένιου – Θερίσσου και το Σάββατο 20 Οκτωβρίου 2012 ολοκληρώθηκε, με μεγάλη επιτυχία, η δεύτερη διανομή τροφίμων πρώτης ανάγκης χωρίς μεσάζοντες, προερχόμενα από μικροπαραγωγούς ανά την Ελλάδα. Πρόκειται για μία κίνηση αυτοοργάνωσης και αλληλεγγύης, η οποία είχε προγραμματισθεί από τη Συνέλευσή μας. Σε σχεδόν 200 οικογένειες συμπολιτών μας διατέθηκαν περίπου 6 τόνοι τρόφιμα, ποσότητα επταπλάσια της πρώτης διανομής. Η συγκεκριμένη δράση έγινε μέσα σε ένα κλίμα αλληλοκατανόησης με την συμμετοχή πολλών εθελοντών (που δήλωναν ακόμα και εκείνη την ώρα τη διαθεσιμότητά

τους).

Οι δράσεις στην περιοχή μας έχουν ήδη με το θετικό αντίκτυπο και τη δεξίωσή τους από τους γείτονες μας δημιουργήσει την ελπίδα ότι μπορούμε να πάμε παρακάτω:

να μάθουμε καλύτερα τις κοινωνικές, βιοτικές ανάγκες στην περιοχή μας και να στήσουμε ένα πολύμορφο δίκτυο αλληλοϋποστήριξης χωρίς κανέναν απολύτως διαχωρισμό. Μια μορφή επιμελητείας σε κάθε δρόμο, σε κάθε γειτονιά για να επιβιώσουμε και να αντισταθούμε συλλογικά, ως άνθρωποι ανάμεσα σε ανθρώπους. Αυτοί οι δύο στόχοι, της επιβίωσης και της αντίστασης, πάνε μαζί αναγκαστικά. Τη στιγμή που κάποιοι χρησιμοποιούν την τροφή για να εξαγοράσουν συνειδήσεις, εμείς λέμε ότι η τροφή δεν μπορεί να μένει κλειδωμένη σε κάποια αμπάρια, να γίνεται χρηματιστηριακό μέγεθος, να υπερκοστολογείται, και να πλασάρει ναζιστικές ιδέες.

Η ιστορία είναι μπροστά μας. Ας είμαστε δυνατοί για να την κατευθύνουμε. Η αριστερά μέσα από αυτές τις κινήσεις μπαίνει δειλά, φοβισμένα και φοβικά, στο πεδίο του συλλογικού. Αλλά μπαίνει. Ήρθε η στιγμή που θα εξερευνήσει την ίδια της την ιστορία, η οποία προσφέρει έναν ορισμό που προσεγγίζει με καθολικότητα – περισσότερο από οποιοδήποτε άλλον πολιτικό ή θρησκευτικό χώρο – το πραγματικό νόημα της αλληλεγγύης.

■/ Συνέλευση Πολιτών Μασταμπά - Ατσαλένιου - Θερίσσου

■ Στις υπηρεσίες της χρυσής αυγής ο Δήμος Ρεθύμνου.

Τι άλλο μπορεί να περιμένει κανείς για να γίνει αντιληπτό πλέον ότι ο κρατικός μηχανισμός τα 'χει κάνει πλακάκια με τους νεοναζιστές της χρυσής αυγής εντός και εκτός βουλής; Τα γεγονότα μιλάνε από μόνα τους:

Την 1 Οκτώβρη με ερώτηση του ο βουλευτής και «πρωτοπαλίκαρο» της Χ.Α. Ηλίας Παναγιώταρος ζητά ενημέρωση από το υπουργείο Εσωτερικών σχετικά με τον αριθμό και την εθνικότητα των αλλοδαπών παιδιών που παραβρίσκονται στους Δημοτικούς και Κοινοτικούς Παιδικούς και Βρεφονηπιακούς Σταθμούς της χώρας. Με ταχύτατες διαδικασίες με τη μορφή του κατεπείγοντος και στα πλαίσια του πνεύματος της κοινοβουλευτικής συνεργατικότητας, στις 2 Οκτώβρη το υπουργείο Εσωτερικών έσπευσε να κάνει γνωστό το συγκεκριμένο εμετικό αίτημα στις τοπικές Αποκεντρωμένες Διοικήσεις το οποίο μάλιστα έπρεπε να απαντηθεί αυθημερόν.

Άμεση ήταν η κατηγορηματική και ομόφωνη άρνηση του αρμόδιου για τους Βρεφο-

νηπιακούς Σταθμούς Νομικού Προσώπου της Ιεράπετρας- Μακρύ Γιαλού να αποσταλεί οποιαδήποτε πληροφορία.

Η αντίστοιχη αξιοπρεπής κοινωνικά και πολιτικά στάση δεν τηρήθηκε όμως και από το Ρέθυμνο. Συγκεκριμένα, όταν το ίδιο έγγραφο κατέφθασε στο δήμο, με περίσσια προθυμία, στάλθηκε στα κεντρικά, ότι ο κύριος (το κύριος τίθεται τουλάχιστον ειρωνικά) Παναγιώταρος ζήτησε δια μέσω του υπουργείου.

Έτσι λοιπόν και με ταχύτατες διαδικασίες ο Δήμος Ρεθύμνης συνέδραμε από το δικό του μετερίζι στην κοινωνική νομιμοποίηση της ρατσιστικής προπαγάνδας ενάντια στο νέο στόχο, τα νήπια-μετανάστες, που βρίσκονται στους παιδικούς και βρεφονηπιακούς σταθμούς και που για κάποια άρρωστα και επικίνδυνα μυαλά, λαμβάνουν θέσεις που μόνο ελληνόπουλα δικαιούνται.

Κάτι τέτοιο όμως αποδομείται χωρίς ιδιαίτερη δυσκολία με κοινωνικούς, πολιτικούς, ταξικούς και ανθρωπιστικούς

όρους στους οποίους δε μπορεί να γίνει αναφορά τη συγκεκριμένη στιγμή. Να τονιστεί σε αυτό το σημείο -και για όσους πιθανόν το ξέχασαν- το αναφαίρετο δικαίωμα πρόσβασης των δημοτών και κατοίκων στους βρεφονηπιακούς σταθμούς ανεξαρτήτου εθνικότητας, φύλου, θρησκείας, γλώσσας και φυλετικής ή κοινωνικής ομάδας στην οποία ανήκουν.

Θεωρούμε ουσιαστική, την καταγραφή και αποσαφήνιση, του συγκεκριμένου ντροπιαστικού έργου της τοπικής αρχής ώστε οι Ρεθυμνιώτες, ντόπιοι και μετανάστες, να είναι ενήμεροι για τις αποφάσεις, τις πολιτικές πράξεις και τελικά τις ευθύνες των δημοτικών εκπροσώπων τους. Ειδικά όταν ο ναζί βουλευτής είχε απειλήσει δημόσια πριν κάποιους μήνες ότι θα μπουκάρουν στους βρεφονηπιακούς σταθμούς και θα πετάξουν έξω τα «λαθρο»-βρέφη

Όταν το νεοναζιστικό κόμμα απειλεί ανοικτά και χτυπάει μεγάλα κομμάτια του κοινωνικού σώματος (άνθρωποι αντιφασιστικής, δημοκρατικής ταυτότητας

,μετανάστες, μαθητές, θρησκευτικές και κοινωνικές μειονότητες, ομοφυλόφιλους, συνδικαλιστές και όποιους άλλους ενοχλεί το άρρωστο μυαλό τους.*) , μέχρι ποιο σημείο είναι διατεθειμένοι να συνεχίσουν τη συνεργασία στις ρατσιστικές πολιτικές των συγχρόνων δωσίλογων οι τοπικοί Πόντιοι Πιλάτοι;

Καλούμε τη ρεθυμνιώτικη κοινωνία να πάρει θέση πάνω στο συγκεκριμένο ζήτημα και να καταδικάσει ολοκληρωτικά την παραπάνω γκεσταπίτικη κίνηση του δήμου και των λοιπών αρμοδίων.

Αλληλεγγύη σε όλους τους σημερινούς και αυριανούς στόχους του φασισμού!

Επαγρύπνηση από όλους! Ή φασίστας ή άνθρωπος.

■/ Αντιφασιστική Δράση Ρεθύμνου (Α.Δ.ΡΕ.)

*<http://www.tovima.gr/society/article/?aid=471930>

■ “Σώστε τη Γαύδο” – ΟΧΙ στην εξόρυξη πετρελαίου & φυσικού αερίου.

Η ελληνική κυβέρνηση εξετάζει το θέμα της παραγωγής φυσικού αερίου και πετρελαίου στην περιοχή της Κρήτης και πιο συγκεκριμένα ανάμεσα στην Κρήτη και τη Γαύδο, το νοτιότερο νησί της Ευρώπης.

Αντιλαμβανόμαστε ότι η λήψη μιας τέτοιας απόφασης από την κυβέρνηση της Ελλάδας και τις ευρωπαϊκές εταιρείες ενέργειας, στηρίζεται από ανάλογα επιχειρήματα. Εμείς, οι κάτοικοι της Γαύδου, τα θεωρούμε λανθασμένα και, ως εκ τούτου, δεν είμαστε διατεθειμένοι να επιτρέψουμε την καταστροφή του τρόπου της ζωής μας.

Είναι άκρως ανησυχητικό κι επικίνδυνο να ξεκινήσουν γεωτρήσεις σε ζώνη σεισμικής δραστηριότητας. Υπό αυτές τις συνθήκες, δεν υπάρχουν εγγυήσεις για την ασφάλεια των εργασιών. Ας θυμηθούμε τη Φουκοσίμα, όπου το πυρηνικό εργοστάσιο κατασκευάστηκε, παρόλο που ήταν ήδη γνωστή η περιοδικότητα της σεισμικής δραστηριότητας στην περιοχή. Επομένως, η καταστροφή του εργοστασίου είχε συνυπολογιστεί στο σχέδιο κατασκευής και λειτουργίας του.

Η λεκάνη της Θάλασσας της Μεσογείου, η οποία σε αντίθεση με τον Κόλπο του Μεξικού, μοιάζει με λίμνη, θα μετατρέψει οποιοδήποτε τοπικό ατύχημα σε περιβαλλοντική καταστροφή στην κλίμακα ολόκληρης της Μεσογείου.

Η Γαύδος είναι η τελευταία γωνιά καταπράσινου παράδεισου στην Ευρώπη. Εδώ, η φύση δεν έχει αλλάξει ανεπα-

νόρθωτα υπό την επίδραση της παγκόσμιας βιομηχανίας. Στο νησί μας έρχονται να ξεκουραστούν άνθρωποι από όλη την Ευρώπη, και το να μετατραπεί ένα τέτοιο μέρος σε βιομηχανική ζώνη, για λόγους αμφίβολων οικονομικών συμφερόντων, αποτελεί μη-ανθρωπιστική πράξη.

Δεν πιστεύουμε ότι η παραγωγή φυσικού αερίου και πετρελαίου στη Μεσόγειο θα σώσει την οικονομική κατάσταση

της Ευρώπης, όσο κερδοφόρα κι αν αυτή αναμένεται. Είναι αδύνατο να αναστηλωθεί η ευρωπαϊκή οικονομία με μοναδικό δεκανίκι το φυσικό αέριο. Πιστεύουμε ότι η οικονομία οφείλει να υπηρετεί τους ανθρώπους κι δεν θα θυσιάσουμε τη ζωή μας για τις ανάγκες της.

Γνωστοποιούμε τη γνώμη μας για το θέμα αυτό πριν από την έναρξη ερευνών για τους υπόγειους πόρους στην περιοχή μας, ώστε όταν προκύψουν προβλήματα, καμία κυβέρνηση και κανείς εμπλεκόμενος δε θα είναι σε θέση να καταφύγει σε δικαιολογίες του τύπου “εμείς δε γνωρίζαμε τίποτα γι’ αυτό.”

Είναι επείγουσα ανάγκη:

1ον Να απαγορευθεί η εξόρυξη πετρελαίου και φυσικού αερίου από τη Μεσόγειο Θάλασσα.

2ον Η Γαύδος και η Κρήτη να αναγνωριστούν και να προστατευτούν ως θησαυροί της Ευρωπαϊκής Περιβαλλοντικής Κληρονομιάς.

3ον Όποια εργασία με περιβαλλοντικές συνέπειες λαμβάνει χώρα στη Γαύδο και την Κρήτη να γίνεται με την πρότερη συναίνεση των κατοίκων τους δια δημοψηφίσματος.

■/ Οι κάτοικοι της Γαύδου, 21 Αυγούστου 2012

Όταν κάποιος ακούει τη λέξη καταστολή

Όταν κάποιος ακούει τη λέξη καταστολή, το πρώτο πράγμα που του έρχεται στο μυαλό είναι οι ματάδες. Όμως το κράτος έχει και άλλους τρόπους να επιφέρει τη καταστολή. Συγκεκριμένα αναφέρομαι στους καθηγητές του φυσικού Κρήτης οι οποίοι όσον αφορά τις φοιτητικές κινητοποιήσεις ανέκαθεν παίζανε ρόλο δικαστή-καταστολέα (κόβουν εξεταστικές, μπλοκάρουν από μεταπτυχιακά, στοχοποιούν και τρομοκρατούν). Όμως η απόφασή τους να διώξουνε πειθαρχικά (και ποινικά) 12 φοιτητές ξεπερνάει κάθε όριο ανοχής.

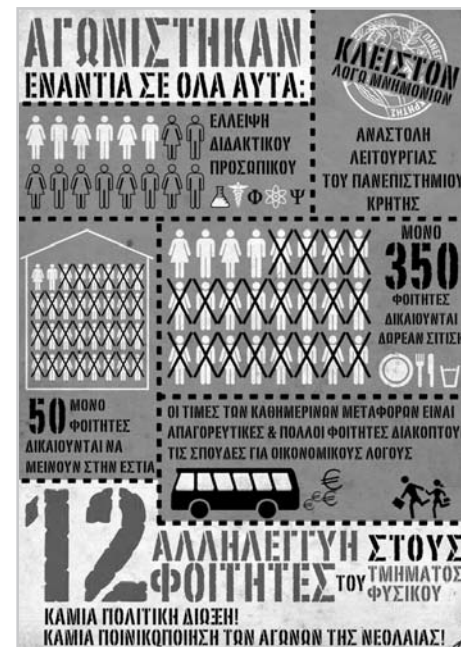
Ας πάρουμε όμως τα πράγματα από την αρχή : ο σύλλογος φοιτητών του φυσικού είχε πάρει και αυτός μέρος στις κινητοποιήσεις κατά του νόμου Διαμαντοπούλου με 4εις(!) μέρες κατάληψη. Οι καθηγητές ως συνήθως σε αντίθεση με όλες τις υπόλοιπες σχολές δεν δέχτηκαν να δώσουν τα μαθήματα που είχαν χαθεί. Έπειτα από επανειλημμένες (και αποτυχημένες) προσπάθειες από τη μεριά των φοιτητών για συνεννόηση με τους καθηγητές, το Δ.Σ.

πήρε απόφαση για αποκλεισμό της αίθουσας όπου θα γινόταν η Γ.Σ.Τ. με θέμα την εξεταστική μέχρι να αποφασίσουν να μας δώσουν την εξεταστική. Στις 10 Οκτωβρίου πραγματοποιήθηκε η κινητοποίηση με μέσο όρο 200 άτομα ανά πάσα στιγμή και διήρκεσε 13 ώρες. Παρόντες ήταν φοιτητές του φυσικού και άλλων σχολών όπως και μέλη του αντιεξουσιαστικού χώρου. Και τις 13 ώρες οι καθηγητές ήταν ελεύθεροι να μπεινοβγαίνουν στην αίθουσα όμως πήγαιναν τουαλέτα με συνοδεία λόγω φόβου για κλήση στην αστυνομία. Ίσα ίσα που από ένα σημείο και μετά μπήκε ένας άκυρος καθηγητής από το παράθυρο και όταν τους είπαμε να τους πάμε φαγητό μας ανακοίνωσαν ότι κάνουν απεργία πείνας! Μετά από ένα σημείο άρχισε να μαζεύεται κόσμος ο οποίος υποστήριζε ότι η κινητοποίηση έχει χάσει την αρχική της σημασία (και πλέον αφορούσε το αν θα μπουν οι μπάτσοι στο πανεπιστήμιο) με αποτέλεσμα να λήξει στη μία το βράδυ με ήττα των φοιτητών.

Από την επόμενη μέρα άρχισε η αντεπίθεση. Συγκεκριμένα 12 φοιτητές (οι 7 ήταν τα μέλη του Δ.Σ. που ήταν παρόντες) καλέστηκαν σε Ένορκη Διοικητική Εξέταση

με πολύ γενικές κατηγορίες και τέσσερις με την επιπλέον κατηγορία άσκησης βίας! Να σημειωθεί ότι στους κατηγορούμενους υπήρχαν δύο πασπίτες και ένας δαπίτης (μέλη του ΔΣ) και ότι οι προβλεπόμενες ποινές είναι από άρση εξαμήνου μέχρι και διαγραφή. Ο σύλλογος φοιτητών αποφάσισε ότι κανένας δεν θα έπρεπε να καταθέσει ατομικά. Ταυτόχρονα διενεργήθηκε έρευνα από πταισματοδίκη (μάλλον από μήνυση χωρίς να είναι όμως αποδεδειγμένο). Εν τέλει η ΕΔΕ έβγαλε ένα πόρισμα το οποίο όμως δεν μας γνωστοποιήθηκε για ένα χρόνο.

Που μας φέρνει στο σήμερα. Οι 12 φοιτητές κλήθηκαν σε απολογία επί της Κοσμητείας με βάση το πόρισμα της ΕΔΕ το οποίο ήταν ασαφές για τους 11 και απαλλακτικό για το δαπίτη. Αυτή τη φορά αποφάσισε να εμπλακεί και ο Συρίζα... Την ημέρα που είχε οριστεί η συνεδρίαση ορίστηκε μαζική παράσταση διαμαρτυρίας (χωρίς σπασίμο) από φορείς της κοινωνίας με αποτέλεσμα (καλώς ή κακώς) να μη γίνει η συνεδρίαση με τη ψευδή πρόφαση «δυσκολία πρόσβασης στην αίθουσα». Υπήρξε και δεύτερη παράσταση διαμαρτυρίας έξω από τη σύγκλητο στο Ρέθυμνο χωρίς όμως κάποιο

αποτέλεσμα πέρα από το να φανεί στις κάμερες. Μέχρι σήμερα δεν υπάρχει τίποτα νεότερο ούτε έχει οριστεί ημερομηνία για μια νέα συνεδρίαση χωρίς όμως αυτό να σημαίνει ότι οι καθηγητές φοβήθηκαν και θα σταματήσουνε.

➤ Ένας Φοιτητής από Το Φυσικό Κρήτης

Ο Χρυσάυγιτης Ηρώδης. Ο Παναγιώταρος διατάζει και η κυβέρνηση εκτελεί

Η Χρυσή Αυγή ανοίγει και επίσημα πλέον μέτωπο στους παιδικούς σταθμούς. Ο Παναγιώταρος την 1/10 με την υπ' αριθμόν 354/1-10-2012 ερώτηση στη βουλή, ζήτησε πληροφορίες σχετικά με τον αριθμό των βρεφών και των νηπίων με αλλοδαπούς γονείς και την χώρα προέλευσής τους, που φιλοξενούνται στους βρεφονηπιακούς σταθμούς. Είναι προφανές ότι δεν το έκανε για να εμπλουτίσει τις εγκυκλοπαιδικές του γνώσεις. Τα στοιχεία που ζητάει θα δοθούν στους ταγματασφαλίτες της ΧΑ για να εφορμήσουν αυτή τη φορά στους παιδικούς σταθμούς εναντίον βρεφών και μικρών παιδιών!

Ο υπουργός εσωτερικών Στυλιανίδης ενεργώντας σαν υφιστάμενος του νεοναζι βουλευτή έσπευσε να εκτελέσει την εντολή με διαδικασίες κατεπείγοντος. Έτσι την ίδια κόλας μέρα άρχισε να στέλνει ένα άθλιο έγγραφο με αρ. 37268/1-10-2012, ζητώντας στοιχεία από τις περιφέρειες σχετικά με τα ερωτήματα του Παναγιώταρου. Και οι περιφέρειες την επόμενη μέρα σαν να επρόκειτο για τοπική οργάνωση της ΧΑ ενημέρωσαν τους δήμους, ζητώντας "αυθημερόν" τα πλήρη στοιχεία των νηπίων που φιλοξενούνται στους βρεφονηπιακούς τους σταθμούς.

Ένα τέτοιο έγγραφο έφτασε και στο δήμο Ιεράπετρας από την περιφέρεια Κρήτης την 1η Οκτώβρη.

Η απάντηση του Διοικητικού Συμβουλίου του αρμόδιου για τους Βρεφονηπιακούς Σταθμούς Νομικού Προσώπου (ΚΟΙΝΩ.ΠΟΛΙΤ.Α Ιεράπετρας) ήταν αρνητική για την παροχή οποιουδήποτε στοιχείου για τον αριθμό των αλλοδαπών παιδιών. Η δημοτική παράταξη Πολίτες εν δράσει του δήμου Ιεράπετρας – Μακρύ Γιαλού απέστειλαν μάλιστα σχετική επιστολή απάντηση στο νέο ρατσιστικό παραλήρημα που έχει και τη σφραγίδα του κράτους:

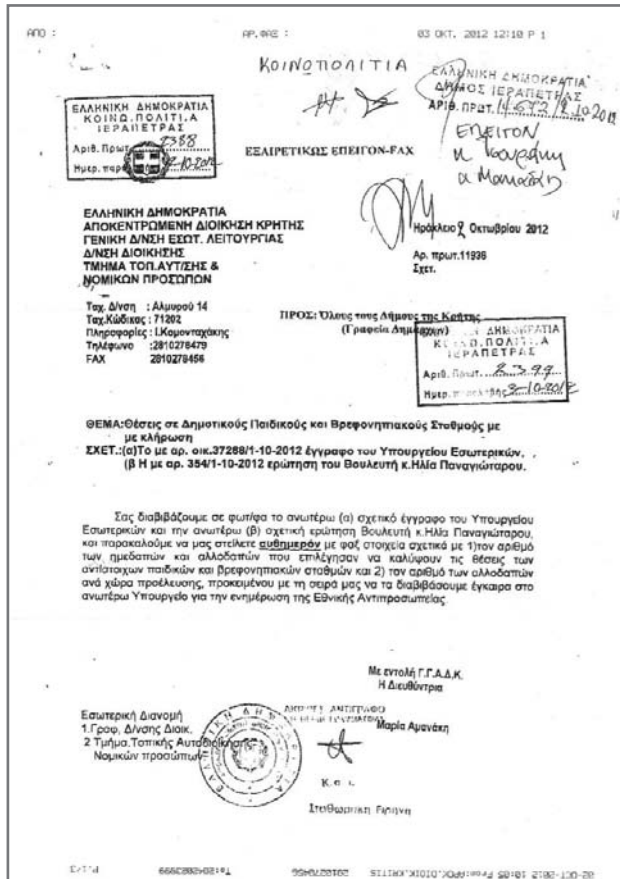
- Ανοιχτή επιστολή – απάντηση πολιτών στον Υπουργό Εσωτερικών:

Σας απευθύνουμε αυτή την επιστολή διαμαρτυρίας ως δημοτική παράταξη που εκπροσωπείται στο Διοικητικό Συμβούλιο του Ν.Π. του Δήμου Ιεράπετρας ΚΟΙΝΩ.ΠΟΛΙΤ.Α (αρμόδιο για την κοινωνική δράση του Δήμου μας, των Βρεφονηπιακών Σταθμών μας συμπεριλαμβανομένων).

Λάβαμε το έγγραφο του Υπουργείου Εσωτερικών καθώς και το αντίστοιχο της Αποκεντρωμένης Διοίκησης Κρήτης, για την αποστολή στοιχείων για τον αριθμό αλλοδαπών βρεφών και νηπίων ανά χώρα προέλευσης που εξυπηρετούνται στους Παιδικούς και Βρεφ/κούς σταθμούς του Δήμου μας, για να απαντήσετε σε σχετική ερώτηση του βουλευτή της Χρυσής Αυγής Ηλία Παναγιώταρου.

Σας ενημερώνουμε, αν δεν το γνωρίζετε ήδη, ότι ο εν λόγω βουλευτής είχε πει τα παρακάτω σε προεκλογική συγκέντρωση του κόμματός του στο Φλοίσβο, στις 11/6/2012: «Αν μπει, η Χρυσή Αυγή στην Βουλή, θα κάνει εφόδους στα νοσοκομεία αλλά και στους βρεφονηπιακούς σταθμούς και θα πετά στον δρόμο τους "λαθρομετανάστες" και τα παιδιά τους».

Σύμφωνα με τον Κώδικα Δήμων και Κοινοτήτων (άρθρο

214, παράγραφος 2) οι δημοτικές αρχές διασφαλίζουν το δικαίωμα πρόσβασης όλων των δημοτών και κατοίκων σε βρεφονηπιακούς σταθμούς ανεξαρτήτως εθνικότητας, θρησκείας, φύλου, γλώσσας, φυλετικής ή κοινωνικής ομάδας στην οποία ανήκουν.

Διαπιστώνουμε ότι δεν είστε πλέον σε θέση να ορθώσετε το ανάστημά σας και να υπερασπιστείτε στοιχειώδη δικαιώματα, που μάλιστα αφορούν βρέφη και νήπια! Με την προθυμία που επιδεικνύετε στην προώθηση του αιτήματός του εν λόγω βουλευτή, συμβάλετε στην μετατροπή μιας ειρηνικής και δημοκρατικής κοινωνίας σε ένα φασιστικό καθεστώς που στοχοποιεί τους αδύναμους και «ανεπιθύμητους», ώστε εύκολα να γίνονται στόχος του όχλου, ταγμάτων εφόδου ή μιας οργανωμένης ναζιστικής επιχείρησης εξόντωσης. Τον εφιάλτη αυτόν η περιοχή μας έχει ήδη ζήσει και πληρώσει με αίμα κατά τη διάρκεια της Κατοχής. Μας εξοργίζει το ότι από τις δομές των βρεφονηπιακών, στις οποίες απευθύνεστε σε αξιοσημείωτα σύντομο χρόνο, προκειμένου να «παραδώσουν» στοιχεία μωρών σε νεοναζιστές που ανοικτά τα απειλούν, έχετε πολύ πρόσφατα στερήσει πολύτιμους πόρους. Συγκεκριμένα στο Δήμο μας, το Υπουργείο σας έχει περικόψει πόρους ύψους 150.000 € – συνέπεια της μείωσης των Κεντρικών Αυτοτελών Πόρων. Δηλαδή, ο Δήμος μας καλείται είτε να καλύψει το ποσό

αυτό είτε στερώντας άλλες παροχές ή έργα στους δημότες του, είτε αυξάνοντας τα τροφεία σε γονείς, που ήδη δύσκολα ανταπεξέρχονται λόγω της δεινής οικονομικής τους κατάστασης είτε περιορίζοντας δραματικά τον αριθμό των νηπίων που εξυπηρετούνται. Μήπως αυτός είναι ο στόχος σας (ή της Τρόικας ή της Χρυσής Αυγής);

Η οργή για την υποβάθμιση παρεχόμενων υπηρεσιών ή για την περαιτέρω οικονομική επιβάρυνση στους πολίτες είναι άμεση συνέπεια των πολιτικών σας επιλογών. Είναι τουλάχιστον θλιβερό να διαπιστώνουμε ότι αυτή την οργή επιδιώκετε βολικά να τη στρέψετε σε αθώα βρέφη και νήπια, ενδίδοντας αδιαμαρτύρητα στα ρατσιστικά παραληρήματα ακραίων στοιχείων. Η υποχρηματοδότηση απειλεί την ομαλή λειτουργία των βρεφονηπιακών μας σταθμών και όχι η παρουσία παιδιών αλλοδαπών, που μάλιστα οι οικογένειές τους ανταποκρίνονται άψογα στις οικονομικές τους υποχρεώσεις.

Σας ενημερώνουμε ότι με ομόφωνη απόφαση του Διοικητικού Συμβουλίου του αρμόδιου για τους Βρεφονηπιακούς Σταθμούς Νομικού Προσώπου (ΚΟΙΝΩ.ΠΟΛΙΤ.Α Ιεράπετρας) δεν θα ανταποκριθούμε στο αίτημά σας για παροχή στοιχείων. Καλούμε δε τους συναδέλφους μας στην Τοπική Αυτοδιοίκηση στους Δήμους όλης της χώρας να πράξουν το ίδιο. Από εσάς απαιτούμε να ανταποκριθείτε σαν πολιτεία στις οικονομικές σας υποχρεώσεις, σεβόμενοι παράλληλα το Σύνταγμα της χώρας μας και τα δικαιώματα των πολιτών της και όλων των κατοίκων της.

Για τους Πολίτες εν δράσει

Αλίκη Ξανθάκη, δημοτική σύμβουλος Ιεράπετρας
Αντιλαμβάνεται κανείς ότι η ναζιστική συμμορία επιχειρεί να ανοίξει όλα τα μέτωπα ακόμα και στα πιο ευαίσθητα σημεία. Ελπίζει ότι έτσι θα βρει νέους υποστηρικτές, σε μισάνθρωπους που ευελπιστούν να διωχθούν τα παιδάκια των μεταναστών για να βολευτούν τα δικά τους. Ή σε άλλους που έχουν χωνέψει το φασιστικό κουτόχορτο ότι για τα μνημόνια και τα εξοντωτικά μέτρα λιτότητας ευθύνονται οι 15000 πακιστανοί που ζουν σε άθλιες συνθήκες στη Ελλάδα. Η απάντηση στους φασίστες και το υπουργείο που εκτελεί το βρωμερό τους σχέδιο πρέπει να είναι συντριπτική. Καμία απάντηση και κανένα στοιχείο στα ναζιστικής έμπνευσης ερωτήματα για τις προγραφές των ορφανών του Χίτλερ στην Ελλάδα. Επιπλέον έτσι και τολμήσουν τα καθάρματα να εμφανιστούν σε παιδικό σταθμό, και να ενοχλήσουν τα μικρά παιδιά μας θα γίνει μακελειό. Αυτό να το βάλουν καλά στο μυαλουδάκι τους όλα τα τσογλάνια που περιφέρονται εδώ και κει με τα βρωμερά τους μπλουζάκια και όλοι οι υπάλληλοί τους στην καταρρέουσα παραδοσιακή δεξιά που ζητάει προστασία σαν τα ποντίκια από τη φασιστική πλέμπα. Και αν νομίζουν ότι θα στήσουν εμφύλιο να μάθουν ότι αυτή τη φορά δεν θα τους σώσει καμία Γκαζέρτα και κανένας Λίβανος.

Η Βιάννος για μια ακόμη φορά ενάντια στους νεοναζί της Χ.Α.

Η Μαρτυρική Βιάννος για μια ακόμη φορά μας δείχνει τον δρόμο απαγορεύοντας στους πολιτικούς απόγονους των ναζί χρυσαυγίτες τη παρουσία τους στη περιοχή. Στις 4/9 το δημοτικό συμβούλιο του δήμου Βιάννου εξέδωσε ψήφισμα για το ενδεχόμενο παρουσίας μελών τις Χρυσής Αυγής στις εκδηλώσεις για το ολοκαύτωμα της Βιάννου. Σε όλους τους τόνους οι εκπρόσωποι της τοπικής κοινωνίας τονίζουν πως οι συγκεκριμένοι είναι ανεπιθύμητοι:

“Το Δημοτικό Συμβούλιο του Δήμου Βιάννου στη συνεδρίασή του της 3ης Σεπτεμβρίου 2012, αποφάσισε ομόφωνα το παρακάτω ψήφισμα :

Την ερχόμενη Κυριακή 9 Σεπτεμβρίου έχει οριστεί ο επίσημος εορτασμός της θλιβερής επετείου του Ολοκαυτώματος των χωριών του Δήμου Βιάννου.

Έχουμε την πληροφορία ότι μέλη και στελέχη κόμματος «Χρυσή Αυγή», προτίθενται να παρασταθούν στις εκδηλώσεις μνήμης. Τους διαμηνύουμε, για μια ακόμη φορά, ότι είναι ανεπιθύμητοι στον Μαρτυρικό μας τόπο.

Η παρουσία τους εδώ, αποτελεί πρόκληση για κάθε δημοκρατικά σκεπτόμενο άνθρωπο.

Το γεγονός ότι εκπροσωπούνται στο Ελληνικό Κοινοβούλιο, για εμάς δεν σημαίνει απολύτως τίποτα. Εμείς τιμούμε τη μνήμη προσφιλών και αγαπημένων προσώπων, που έχασαν τη ζωή τους, με τον πλέον ανανδρο τρόπο από τους Ναζί κατακτητές, και το αίμα τους είναι ακόμα νωπό στον τόπο των εκτελέσεων .

Ζαρός: Ανακοίνωση των 6 αντιφασιστών-αντιεξουσιαστών

Τον φασισμό βαθιά κατάλαβε τον, δεν θα πεθάνει μόνος, τσάκισε τον.

Επειδή πολλά έχουν ακουστεί, αποφασίσαμε να καταγράψουμε τα γεγονότα όπως τα ζήσαμε στην αντιφασιστική δράση που έγινε στο Ζαρό την Κυριακή 18/11/12.

Θα ξεκινήσουμε επιγραμματικά από κάποια γεγονότα που είχαν προηγηθεί αυτής το τελευταίο διάστημα. Έχουν γίνει επιθέσεις με εμφανή τη σφραγίδα ρατσιστικής βίας όπως:

ο βανδαλισμός αυτοκινήτων που ανήκαν σε Βούλγαρους κατοίκους του χωριού. ο άγριος ξυλοδαρμός Αφγανών μεταναστών που έμεναν στο χωριό.

Επίθεση σε 3 πακιστανούς, ο ένας εκ των οποίων δεν κατάφερε να ξεφύγει και ξυλοκοπήθηκε, καθώς κάηκε και ο στάβλος του παπά του χωριού ο οποίος τους απασχολούσε.

Επίσης, στις 19/10/12. σύντροφος με καταγωγή από το Ζαρό δέχτηκε άμεσες απειλές από Χρυσαιυγίτες στο μαγαζί του στο Ηράκλειο.

Ο εν λόγω σύντροφος, μαζί με άλλους 5, αποφασίσαμε να κάνουμε μια αντιφασιστική παρέμβαση και ενημερώση στο Ζαρό, με αφορμή τα παραπάνω. Η ομάδα μας ήταν ηθελημένα ολιγομελής, χωρίς σκοπό να προκαλέσει αλλά με μόνο στόχο την ενημέρωση, το μοίρασμα κειμένων/αφισοκόλληση καθώς και τις συζητήσεις με τους κατοίκους του χωριού σχετικά με η Χρυσή Αυγή. Κατά κύριο λόγο η ανταπόκριση ήταν θετική, αλλά υπήρχε παράλληλα και μια διάχυτη επιφυλακτικότητα που θεωρούμε ότι οφειλόταν σε ένα ενδεχόμενο φόβο στοχοποίησής τους από τους φασίστες.

Έπειτα μοιραστήκαμε σε δυο καφενεία. Ενώ στο πρώτο τρεις από εμάς κουβεντιάσαμε με τους θαμώνες, παράλληλα στο άλλο καφενείο είχαν αρχίσει άμεσες και έμμεσες απειλές από τους χρυσαυγίτες που είχαν καθίσει στο διπλανό καφενείο. Όταν σηκωθήκαμε να φύγουμε, σηκώθηκε και ένας εκ των χρυσαυγιτών ο οποίος στην έξοδο της πλατείας επιτέθηκε αναίτια σε ένα από εμάς. Σε μερικά δευτερόλεπτα εμφανίστηκε ένα βαν, σταμάτησε μπροστά μας, οι πόρτες άνοιξαν και μας επιτέθηκαν 4-5 άτομα με ρόπαλα.

Οι δολοφονικές προθέσεις της επίθεσής τους φάνηκαν από τα επαναλαμβανόμενα χτυπήματα με στόχο τα κεφάλια μας, πράγμα που επιβεβαιώνεται και από την ιατροδικαστική έκθεση για τα δυο χέρια που έσπασαν σε μια προσπάθεια αυτοπρο-

Οι ίδιοι αυτοί κατακτητές, αφού λεηλάτησαν τα σπίτια μας, τους έβαλαν φωτιά!

Επαναλαμβάνουμε: είναι ανεπιθύμητος στην Μαρτυρική, αιματοβαμμένη περιοχή μας κάθε φορέας ή πρόσωπο που διακατέχεται από ναζιστικές ιδέες . Ας μην επιχειρήσουν λοιπόν να αμαυρώσουν τις εκδηλώσεις μνήμης και τιμής γιατί σύσσωμος ο λαός του μαρτυρικού μας Δήμου θα σταθεί σθεναρά απέναντί τους.” Στεκόμαστε ολόψυχα στο πλευρό των κατοίκων της Βιάννου το παράδειγμα των οποίων πρέπει να αποτελέσει δείγμα για όλη τη Κρήτη που μαρτύρησε όσο λίγοι τόποι από τη θηριωδία των ναζί και των ελλήνων συνεργατών τους δοσίλογων και ταγματασφαλιτών. Ούτε σπιθαμή γης στους νεοναζί της χρυσής αυγής.

Ν. Αλικαρνασσός - αντιφασιστική πορεία 20/9

Μετά από κάλεσμα λαϊκών συνελεύσεων γειτονιών του Ηρακλείου και της αντιφασιστικής συνέλευσης, έγινε πορεία στη Νέα Αλικαρνασσό στο Ηράκλειο Κρήτης, με αφορμή το πρόσφατο άνοιγμα νεοναζιστικής φωλιάς (γραφεία) της Χρυσής Αυγής. Ο κόσμος άρχισε να μαζεύεται στη πλατεία Αγίου Νικολάου, στη κέντρο της Αλικαρνασσού και σε απόσταση πενήντα μέτρων από τα γραφεία της νεοναζιστικής οργάνωσης, από τις πέντε το απόγευμα. Τα 20 ντόπια φασιστάκια, μαζί με τους πέντε έξι νοικιασμένους επαγγελματίες μπράβους τους, ήταν ανεβασμένα στη ταράτσα του κοτετσιού τους φορώντας

Τουςγνωρίζωμενκαλά!Εἶνε οἱ δειλοὶ δολοφονοὶ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ
ΗΡΑΚΛΕΪΟΥ

ΑΝΤΙΦΑΣΙΣΤΕΣ/ΤΡΙΕΣ
ΗΡΑΚΛΕΪΟΥ

Ύδυρματος

ΠΟΛΙΤΕΣ ΕΙΣ ΤΑ ΟΠΛΑ!

ΗΡΧΙΣΑΝ ΣΗΜΕΡΟΝ ΔΙ ΕΧΘΟΡΠΡΑΞΙΔΙ

ΚΑΜΜΙΑ ΑΝΟΧΗ ΣΤΟΥΣ ΝΕΟΝΑΖΙ ΤΗΣ ΧΡΥΣΗΣ ΑΥΓΗΣ

Αντιφασιστικοί συναγερμοί εις την Κρήτην

Η κοινωνία σύσσωμος αντιμετωπίζει την θρασυδειλον πρόσκλησιν των

(Μικρολόγος μαζί με μέλη της Χρυσής Αυγής που χαϊρεύον ναζιστικά σε συγκέντρωση του κόμματος)

Ζούμε την άνοδο ενός πολιτικού μορφώματος που κανονικά θα έπρεπε να είχε προ πολλού εξαφανιστεί. Η υποπίεση ακροδεξιών/εθνικιστικών στοιχείων γύρω από την Χ.Α., η οργή κομματιών της νεολαίας που στρέφεται ευκαιριακά προς οποιονδήποτε προτείνει διαιετικές λύσεις, ο διάκυτος ρατσισμός από το κράτος και την κοινωνία απέναντι στους μετανάστες και η αφέλεια ενός κομματιού της κοινωνίας ότι μπορεί να κρηαιοποιήσει τους χρυσαυγίτες για να τους αναβάλει την τιμωρία των πολιτικών, είναι τα αίτια που οι νεοναζί βγήκαν από τα λαγούμια τους και μας τρίζουν τα δόντια.

Όπως και να χει η άνοδος της Χ.Α. σηματοδοτεί αυτό που εδώ και καιρό ξέρουμε : αυτή η κοινωνία δεν μπορεί παρά να είναι διαιρεμένη ανάμεσα σε δυο στρατόπεδα με ξεκάθαρα αντικρουόμενες επιδιώξεις. Από την μία πλευρά είναι ο κόσμος του αγώνα, του κινήματος και της ελευθερίας και από την άλλη οι σύγχρονοι γκεσταπιτές και ταγματασφαλίτες, που ιδεολογία τους είναι η Χούντα, η δια στους αδύναμους και η υποταγή στους ισχυρούς.

Εμείς από την μεριά μας θα συνεχίσουμε να κάνουμε αυτό που κάναμε πάντα: θα τους ξεμωκαρεύουμε, θα ακυρώνουμε οποιουδήποτε δημόσια εμφάνισή τους, θα τους απαγορεύουμε μαζί με αντιφασίστες κατοίκους την είσοδο σε χωριά όπως ξύνει στη θιάνω και τους Κουνάδους, θα εμποδίζουμε την οργάνωση τους. Οι φασίστες θα εμφανίζονται οργανωμένα στο Ηράκλειο ακριβώς όπως το έκαναν στην περιουσία τους πριν της εκλογές. 10 τύποι μαζί με μια κλούβα των ΜΑΤ και πέντε ιζήματα ΟΠΛΕ για λόγους ασφαλείας. Από εκεί και πέρα επειδή η υπόθεση του αντιφασισμού αφορά όλη την κοινωνία οφείλουμε και να διατυπώσουμε κάποιες θέσεις πάνω στο ζήτημα.

Προς την κοινωνία και τη νεολαία

Η άνοδος του φασισμού δεν είναι ακίνδυνο γραφικό φαινόμενο και ούτε θα περάσει εάν εμείς οι ίδιοι δεν κάνουμε κάτι γι' αυτό. Σκοπός του φασισμού είναι η υποδούλωση της ίδιας της κοινωνίας κάτω από την ηγεία του. Οι φασίστες εάν δυναμώσουν θα επιτεθούν σε οποιονδήποτε τους εμποδίζει να οπιοιδήποτε δεν συμμορφωθεί με τον αρραβωνισμό οκείδιασμό της ναζιστικής κοινωνίας. Ο πόλεμος απέναντί τους είναι υπόθεση οποιουδήποτε δεν θέλει να ήλθει σε ένα τεράστιο στρατόπεδο συγκέντρωσης. Γι' αυτό τους λόγους πρέπει να δημιουργηθούν παντού αντιφασιστικές πρωτοβουλίες, αντιφασιστικοί πυρήνες και δομές που είτε θα πολεμάνε, είτε θα αποδοθούν το φασισμό και τον κανιβαλισμό σε οκολεία, εραφισιακούς χώρους, χωριά και γειτονιές. Εμείς θα στηρίξουμε έμπρακτα οποιονδήποτε κινείται σ' αυτήν την κατεύθυνση.

Προς τους ψηφοφόρους της Χ.Α

Η επιλογή του να στηρίξεις, είτε για λόγους συνειδήσης, είτε για λόγους ιδιοτέλειας το πιο εκθρικό και ελεεινό κομμάτι του παρακράτους απέναντι στην αγωνιζόμενη κοινωνία, είναι μια ακριβή επιλογή. Επειδή κανένας αγωνιστής δεν είναι πρόθυμος να μακαριωθεί ή να μπει σε στρατόπεδο συγκέντρωσης χωρίς να πολεμήσει και επειδή οι φασίστες αποτελούν εμπόδιο στον δρόμο για την ελευθερία, αυτή η επιλογή είναι επιλογή σύγκρουσης

Προς τους οργισμένους

Η οργή δεν αναίτιζεται σε φυσικατούς που βρίσκουν στο ίντερνετ και γαβγίζουν στην τηλεόραση, εκδηλώνεται κάθε στιγμή στο δρόμο, στις απεργίες και τα ποδοφράγματα, την καθημερινή και συνεχή εξέγερση απέναντι στα αφεντικά, τους μπάτσους και συνολικά σ' αυτήν την άβυσσο της εξουσίας που μας καταδικάζουν να ζούμε. Είναι τουλάχιστον γενναίο να συγκαταλέγονται στις αντιστασιακές δυνάμεις οι οπαδοί του απόλυτου ολοκληρωτισμού και των στρατοπέδων συγκέντρωσης αντιφρονούντων. Οι φασίστες και οι χρυσαυγίτες αποτελούν αναπόσπαστο κομμάτι του παρακρατικού μηχανισμού και ούτε θέλουν, ούτε πρόκειται να επιτεθούν σε κανένα άλλον πέρα από τους αδύναμους, τους μετανάστες, τους διαφροετικούς και κυρίως αυτούς που σκοπεύουν να επιτεθούν στο καθεστώς και στους υπαίτιους της εξθλιώσεής μας. Ιστορικά ο φασιστές αποτελούν την τελευταία επεδείρεια του καθεστώτος ενάντια σε κάθε επαναστατική προσπάθεια.

Μην ανέχεσαι τους μνηστές του Χίτλερ και του Παδόπουλου, το κρωστής στους προγόνους σου που τους πολεμούν, το κρωστής στα παιδιά σου, το κρωστής στον εαυτό σου

η αφίσσα που κολλήθηκε στον Ζαρό

στασίας.

Κάτοικοι του χωριού παρενέβησαν για να μας προστατεύσουν, μας παρέσχαν πρώτες βοήθειες και αποτέλεσμα να δεχτούν και αυτοί με τη σειρά τους τις βρισιές, τις απειλές και τις επιθέσεις των χρυσαυγιτών.

Συμπερασματικά, το παραπάνω γεγονός κάθε άλλο από αποθαρρυντικό είναι για εμάς. Αντίθετα, είναι μια υπενθύμιση προς όλους και όλες ότι πρέπει να σπάσει η ανοχή, ο φόβος και η απάθεια προς κάθε φασιστική και τραμπουκική νοοτροπία, όπως αυτή της χρυσής αυγής και των υποστηρικτών της, στα χωριά μας, στις γειτονιές μας, παντού.

κουκούλες και κράνη (προφανώς φοβούνταν μην πέσει ο ουρανός στο κεφάλι τους). Από κάτω, τα γραφεία τους ήταν αποκλεισμένα από διμοιρίες των ΜΑΤ,ασφαλίτες και ΤΑΕ. Στη πλατεία, είχε στηθεί μικροφωνική και διαβαζόταν το κείμενο της αντιφασιστικής συνέλευσης Ηρακλείου. Κατά τις έξι άρχισε να πυκνώνει ο κόσμος και γύρω στις επτά κατέβηκε στο δρόμο για να ξεκινήσει η πορεία στις γειτονιές της περιοχής. Στη πορεία συμμετείχαν γύρω στα 500 άτομα με το Αναρχικό/Αντιεξουσιαστικό μπλοκ να είναι και το μαζικότερο Επίσης, συμμετείχαν μπλοκ της ΚΕΕΡΦΑ, της νεολαίας του ΣΥΡΙΖΑ και μέλη των λαϊκών συνελεύσεων Μασταμπά, Αγίου Δημητρίου, Πόρου/Κατσαμπά. Η πορεία γύρισε τις γειτονιές της περιοχής φωνάζοντας αντιφασιστικά,αντιεθνικιστικά, αντιρατσιστικά, και αντικρατικά συνθήματα με τον κόσμο να βγαίνει στα μπαλκόνια τους και στις πόρτες των σπιτιών τους και να χειροκροτεί τη πορεία, ειδικότερα όταν ακουγόταν το σύνθημα « Αλικαρνασσός σημαίνει προσφυγιά,έξω οι φασίστες από τη γειτονιά». Προς το τέλος της, η πορεία πέρασε σχεδόν δίπλα από τα αποκλεισμένα με διμοιρίες των ΜΑΤ γραφεία των νεοναζιδων γκεσταμπιτών, με τη περιοχή να σείεται από τα αντιφασιστικά συνθήματα, ενώ η περιφρούρηση της πορείας στάθηκε απέναντι σε απόσταση «αναπνοής» από τις διμοιρίες των ΜΑΤ. Στο τέλος κατέληξε στο παρκάκι απέναντι από το πρώην δημαρχείο όπου και έγινε συνέλευση για τη συνέχιση των δράσεων στη περιοχή.

ένας βραχίονας βίας από άτομα και κυκλώματα που είναι στενά συνδεδεμένα με αυτό που λέμε οργανωμένο έγκλημα, πράγμα που έχει σοβαρές προεκτάσεις για το τι θα επακολουθήσει στο μέλλον αν η εν λόγω οργάνωση αυξήσει την επιρροή της. Δεύτερον, όταν μπολιάζεται η νοοτροπία του νταή με το μίσος των φασιστών, η αντικοινωνική βία που προέρχεται από τους κάθε λογής “καπετάνιους” και “παλικαράδες” θα δώσει αφορμές οι οποίες θα χωρίσουν οικογένειες, χωριά, επαρχίες κτλ στα δύο. Μια μικρή γεύση αυτού ο Ζαρός ήδη την πήρε.

Αυτός είναι και ο ρόλος της Χ.Α., να διαιρέσει τους σκλαβωμένους σε αριστερούς και δεξιούς, σε Έλληνες και ανθέλληνες. Η καθαρότητα της ελληνικής φυλής στην οποία αναφέρονται συχνά οι βουλευτές της Χ.Α. είναι μια εικόνα από το παρελθόν που δεν έχει θέση στο μέλλον. Νταχάου, Αούσβιτς και Μακρόνησο που ονειρεύονται δε θα έχουμε, τουλάχιστον στην Κρήτη, γι’ αυτό να είναι σίγουροι.

Καπετάνιος και παλικάρι είναι όποιος-α δεν φοβάται να πάρει θέση με λόγο και πράξεις απέναντι στην αδικία, τον φασισμό και την υποταγή. Όχι όποιος την επιβάλλει. Είμαστε περήφανοι για όσους πολέμησαν όλα αυτά στο παρελθόν και θα τα πολεμήσουμε κι εμείς με την σειρά μας.

Τέλος, θα θέλαμε να συμπληρώσουμε ότι δύο σταμένα χέρια δεν είναι τίποτα μπροστά στη σιωπή που επιτέλους έσπασε στο Ζαρό και εξέθεσε την αμιγώς φασιστική συμπεριφορά των χρυσαυγιτών, πράγμα που καμιά αφίσσα ή κείμενο δεν θα μπορούσε να κάνει καλύτερα

Καλούμε σε επαγρύπνηση και σε αγώνα, όχι μονάχα ενάντια στα πιο φανερά τουργήματα όπως οι φασίστες, αλλά πάνω από όλα ενάντια στην οικονομική δικτατορία που μας δυναστεύει όλους, αδιακρίτως από που ερχόμαστε και τι χρώμα έχει το δέρμα μας. Είμαστε όλοι προορισμένοι για τα κάτεργα αυτού του πολιτικού και οικονομικού συστήματος. Κανένας σωτήρας, από δεξιά ή αριστερά δεν θα μας σώσει, μονάχα αν πάρουμε σαν κοινωνία την κατάσταση στα χέρια μας θα φανεί ελπίδα. Μονάχα αν οργανώσουμε την autάρκεια, την αυτονομία, την αυτοδιαχείριση μας θα γλιτώσουμε από τα κρεματόρια του καπιταλισμού. Μονάχα έτσι θα ξανακερδίσουμε τους καρπούς του μόχθου μας, την περηφάνια μας. Ως ίσοι προς ίσους.

✎ **Οι 6 αντιεξουσιαστές - αντιφασίστες**

2-3 λόγια για το ρεύμα και την ενέργεια

Κανένας άνθρωπος μόνος του απέναντι στην επίθεση των αφεντικών και των εθνικιστών λακέδων τους.

Το ρεύμα, όπως και το νερό και η στέγη, θα πρέπει να είναι κοινωνικά αγαθά χωρίς εμπορευματική σχέση, δηλαδή κοινά και προσιτά σε όλες και όλους. Και ακριβώς επειδή χωρίς ρεύμα, νερό και στέγη η επιβίωση στις σύγχρονες πόλεις είναι αδύνατη, η πρόσβαση στα συγκεκριμένα αγαθά πρέπει να γίνει αναφαίρετο δικαίωμα κάθε ανθρώπου – ανεξάρτητα καταγωγής και κοινωνικής θέσης.

Από τα τέλη του '90 η κοστολόγηση του ρεύματος αγριεύει πολύ, όπως χειροτερεύουν και οι διαδικασίες εκμετάλλευσης της ενέργειας με ιδιωτικά – αντικοινωνικά κριτήρια. Η σημερινή σκλήρυνση της ιδιωτικοποίησης των κοινωνικών αγαθών αποτελεί συνέχιση της κρατικής στρατηγικής εξόντωσης όσων περισσεύουν για το σύστημα εκμετάλλευσης, και ιδίως των ανέργων και των φτωχών.

Το τελευταίο διάστημα γίνονται σε όλη τη χώρα διακοπές ρεύματος από το κράτος, σε φτωχές εργατικές οικογένειες ντόπιων και μεταναστών αλλά ακόμα και σε ηλικιωμένους με χαμηλή σύνταξη που αδυνατούν να τα βγάλουν πέρα με τις αυξήσεις λογαριασμών και τις μειώσεις μισθών και συντάξεων. Η κατάσταση αυτή είναι ενδεικτική για το τι σημαίνει το καπιταλιστικό σύστημα που ζούμε.

Το πολιτικό προσωπικό ανεβάζει το ενεργειακό κόστος στα εργατικά και τα φτωχά νοικοκυριά, η συνολική κατανάλωση των οποίων είναι στην πραγματικότητα ελάχιστη συγκριτικά με τις μεγάλες παραγωγικές μονάδες των αφεντικών. Το κράτος προστατεύει τα μεγάλα αφεντικά, όπως και τις κερδοσκοπικές εταιρίες που αδιαφορούν για την ανθρώπινη ζωή και εκμεταλλεύονται την ενέργεια και την εργασία.

Η νοσηματοδότηση του ρεύματος ως κοινωνικού αγαθού δεν ήταν καμία ιδεολογική παραχώρηση της εξουσίας, αλλά αποτέλεσμα σημαντικών κοινωνικών αγώνων, και κυρίως του εργατικού κινήματος ήδη από τη δεκαετία '50-'60.

Οι διαφορετικές πολιτικές ή στρατιωτικές διοικήσεις του σύγχρονου ελληνικού κράτους, από της χούντα των συνταγματαρχών μέχρι τις τωρινές, είχαν/έχουν ως στόχο

την ιδιωτικοποίηση/ εκμετάλλευση της ενέργειας από ιδιώτες καρχαρίες με στόχο το κέρδος και το χρέωμα του κόστους στην κοινωνία, και κυρίως στα πιο «αδύναμα» κομμάτια της.

Σε μια περίοδο που τα αφεντικά κοινωνικοποιούν τα κόστη τους πάνω στις ζωές μας, βασικά κοινωνικά αγαθά θα είναι προσβάσιμα με σκληρότερα ταξικά κριτήρια. Παράλληλα με τις ιδιωτικοποιήσεις εμφανίζονται και άλλοι κερ-

δοσκοπικοί ιδιωτικοί «εναλλακτικοί» πάροχοι ενέργειας, που ήδη λειτουργούν αντικοινωνικά και στην ουσία χωρίς ουσιαστικό κοινωνικό, οικονομικό και πολιτικό έλεγχο.

Χαρακτηριστικό της αθλιότητας των ντόπιων και ξένων αφεντικών γύρω από το ενεργειακό ζήτημα, είναι το παράδειγμα της Κρήτης. Από τη μία οργανώνεται μια άγρια καταστροφή κοινοτήτων και της φύσης μέσα από ανορθολογικές εγκαταστάσεις των ΑΠΕ με κερδοσκοπικά – αντικοινωνικά κριτήρια, και από την άλλη το ίδιο πολιτικό προσωπικό «ανακαλύπτει» τάχα πετρέλαιο και φυσικό αέριο

γύρω από τη νησί και δε διστάζει να μιλάει για «θυσία» του Αιγαίου. Οργανώσεις κατοίκων της Κρήτης και της Γαύδου ήδη έχουν πάρει θέση ενάντια στις πολιτικές αναζήτησης/ εξόρυξης πετρελαίου. Καθόλου τυχαία, για ελληνικό πετρέλαιο μιλάνε και τα καθίκια της χρυσής αυγής, οι μεγαλύτεροι λακέδες των αφεντικών.

Απέναντι στις κρατικές πολιτικές γύρω από το ηλεκτρικό, σε όλη την Ελλάδα, τα κινήματα αλληλεγγύης, όπως και οι συνελεύσεις γειτονιάς, προχωρούν σε επανασυνδέσεις ρεύματος σε νοικοκυριά, με τη συμμετοχή ανθρώπων που αγωνίζονται ενάντια στις ιδιωτικές εταιρίες που αναλαμβάνουν τις εντολές διακοπής ρευματοδότησης.

Χαρακτηριστικές είναι οι πρόσφατες περιπτώσεις στο Αιγάλεω, τον Πειραιά και το Χαϊδάρι όπου τα κινήματα επανασυνδέσαν το ρεύμα σε ανθρώπους άνεργους και ηλικιωμένους που αντιμετώπιζαν σοβαρά προβλήματα υγείας. Αυτά είναι μόνο κάποια από τα παραδείγματα μιας πάλης που δείχνει το δρόμο της κοινωνικής αλληλεγγύης ενάντια στις καπιταλιστικές στρατηγικές εξόντωσης.

Τα κινήματα κοινωνικής και ταξικής αλληλεγγύης κινούνται ταυτόχρονα και ενάντια στους φασίστες-ναζί της χρυσής αυγής και τους εθνικιστές. Τα καθάρματα αυτά είναι στο δρόμο, νύχτα και με την υποστήριξη της ελληνικής αστυνομίας, για τον αντίθετο της αλληλεγγύης λόγο. Για να μαχαιρώσουν και να χτυπήσουν αγωνιστές των κινήματων και μετανάστες, για να συμπληρώσουν τις κρατικές στρατηγικές εξόντωσης των αδύναμων κομματιών της εργατικής τάξης.

Επειδή τίποτα δε χαρίζεται από τα αφεντικά, το κράτος και τους λακέδες τους, εμείς λέμε:

- Επανασυνδέσεις ρεύματος παντού, οργάνωση και αντίσταση σε συνελεύσεις γειτονιών και εργατικά συμβούλια, ενάντια σε κάθε επίθεση υποτίμησης της ζωής και της εργασίας μας από το κράτος, τα αφεντικά και τους εθνικιστές.

- Αγώνες ταξικοί και κοινωνικοί, ντόπιων και μεταναστών, ενάντια σε κάθε εμπορευματική χρήση της ενέργειας από τους εκμεταλλευτές.

-Αγώνες για την κοινωνικοποίηση των αγαθών της στέγης, του νερού και της ενέργειας. Κοινοί αγώνες όλων των καταπιεσμένων ενάντια στους κερδοσκόπους και τους εκμεταλλευτές, καμία υποχώρηση σε κρατικά αντικοινωνικά και αντι-περιβαλλοντικά σχέδια γύρω από την ενέργεια.

✎ **Κατάληψη Rosa Nera**
Λόφος Καστέλι Χανιά

Όταν τα σκουπίδια αποκτούν τιμή (ή πως να ενισχύσουμε λιγάκι ακόμη τον Καπιταλισμό)

Από τις 15 Οκτώβρη άρχισε η εφαρμογή ενός νόμου που ξεθάφτηκε από το Υπουργείο Ανάπτυξης για τη διάθεση των ληγμένων τροφίμων στην αγορά. Συγκεκριμένα στα super market όλης της χώρας θα μπορούν να πωλούνται πλέον τρόφιμα “περασμένης χρονολογίας ελάχιστης διαθεσιμότητας”(όπως είναι η εξευγενισμένη ονομασία για τα ληγμένα τρόφιμα). Πλην όσων προσδιορίζονται ως ευαλλοίωτα όπως το γάλα ,το γιαούρτι,τυρί κ.λ.π. με την προϋπόθεση ότι αυτά θα πωλούνται σαφώς διαχωρισμένα από τα άλλα τρόφιμα και σε αυτά θα αναρτάται πινακίδα με κεφαλαία γράμματα με την φράση “Τρόφιμα Περρασμένης Διατηρησιμότητας”. Η δε τιμή αυτών των προϊόντων θα κυμαίνεται από το 1/2 έως και το 1/3 της αρχικής τιμής.

Το κράτος λοιπόν θέλησε να εφαρμόσει ένα νόμο ο οποίος ίσχυε εδώ και χρόνια για να δώσει μια ανάσα στους ανθρώπους που το ίδιο ξεζουμίζει καθημερινά όλο και πιο πολύ. Γιατί όμως άραγε τώρα και ποια συμφέροντα πραγματικά εξυπηρετούνται με αυτό το νόμο;

Με το προσωπείο του “κράτους πρόνοιας” αυτή τη φορά έρχεται να πλασάρει ένα νόμο ως “σωτήριο” για το οικογενειακό εισόδημα σε μια κοινωνία που μέρα με τη μέρα λιμοκτονεί. Όμως αυτό που πραγματικά ισχύει είναι πώς αυτός ο νόμος είναι κομμένος και ραμμένος στα μέτρα των μεγαλοβιομηχανιών. Οι οποίες βλέποντας τον τζίρο τους να πέφτει (όπως είναι λογικό) τα τελευταία χρόνια, τώρα με την τιμή των προϊόντων τους (των ληγμένων φυσικά) , έστω και στο 1/3 της τιμής τους θα

εξασφαλίζουν καθαρό κέρδος. Έτσι με έναν σμπάρο δυο τρυγόνια : και πλασάρουμε την “κοινωνική μας προσφορά “ και ενισχύουμε το κεφάλαιο.

Τα τρόφιμα αυτά αποτελούν τα σκουπίδια των μεγαλοβιομηχανιών. Αν το κράτος ήθελε να βοηθήσει πραγματικά θα διέθετε αυτά τα προϊόντα δωρεάν. Μέχρι τώρα τα τρόφιμα αυτά κατέληγαν στους κάδους των super market και συνάνθρωποι μας τα παίρνουν από εκεί. Τώρα πια τοποθετούνται κάγκελα στους κάδους ή ρίχνονται χημικά ώστε τίποτα να μην μπορεί να καταναλωθεί και “τα προϊόντα ελάχιστης διατηρησιμότητας” μπαίνουν στα ράφια, ώστε να αγοραστούν κι αυτά.

Όσον αφορά στην ποιότητα αυτών των τροφίμων αξίζει να σημειωθεί ότι την αποκλειστική ευθύνη για την καλή υγιεινή τους κατάσταση φέρει ο πωλητής ενώ τα συγκεκριμένα δε θα διατίθενται σε καταστήματα εστίασης (γιατί άραγε;). Δηλαδή τα τρόφιμα αυτά δε θα ελέγχονται από κανέναν. Και εδώ επίσης αξίζει να σημειωθεί ότι ο ΕΦΕΤ (Ενιαίος Φορέας Ελέγχου Τροφίμων), εξέφρασε την αντίθεση του με την πώληση τέτοιων προϊόντων. Καθώς και η ένωση καταναλωτών η οποία έθεσε σε σχετική της ανακοίνωση το εύλογο ερώτημα : Από τη μια προτρέπουν τους καταναλωτές να καταγγέλλουν τα ληγμένα προϊόντα και από την άλλη έρχεται το Υπουργείο Ανάπτυξης να επιτρέψει την πώληση αυτών των προϊόντων ; Και αν κανείς αναλογιστεί και την κουλτούρα του νεοέλληνα και πώς με μεγάλη ευκολία κάποιος θα αρπάξουν την ευκαιρία να διαθέσουν στην αγορά προϊόντα που υπό άλλες συνθήκες δε θα ήταν τόσο εύκολο, καταλαβαίνει και την ποιότητα αυτών των τροφίμων.

Και για να το πάμε λίγο πιο πέρα ας δούμε την ηθική – αξιακή διάσταση του θέματος.

Σε μια κοινωνία που ο διαχωρισμός πλούσιων και φτωχών έχει οξυνθεί όσο ποτέ με τους δεύτερους να έχουν αυξηθεί δραματικά , έρχεται και ένας νέος διαχωρισμός των φτωχών από τους φτωχότερους.

Το να αγοράζεις πλέον τρόφιμα μη ληγμένα γίνεται πολυτέλεια. Άραγε πώς θα νιώθει μια μητέρα που από εδώ και στο εξής θα αναγκάζεται να αγοράζει ληγμένα τρόφιμα για τα παιδιά της, για να εξοικονομήσει χρήματα (τα οποία φυσικά θα τα δώσει σε φόρους, χαράτσια, πετρέλαιο, δίδακτρα φροντιστηρίων κτλ), μήπως μπορέσει και αντεπεξέλθει στις ανάγκες της οικογένειας της;

Αντί λοιπόν να πέσουν οι τιμές στα προϊόντα γενικά, ερχόμαστε σε ένα ψευτο-δίλημμα που μας θέτει το “κοινωνικό μας κράτος” : Ή η υγεία μας ή η τσέπη μας. Ή η αξιοπρέπεια μας ή η πείνα.

Η τροφή πέρα από ανάγκη είναι και δικαίωμα. Από τη στιγμή που το κράτος μέρα με τη μέρα ,μας στερεί αυτό το δικαίωμα , δύο λύσεις μένουν. Ή παθητικά θα παίρνουμε τα ξεροκόμματα που μας πετάει σαν “καλός Σαμαρείτης” ή θα βάλουμε φρένο στις προθέσεις του. Καιρός να βάλουμε στο λεξιλόγιο μας λέξεις όπως απαλλοτρίωση και οικονομικό αποκλεισμό. Κανένας δεν πρέπει να αγοράζει τέτοιου είδους προϊόντα, κανένας δεν πρέπει να αγοράζει οτιδήποτε από τα super market που θα εφαρμόσουν αυτό το μέτρο και από τη στιγμή που είναι κοροϊδία και αδύνατο να αγοράζονται τα κανονικά προϊόντα μιας που οι τιμές είναι στα ύψη, να απαλλοτριώνονται.

Υ.Γ ...και για τους νομοταγείς συνανθρώπους μας: Μην ανησυχείτε θα τους τα δώσετε πίσω ω με χίλιους δύο τρόπους,χειμώνας έρχεται.. (και νέα μέτρα).

✎ **Βαντάνα**

❖ Το «κατηγόρώ» του καθαρού βλέμματος

*“Εύπνησες τη βαρύτητα της γης,
σε τραβάει κάτω.
Είναι έρημοι αυτοί οι τόποι,
μα έχεις το βλέμμα ψηλά επάνω”*
(Σάρκα “Το πιο επικίνδυνο βλέμμα”)

Αυτό το καθεστώς προκειμένου να περάσει τα βάρβαρα μέτρα του, προχωρά όλο και περισσότερο στην τρομοκρατία. Αυτό που συνέβη στις 26 Σεπτεμβρή μέρα γενικής απεργίας δεν έχει προηγούμενο στην μεταπολιτευτική ιστορία αυτού του τόπου. Τα ένστολα σκυλιά της ελληνικής “δημοκρατίας”, συνέλαβαν στα τυφλά, αποκάλυπτα κόσμο που συγκεντρωνόταν στις περιοχές του για να κατέβει σύσσωμος προς το κέντρο της Αθήνας. Ανάμεσα στους συλληφθέντες βρίσκονταν και ανήλικοι μαθητές, οι οποίοι συνελήφθησαν χωρίς κανένα στοιχείο ή κάποια πρόκληση. Οι συλλήψεις έγιναν μόνο για εκφοβισμό και τρομοκράτηση. Σαν να μην αρκούσε το πρώτο, οι πραι-τορες του καθεστώτος, προχώρησαν σε δημοσιοποίηση φωτογραφιών και διαπόμπευση όσων είχαν συλληφθεί προληπτικά και αναίτια! Εδώ ήταν που ξεπέρασαν τους εαυτούς τους και έδειξαν μέχρι ποιο σημείο θα χρησιμοποιήσουν την κρατική τρομοκρατία για να επιβληθούν στο κοινωνικό σώμα. Ανάμεσα στις φωτογραφίες που έβγαλαν (και που τα φασιστοκάναλα σαν το Mega δημοσιοποίησαν πρόθυμα) ήταν και αυτές μερικών ανήλικων και άλλων νέων ανθρώπων που συνελήφθησαν προληπτικά στην περιοχή του Ζωγράφου.

Ο μεγαλύτερος από αυτούς άγγιζε τα 26 χρόνια και ο μικρότερος τα 17. Επρόκειτο δηλαδή για νέα παιδιά και όχι τίποτα “ψημένους από τα χρόνια των αγώνων” επαναστάτες, πόσο μάλλον για μεσήλικες αποφασισμένους “τρομοκράτες”. Σχεδόν όλοι οι συλληφθέντες ηλικίας από 18 έως 26 ετών που εμφανίζονταν στις φωτογραφίες είχαν εμφανή σημάδια κακοποίησης και ξυλοδαρμού ενώ οι δυο είχαν σπασμένα χέρια. Η καθιέρωση πλέον των μεθόδων της Βρετανικής “Σκότλαντ Γκάρντ”, όπως και η δημόσια διαπόμπευση τους όσο αφορά συλληφθέντες σε συγκρούσεις με το καθεστώς της Ελληνικής “δημοκρατίας” είναι προφανής, γιατί γίνεται. Για να τρομοκρατήσει κάθε έναν από εμάς που δεν θέλουμε να ζήσουμε σαν δούλοι. Στη συγκεκριμένη όμως περίπτωση έχουμε και κάτι ακόμη που φανερώνει το σαδισμό ενός κράτους, την ίδια την ηλικία των συλληφθέντων. Η κοινωνία του θεάματος, αυτή που έχει εθι-

στεί στο θέαμα και η εικόνα αποτελεί για αυτή τη μοναδική απόδειξη του ότι ένα περιστατικό είναι πραγματικό (όχι πάντα βέβαια), μέσα από τις συγκεκριμένες εικόνες είδε τα παιδιά της. Ούτε φάτσες στυλ Πάσσαρη, ούτε τον «σημαδεμένο», ούτε τον «Μπάμπη τον σουγιά» είδε. Τα παιδιά της είδε να τη κοιτάζουν κατάματα (έστω μέσα από τον φακό των μπάτσων) και στέκομαι στη λέξη κατάματα. Μέσα στις δημοσιευμένες από την ελληνική αστυνομία φωτογραφίες, η κοινωνία βλέπει στα πρόσωπα τους τα ίδια της τα παιδιά και αυτό αποτελεί ένα σοκ για αυτή. Τα ευθυτενή και χωρίς φόβο βλέμματα αυτών των νέων μιλάνε πολύ περισσότερο από ένα κείμενο. Μιλάνε και φωνάζουνε καθαρία ότι: “ κάνουμε αυτό που θα έπρεπε να κάνετε εσείς, γιατί εμείς είμαστε το μέλλον. Για το δικό μας μέλλον παλεύουμε, αφού εσείς σαν γονείς μας, έχετε κρυφτεί σαν φοβισμένα τρεμάμενα ποντίκια κλειδαμπαρωμένα μέσα στους τέσσερις τοίχους των σπιτιών-κελιών σας. Ποιος άνθρωπος ο οποίος παραμένει ακόμη άνθρωπος και έχει παιδιά στην ηλικία των συλληφθέντων αντέχει να κοιτάξει στα μάτια αυτά τα παιδιά, έστω μέσα από μια εικόνα χωρίς να αισθανθεί ένα σφίξιμο στο στομάχι; Και ποιος από όσους τα κοιτάζουν στα μάτια θα μιλήσει για εκκληματίες, προβοκάτορες, μπάχαλους και παρακρατικούς, χωρίς να νιώσει ένα σφίξιμο στο στήθος για την δική του αδράνεια σε όσα μας κάνουν δυόμιση χρόνια τώρα; Αυτές οι φωτογραφίες είναι μια γροθιά

στη ψυχή κάθε φοβισμένου μικροαστού που του έχουν ξεσκίσει τη ζωή που παραμένοντας ανενεργός, μετατρέπεται κλιμακούμενα σε έναν ζωντανό-νεκρό. Είναι μια εφιαλτική εικόνα του παρόντος που θα στοιχειώνει τον ύπνο του.

Το κράτος αυτή τη φορά, πρόσφερε το αντίθετο από αυτό που επεδίωκε δημοσιεύοντας φωτογραφίες νέων παιδιών που ενώ είναι άσχημα κακοποιημένα κοιτάζουν πεντακάθαρα τον φακό χωρίς φόβο, με αποφασιστικότητα σαν να κοιτάζουν κατάματα έναν άνθρωπο.

Αυτές οι φωτογραφίες είναι το «κατηγόρώ» της νέας γενιάς εναντίον των δυναστών της και των ιδίων τους των γονιών που δεν κάνουν αυτά που έπρεπε να κάνουν για τα παιδιά τους, υποχρεωμένοι όχι από κάποιον ανθρώπινο κατασκευασμένο νόμο, αλλά από τον άγραφο νόμο της ηθικής και της αξιοπρέπειας. Το άγραφο νόμο που μας θυμίζει ότι έχουμε υποχρέωση να διαφυλάσσουμε και να αγωνιζόμαστε για τη ζωή έναντι του θανάτου. Και όσο υπάρχει έστω και ένας άνθρωπος που οι λέξεις ελευθερία και αξιοπρέπεια χαρακτηρίζουν την ανθρώπινη υπόσταση, πάντα θα αντηχούν δυνατά τα λόγια του ποιητή: “Για δες το ερημοπούλι που ‘χει αίμα στο φτερό

Πετά τ’αψήλου- κι ας είναι λαβωμένο- κόντρα στον καιρό
Έχει τιμή το πέταγμα με κόντρα τον καιρό, κι ας μένεις μόνος”

✎ Ευάγγελος Αληθινός

❖ Έκκληση για το δάσος των Σκουριών από γυναίκες της ΒΑ Χαλκιδικής

Το πρωί στις 12 Οκτωβρίου 2012, 50 γυναίκες όλων των ηλικιών από την Ιερισσό, τη Μ. Παναγία και τα Ν. Ρόδα, ανεβήκαμε στον Κάκαβο για να διαμαρτυρηθούμε για τα σχέδια της ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ/ELDORADO για την περιοχή μας και να δούμε με τα μάτια μας πόσο έχει προχωρήσει καταστροφή του δάσους. Χωρίς να γνωρίζουμε αν η αστυνομία είναι ενήμερη για τις κινήσεις μας, χωρίς να γνωρίζουμε αν μας περιμένουν μπλόκα και συλλήψεις, χωρίς να γνωρίζουμε καν αν θα μας επιτραπεί να φτάσουμε μέχρι τις Σκουριές, οι δυο ομάδες από την Ιερισσό και τη Μ. Παναγία δώσαμε ραντεβού στο Χοντρό Δέντρο και ξεκινήσαμε την ανάβασή μας. Αφήσαμε τα αυτοκίνητα εκεί που βρισκόταν παλιά το φυλάκιο του αγώνα, αυτό που με τόσο μίσος κατεδάφισαν στις 20 Μαρτίου οι 500 τραμπούκοι που έστειλε η εταιρεία να χτυπήσουν 30 από εμάς. Συνεχίσαμε με τα πόδια προς το χώρο όπου σήμερα η εταιρεία κόβει το δάσος – όπως έχουμε κάθε δικαίωμα, αφού ο δρόμος είναι δημόσιος δασικός και όχι ιδιοκτησία της εταιρείας. Δεν μας σταμάτησαν. Προχωρήσαμε φωνάζοντας συνθήματα, βλέποντας γύρω μας τα πρώτα σημάδια της καταστροφής και γεμάτες αγωνία γι’ αυτό που θα συναντήσουμε παρακάτω. Αυτά που είδαν τα μάτια μας δεν περιγράφονται, οι δε φωτογραφίες και τα βίντεο που πήραμε είναι πολύ φτωχά για να δώσουν την εικόνα, τη μυρωδιά των φρεσκοκομμένων δέντρων και τον ήχο του βουνού που αντηχεί ολόκληρο από τα πριόνια και τα τρυπάνια. Η άδεια υλοτόμησης από το Δασαρχείο υποτίθεται ότι δόθηκε μόλις την Τετάρτη, 10 Οκτωβρίου, αλλά αυτή η κοσμογονία αποκλείεται να έγινε μέσα σε μόλις δυο μέρες. Είναι βέβαιο ότι η εταιρεία

δούλευε και απο πριν χωρίς άδεια, αλλά ποιος είδε, ποιος έλεγξε, ποιος νοιάστηκε για τη νομιμότητα; Και ποιος θα νοιαστεί από εδώ και πέρα; Σήμερα μαύρισαν οι ψυχές μας. Ο χώρος όπου πρόκειται να γίνει το εργοστάσιο έχει πλέον “καθαριστεί”, έτσι το λένε, έχει καθαριστεί από τη “βρωμιά” των αιωνόβιων δέντρων. Ατελείωτες στοίβες από κομμένους κορμούς βρίσκονται κατα μήκος του δρόμου για πολλές εκατοντάδες μέτρα και μέσα στο δάσος, όσο μακριά μπορεί να φτάσει το μάτι. Οι υλοτόμοι δουλεύουν πυρετωδώς βγάζοντας τα ξύλα με τα μουλάρια. Υλοτόμοι που οι περισσότεροι δεν είναι από την περιοχή μας, αφού οι δικοί μας δασικοί συνεταιρισμοί, προς τιμήν τους, αρνήθηκαν να πάνε. Δεν υπήρξε καμμία συμπλοκή με τους εργαζόμενους της εταιρείας με τους οποίους δεν έχουμε, δεν θέλουμε να έχουμε καμμία αντιπαλότητα. Γνωρίζουμε τις δυσκολίες τους, δεν υπάρχει καμμία οικογένεια που να μην έχει τις ίδιες δυσκολίες, και οι δικές μας οικογένειες έχουν ανέργους, αλλά προσπαθούμε να επιβιώσουμε διαφορετικά χωρίς να καταστρέψουμε το σπίτι μας. Με ορισμένους προσπαθήσαμε να πιάσουμε κουβέντα, να τους εξηγήσουμε ότι καμμία δουλειά δεν είναι ντροπή αλλά για εμάς, ναι, το να καταστρέφεις τον τόπο σου, το μέλλον των παιδιών σου και το μέλλον των άλλων παιδιών, αυτό είναι ντροπή. Συναντήσαμε σφιγμένα χείλη από τους περισσότερους και ειρωνικά γελάκια από ελάχιστους. Σε γενικές γραμμές μας αντιμέτωπισαν σαν μια πολύχρωμη θορυβώδη παρέλαση, ένα τσούρμιο ενοχλητικές γυναίκες που ανήκουν στην κουζίνα και όχι στο βουνό. Βολική σκέψη για να αποφεύγονται οι προβληματισμοί. Τέλος διασχίσαμε τα “κατεχόμενα”, το δρό-

μο με τα συρματοπλέγματα, τα ηλεκτρονικά συστήματα ανίχνευσης κίνησης και τις προειδοποιητικές πινακίδες, για να πάμε να δούμε το παλιό όρυγμα που θα είναι το κέντρο της μελλοντικής γιγαντιαίας εξόρυξης. Δεν καταφέραμε να το προσεγγίσουμε, γιατί ο χώρος ήταν αποκλεισμένος από συρματοπλέγματα και σκειουριτάδες. Χθες δεν υπήρχαν εκεί άλλοι εργάτες εκτός από της αρχαιολογίας, αλλά ξέρουμε ότι οι εργασίες προετοιμασίας του χώρου έχουν ήδη αρχίσει. Το πηγάδι θ’ αρχίσει να κατασκευάζεται σύντομα. Μας ακολουθούσαν διαρκώς και μας βιντεοσκοπούσαν διαρκώς, προσπαθώντας μάλλον να μας τρομοκρατήσουν, ξυπνώντας το φόβο της αστυνομίας, της ασφάλειας, του παρακράτους. Τι ήθελαν να μας πούν; Προσέχετε, σας ξέρουμε; Όμως εμείς δεν κρυφτήκαμε ποτέ, εμείς δεν φοράμε κουκούλες, τα πρόσωπα και τα ονόματά μας είναι γνωστά σε όλους. Αναρωτιόμαστε: Για κάθε δέντρο που πρόκειται να κοπεί στην Αθήνα ή στα άλλα αστικά κέντρα, ξεσηκώνονται δεκάδες φορείς και ομάδες πολιτών για να αποτρέψουν την “καταστροφή”. Είναι δυνατόν οι ίδιοι άνθρωποι να είναι αδιάφοροι στη σφαγή χιλιάδων αιωνόβιων δέντρων, που έστω ότι είναι σε άλλη περιοχή της χώρας; Τόσο έχει στενέψει ο ορίζοντας των ανθρώπων λόγω της κρίσης; Με ΕΠΕΙΓΟΝ (10/10/2012) του εγγραφου προς το Δασαρχείο Αρναίας, το Υπουργείο “Περιβάλλοντος” δίνει ΕΝΤΟΛΗ στο Δασαρχείο να υπογράψει “Πρωτόκολλο Εγκατάστασης και Υλοτόμησης” με την εταιρεία ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ, για την υλοτόμηση ΟΛΩΝ των εκτάσεων που περιλαμβάνονται στην 7633/2012 απόφαση παραχώρησης δάσους του Γ.Γ. Αποκεντρωμένης Διοίκησης Μακεδονίας-Θράκης. Η

απόφαση αυτή αφορά 3.273 στρέμματα δάσους, αρχέγονου δάσους, στις Σκουριές και 857 στρέμματα στον Κοκκινόλακκα για την κατασκευή χώρου απόθεσης επικινδύνων αποβλήτων. Από τα τέλη Μαρτίου η εταιρεία ΕΛΛΗΝΙΚΟΣ ΧΡΥΣΟΣ, αυθαίρετα και χωρίς να διαθέτει τις απαιτούμενες άδειες, έχει καταλάβει την περιοχή των Σκουριών στο όρος Κάκαβος, με σκοπό να ξεκινήσει τις εργασίες κατασκευής του επιφανειακού μεταλλείου, του εργοστασίου χρυσού και των χώρων απόθεσης αποβλήτων. Όλο αυτό το διάστημα, με τη κάλυψη της ελληνικής αστυνομίας, έχει έρθει πολλές φορές αντιμέτωπη με τους κατοίκους της περιοχής που αγωνίζονται για την προστασία του δάσους.

Απευθυνόμαστε σε όλους τους Ιερισιώτες, σε όλους τους Μεγαλοπαναγιώτες, σε όλους τους Χαλκιδικιώτες, σε όλους τους Έλληνες και μη. Τώρα είναι η ώρα να πονέσετε. Εμείς ήμασταν μάρτυρες των πρώτων σταδίων καταστροφής της Χαλκιδικής που όταν ολοκληρωθεί θα τη νοιώσετε όλοι. 3300 στρέμματα από αυτό το αρχέγονο δάσος θα αποψιλωθούν για να γίνει ο κρατήρας εξόρυξης, δρόμοι, εργοστάσια και χαβούζες τοξικών αποβλήτων. Η Χαλκιδική που ξέρατε δεν θα υπάρχει πια. Απευθυνόμαστε σε όλους τους ευαίσθητους ανθρώπους αυτής της χώρας. Πολεμάμε συμφέροντα δεκάδων δισεκατομμυρίων, ενάντια σε εταιρικούς κολοσσούς και σε ολόκληρο το διεφθαρμένο πολιτικό σύστημα και τον κρατικό μηχανισμό.

Δείτε το βίντεο της καταστροφής στο λινκ:
<http://tinyurl.com/cjmh3jp>

Τώρα είναι η ώρα να μας βοηθήσετε.
<http://antigoldgreece.wordpress.com/>

Ανακοίνωση από το Συνδικάτο Τροφίμων και Ποτών, Ευβοίας - Βοιωτίας

«Οι επισκέψεις της Χρυσής Αυγής σε επιχειρήσεις του κλάδου μας, εξυπηρετούν τις επιδιώξεις των αφεντικών και κανενός εργαζόμενου έλληνα ή μετανάστη.

Μέσα στον Αύγουστο η Χρυσή Αυγή επισκέφτηκε επιχειρήσεις του κλάδου μας ζητώντας από τους ιδιοκτήτες να αντικαταστήσουν Μετανάστες εργαζόμενους με Έλληνες. Η ενέργεια αυτή σε κάθε περίπτωση εξυπηρετεί τις επιδιώξεις των αφεντικών που θέλουν να χωρίζουν τους εργαζόμενους σε ομάδες, ώστε να χτυπούν τα δικαιώματά τους πιο εύκολα. Σε όλες τις περιπτώσεις, επιδίωξη είναι η εξίσωση όλων των εργαζομένων με αυτόν που παίρνει τα λιγότερα. Σε αυτή τη λογική αξιοποιήθηκαν και οι μετανάστες, έχουν δεν έχουν χαρτιά.

Είναι καλό να γνωρίζει η Χρυσή Αυγή ότι οι εργαζόμενοι του κλάδου μας δεν έχουμε κανένα πρόβλημα με τους μετανάστες. Πρόβλημα έχουμε με τα αφεντικά που μας έχουν απλήρωτους 1, 2, 3, 4, 5 ακόμα και 6 μήνες.

Τα αφεντικά που καθημερινά καταπατούν τα εργασιακά δικαιώματα, εφαρμόζουν 4ήμερα, μειώνουν τις αποδοχές, απολύουν, απειλούν, ισοπεδώνουν την αξιοπρέπεια και τη ζωή της εργατικής τάξης. Τα αφεντικά που προκειμένου να κερδίσουν περισσότερα δολοφονούν καθημερινά εργάτες που καταγράφονται ως «εργατικά ατυχήματα».

Τα αφεντικά που η Χρυσή Αυγή μέσα από ανακοίνωσή της υμνεί για τη «συνεισφορά τους τόσο στα κρατικά έσοδα, όσο και σε θέσεις εργασίας». Όσο για τα κρατικά έσοδα όχι απλά χρωστάνε εκατομμύρια στα ταμεία, όχι απλά δεν συνεισφέρουν, αλλά είναι και οι υπεύθυνοι για το χρέος που δημιουργήθηκε από τις επιδοτήσεις, τις ενισχύσεις και τις φοροαπαλλαγές και σήμερα ισχυρίζονται ότι το χρωστάμε εμείς.

Ακόμη στην ανακοίνωσή της η Χρυσή Αυγή αναφέρεται στο συνάλλαγμα που φεύγει εκτός Ελλάδας από τους μετανάστες, ότι «σε μία μόνο εταιρία πληροφορηθήκαμε ότι το ποσό αγγίζει τις 170.000 ευρώ μηνιαίως!». Αλήθεια τι λένε οι Χρυσσαυγίτες για τα 600.000.000.000 ευρώ Ελλήνων που βρίσκονται στις τράπεζες μόνο της Ελβετίας;;; (για όποιον δεν μπορεί να μετρήσει τα μηδενικά είναι 600δισ).

Επιπρόσθετα ας μας πει η Χρυσή Αυγή. Σε όλες τις περιπτώσεις ζητάει οι θέσεις εργασίας να πάνε στους Έλληνες αντί στους Μετανάστες;;;;;;; Για το καμποτάζ που χρόνια αγωνίζονται οι ναυτεργάτες και έχει να κάνει με τη διατήρηση ελληνικού πληρώματος στα πλοία και με ζητήματα εθνικής άμυνας, τι λέει η Χρυσή Αυγή;;;;;

Βέβαια οι ναυτεργάτες δεν είναι ρατσιστές αλλά υπερασπίζονται την ύπαρξη ελληνικού πληρώματος πρώτα και κύρια για την ασφάλεια τη δικιά τους και των επιβατών. Στα ναυάγια που έχουν γίνει τα τελευταία χρόνια το πλήρωμα δεν μπορούσε να συνεννοηθεί ούτε για να κατεβάσει τις βάρκες γιατί απλούστατα δεν μιλάει την ίδια γλώσσα.

Το 2007 το πλήρωμα του SEA DIAMOND που βυθίστηκε στη Σαντορίνη δεν μιλούσε την ίδια γλώσσα ενώ η πλειοψηφία του πληρώματος δεν ήταν ναυτεργάτες αλλά ενοικιαζόμενοι εργάτες που ανήκαν σε δουλεμπορικό γραφείο!!! Για αυτά τα ζητήματα μήπως η Χρυσή Αυγή δεν μιλάει γιατί θίγονται τα συμφέροντα των ελλήνων ;;;;(εφοπλιστών εννοείται!).

Είναι καλό να γνωρίζει η Χρυσή Αυγή ότι έλληνες και με-

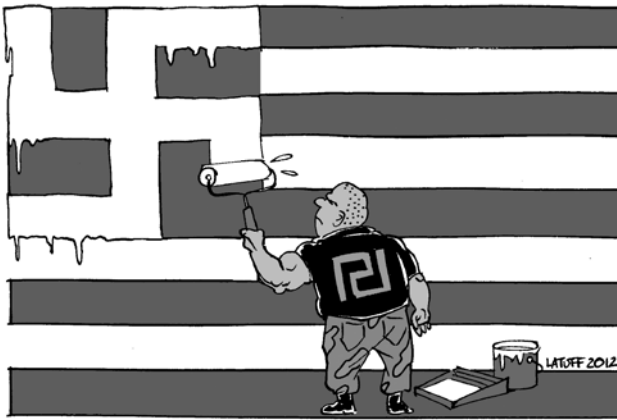
τανάστες στη γραμμή παραγωγής δουλεύουμε δίπλα – δίπλα.

Είναι καλό να γνωρίζει η Χρυσή Αυγή ότι σε πολλές περιπτώσεις οι μετανάστες έχουν πρωτοστατήσει για να λυθούν προβλήματα που αντιμετωπίζουμε οι εργάτες στους εργασιακούς χώρους. Σε σωματείο που ιδρύθηκε στον κλάδο μας από τα 70 ιδρυτικά μέλη περισσότερα από 30 ήταν μετανάστες και μάλιστα ήταν από τους πρώτους που υπέγραψαν σπάζοντας την τρομοκρατία και δείχνοντας τον δρόμο σε πολλούς έλληνες συναδέλφους τους που ακολούθησαν.

Άλλωστε στην Ελλάδα δεν υπάρχουν μόνο ξένοι εργάτες αλλά και ξένα αφεντικά, όπως οι Γάλλοι στα Τσιμέντα, οι Γερμανοί στον ΟΤΕ και το Αεροδρόμιο κ.τ.λ.. Όλοι τους εκμεταλλεύονται τους εργάτες, έλληνες και μετανάστες. Αντίστοιχα ελληνικά αφεντικά εκμεταλλεύονται εργάτες σε άλλες χώρες όπως από τον κλάδο των Τροφίμων ο Σουλιώτης (ΠΑΛΙΡΡΟΙΑ ΑΕ) στην Βουλγαρία και την Κίνα, ο Μπελές (ΝΗΡΕΥΣ) στην Τουρκία και την Ισπανία κ.τ.λ.. Μάλλον δεν βγαίνει άκρη με αυτή τη λογική. Αντίθετα!

Το κυνήγι του κέρδους είναι που ισοπεδώνει καθημερινά τη ζωή του λαού απλά γιατί η ανθρωπινή υπόσταση δεν μπορεί να συνυπάρξει με τα κέρδη.

Η Χρυσή Αυγή που τόσο αγαπάει την Ελλάδα ας μας πει τι ενέργειες θα κάνει ώστε να αναπτυχθούν οι πλουτοπαραγωγικές πηγές της χώρας μας ώστε να μην εισάγεται τίπο-

τα το οποίο μπορεί να παραχθεί στην Ελλάδα;;;;

Ας μας πει η Χρυσή Αυγή για τα πραγματικά προβλήματα που αντιμετωπίζουν οι εργαζόμενοι και ο λαός τι θα κάνει;

Τι θα κάνει για το λαϊκό εισόδημα που δεν φτάνει ούτε για τα απαραίτητα δουλεύεις δεν δουλεύεις: Θα απαιτήσει κατάργηση όλων των αντεργατικών νόμων που τσεκουρεύουν τους μισθούς και επίδομα ανεργίας για όλους τους άνεργους ή θα προσφέρει συσσίτια;

Τι θα κάνει για την υγεία του λαού; Θα απαιτήσει δημιουργία νοσοκομείων, κέντρων υγείας, προσλήψεις προσωπικού, υλικά, πρωτοβάθμια προληπτική φροντίδα υγείας; Θα απαιτήσει κατάργηση του εισιτηρίου, των εργολάβων και κάθε επιχειρηματικής δράσης στην υγεία ή θα πηγαίνει στα νοσοκομεία και θα λέει να φύγουν οι ξένοι;

Τι θα κάνει για την παιδεία; Θα απαιτήσει δημιουργία παιδικών σταθμών και σχολείων, προσλήψεις, υλικά, θέρμανση παράλληλα με κατάργηση κάθε είδους πληρωμής (τροφεία, βιβλία κ.τ.λ.) και κάθε είδους επιχειρηματικής δράσης στην παιδεία ή θα πηγαίνει στους παιδικούς σταθμούς και τα σχολεία και θα λέει να φύγουν οι μετανάστες;

Ο μόνος τρόπος για να υπερασπιστείς τα εργατικά – λαϊκά δικαιώματα είναι ο συλλογικός αγώνας που θα συσπειρώσει όλους τους εκμεταλλεζόμενους απέναντι στους εκμεταλλευτές.

Τέτοιος αγώνας αναπτύσσεται καθημερινά από το Συνδικάτο μας και τα αποτελέσματα κάθε φορά εξαρτώνται από τη συσπείρωση των εργαζομένων ανεξάρτητα από χρώμα, φυλή, θρησκεία, εθνικότητα ή άλλη διαφορά. Οι μόνιμοι που αποκλείονται, που δεν μπορούν να γραφτούν στο μητρώο μελών είναι τα αφεντικά, οι διευθυντές και τα τσιράκια τους.

Η βασική διαίρεση της κοινωνίας μας είναι οι εκμεταλλευτές και οι εκμεταλλεζόμενοι, εργάτες και αφεντικά και όποιος προβάλλει οτιδήποτε άλλο λειτουργεί σε όφελος των δευτέρων γιατί αποδυναμώνει το μέτωπο απέναντί τους.

Δηλαδή με απλά λόγια εργαζόμενοι, αυτοαπασχολούμενοι, αγρότες, νεολαία, γυναίκες κ.τ.λ. ο μοναδικός εχθρός που έχουν είναι οι εφοπλιστές, οι βιομήχανοι, οι τραπεζίτες και το πολιτικό τους προσωπικό που κρύβει αυτή την πραγματικότητα και προβάλλει ότι υπάρχουν λύσεις κοινές για όλους.

Ο ρόλος της Χρυσής Αυγής στη διαστρέβλωση αυτής της πραγματικότητας είναι να προβάλλει ότι εργάτες και αφεντικά μπορούν να συνυπάρξουν αρκεί να είναι έλληνες.

Η χώρα μας είναι μια πλούσια χώρα που μπορεί να θρέψει όχι μόνο όσους βρίσκονται τώρα εδώ, αλλά πιθανά και τα εκατομμύρια έλληνες που μεταναστεύουν στο εξωτερικό αναζητώντας ένα καλύτερο μέλλον.

Για να γίνει αυτό δεν χρειάζεται να φύγουν οι μετανάστες αλλά οι πραγματικοί κοπρίτες, βιομήχανοι, τραπεζίτες, εφοπλιστές. Χρειάζεται να αξιοποιηθεί ο πλούτος της χώρας μας σε όφελος του λαού, που δεν αξιοποιείται όχι γιατί υπάρχουν μετανάστες αλλά επειδή υπάρχουν τα συμφέροντα των βιομηχάνων, των εφοπλιστών και των τραπεζιτών, ντόπιων και ξένων.

Η Χρυσή Αυγή έχει συγκεκριμένο ρόλο στο εκμεταλλευτικό σύστημα που ζούμε ο οποίος σε καμία περίπτωση δεν υπερασπίζεται τα συμφέροντα των εργαζομένων και των υπόλοιπων λαϊκών στρωμάτων.

Ο ρόλος της είναι αντιδραστικός, κατευθύνει την οργή του λαού σε ανέξοδα κανάλια, προσανατολίζει στο όλοι μαζί οδηγώντας σε συμβιβασμό εργαζομένων και αφεντικών, προσανατολίζει στην ελεημοσύνη, στο να βολευτούμε με τα λίγα τη στιγμή που ο πλούτος ο οποίος παράγεται σήμερα είναι τεράστιος.

Η επιθετικότητα απέναντι στους μετανάστες είναι πρόβα τζενεράλε για το χτύπημα του οργανωμένου ταξικού κινήματος που θα αμφισβητήσει την εξουσία των τραπεζιτών, των εφοπλιστών και των βιομηχάνων. Είναι οι καινούργιοι ταγματασφαλίτες που προετοιμάζονται για να χτυπήσουν τον οργανωμένο λαό.

Να είναι σίγουροι και οι Χρυσσαυγίτες ότι η κατάληξη δεν θα είναι το πισωγύρισμα της ιστορίας. Μέσα στην ιστορία της ανθρωπότητας έστω και αν προσωρινά κάποιες στιγμές υπήρχε πισωγύρισμα, τελικά με την καθοριστική συμβολή της εργατικής τάξης η ιστορία πήγε μπροστά. Έτσι θα γίνει και τώρα. Η ανθρωπότητα θα τραβήξει μπροστά προς την κατάργηση της εκμετάλλευσης ανθρώπου από άνθρωπο, προς την εργατική – λαϊκή εξουσία.»

μικρά μεγάλα νέα

Προσοχή προσοχή! Σας μιλά η χούντα. Πρόταση για ιδιώνυμο αδίκημα η κουκούλα.

Μία νέα πρόταση έρχεται να συμπληρώσει το νομικό οπλοστάσιο του κράτους και να “διευκολύνει” την ΕΛ. ΑΣ στην καταστολή των διαδηλώσεων.

Η πρόταση κατατέθηκε στη βουλή στις 11/9 από τον αναπληρωτή υπουργό Δικαιοσύνη, Χαράλαμπο Αθανασίου και αφορά την τιμωρία ως ιδιώνυμου αδικήματος και μόνο της συμμετοχή ατόμων

με καλυμμένα τα χαρακτηριστικά τους σε συγκεντρώσεις και διαδηλώσεις ασχέτως αν διαπράττεται αδίκημα.

Αυτό προκύπτει από δήλωση του ίδιου στην αρμόδια επιτροπή της Βουλής, με αφορμή τη συζήτηση για λήψη μέτρων προς άμεση αποκατάσταση ζημιών, που προκλήθηκαν από τα γεγονότα της 12ης Φεβρουαρίου στο κέντρο της Αθήνας. Το επόμενο μέτρο που θα πάρει η...εθνοσωτήριος κυβέρνηση των Ν.Δ. ΠΑΣΟΚ ΔΗΜΑΡ θα είναι να απαγορευτεί η συνάθροιση άνω των τριών ατόμων.

Σκουριές Χαλκιδικής. Το χουντικό κράτος του Μπόμπολα εναντίον των κατοίκων.

Στις 22/10 στις Σκουριές Χαλκιδικής έγινε μια από τις μεγαλύτερες διαδηλώσεις εναντίον των μεταλλείων χρυσού συνιδι-

οκτησίας της Καναδικής Eldorado Gold και της ΑΚΤΩΡ του Μπόμπολα (ιδιοκτήτης μεταξύ άλλων και των μ.μ.ε. “Εθνος” και Mega channel). Το χουντικό κράτος του εθνικού μεγαλοεργολάβου έδειξε ξεκάθα τη μηδενική του ανοχή εναντίον των κατοίκων που διαμαρτύρονται για τη καταστροφή όλης της Χαλκιδικής από τα ορυχεία χρυσού. Με μια λυσσασμένη επίθεση των σκυλιών της ΕΛ.ΑΣ. η οποία ξεπέρασε κάθε όριο, είρθε να μας θυμίσει ότι η κατ’ευφημισμό “Ελληνική Δημοκρατία” καταργείται όταν θίγονται τα συμφέροντα του κάθε μεγαλοκαπιταλιστή. Επί δύο ώρες τα μαινόμενα ΜΑΤ, επιτίθεντο με δακρυγόνα, κρότου λαμψής και γκλομπιές, βρίζοντας σαν υπόκοσμος του κοινού ποινικού δικαίου, και πανηγυρίζοντας κάθε φορά που οι οβίδες τους έσκαγαν σχεδόν στα μούτρα των διαδηλωτών που προσπαθούσαν με κάθε τρόπο και

μέσο να αποφύγουν το λιντσάρισμά τους από τις δυνάμεις καταστολής.

Έφτασαν δε στο σημείο να σπάνε παμπριζ αυτοκινήτων και να πετάνε μέσα δακρυγόνα, πράξεις για τις οποίες αν υπήρχε ανεξάρτητη δικαιοσύνη θα έπρεπε ήδη να έχει προβεί σε δεκάδες συλλήψεις αστυνομικών φυσικών και ηθικών αυτουργών για απόπειρα ανθρωποκτονίας με ενδεχόμενο δόλο κατά συρροή. Αντ’ αυτού συνελήφθη οικογένεια ολόκληρη σε αγροτικό το οποίο δέχτηκε δακρυγόνο στην καμπίνα με αποτέλεσμα ο οδηγός του να τυφλωθεί και να χάσει τον έλεγχο του οχήματος.

Γ’ αυτό το περιστατικό ο οδηγός του κατηγορείται για “απόπειρα ανθρωποκτονίας”. Λίγο πριν οι κατήγοροί του, άθλια υποκείμενα που τα πληρώνει ο κοσμάκης για να σπάνε κεφάλια, σταμάτησαν ένα άλλο αυτοκίνητο κατέβασαν μια 55χρονη γυναίκα και αφού την έβαλαν να γονατί-

Ελλάδα 2012. Ο σκοταδισμός επανέρχεται

*Κάλεσα τους δήμιους για να αφανιστώ, μασώντας τις κά-
νες των όπλων τους. Επικαλέστηκα τους λοιμούς για να με
πνίξουν σ’ άμμο και αίμα. Η Δυστυχία ήταν ο Θεός μου..
Στη λάσπη ξάπλωσα στεγνώνοντας τη σάρκα μου με μιαρό
αέρα. Υποδύθηκα τον ανόητο ως του σημείου παραφροσύ-
νης.*

(Αρθρούρος Ρεμπώ “Κάποτε αν ενθυμούμαι καλώς” 1873)

Έχουμε γράψει πολλές φορές για τη συνολική κα-
τάπτωση της χώρας από την οικονομική κρίση. Κατάπτωση όχι μόνο σε οικονομικό και πολιτι-
κό, αλλά ακόμη και σε πολιτιστικό επίπεδο. Αλλά και τον
ανοδικά κλιμακούμενο εκφασισμό της που αρχίζει και
αναθέτει στους νεοναζί της Χρυσής Αυγής όλο και περισ-
σότερα «προνόμια». Άλλη μια πράξη στο σήριαλ «Πατρίς-
Θρησκεία-Οικογένεια» ήταν και η σύλληψη ενός νέου αν-
θρώπου 27 ετών επειδή άνοιξε μια χιουμοριστική σελίδα
στο Facebook με την ονομασία «Γέροντας Παστήσιος»,
προκειμένου να σατιρίσει τις διάφορες «προφητείες» που
συχνά επικαλούνται οι λογής ελλαδέμποροι τηλεπωλητές
φασίστες και νεοναζί που δήθεν είχε πει ένας καλόγερος
με το όνομα Παΐσιος.

Τη δίωξη του νεαρού παρήγγειλε η νεοναζιστική οργάνω-
ση «Χρυσή Αυγή» με επερώτηση της στη βουλή ζητώντας
τη σύλληψη του. Τέσσερις μέρες μετά (24/9) η δίωξη ηλε-
κτρονικού εγκλήματος συνέλαβε τον νεαρό στα Ψαχνά
Ευβοίας, με τις κατηγορίες για «κακόβουλη βλασφημία
και καθύβριση θρησκευμάτων, μέσω του Facebook». Τις
ίδιες μέρες τα διάφορα ιντερνετικά φόρουμ και sites είχαν
πάρει «φωτιά» από τους διάφορους φασίστες «υπερασπι-
ζόμενοι» τάχα μου το δικαίωμα στην έκφραση ενάντια στη
λογοκρισία, για τον λόγο ότι εκατομμύρια μουσουλμάνοι
είχαν ξεσηκωθεί με αφορμή μια ταινία ευτελούς αξίας που
προσέβαλε τον προφήτη Μωάμεθ και τη θρησκεία του
Ισλάμ. Τα ίδια φασιστικά και σκοταδιστικά καθάρματα

στη περίπτωση του 27χρονου, σαν Ορθόδοξοι «Ταλιμπάν»
ξεσηκώθηκαν πάλι για να ζητήσουν αυτή τη φόρα τη σύλ-
ληψη του με τις ίδιες ακριβώς δικαιολογίες που χρησιμο-
ποίησαν οι μουσουλμάνοι, δηλαδή τη «προσβολή της θρη-
σκείας» τους.

Προφανώς για τους εν Ελλάδι ορθόδοξους χριστιανούς
«Ταλιμπάν» υπάρχουν δύο μέτρα και δύο σταθμά. Από
τη μία επικαλούνται τις αξίες του δυτικού πολιτισμού και
του διαφωτισμού όταν πρόκειται για τις άλλες θρησκείες,
ενώ όταν ένας άνθρωπος σατιρίζει τη δική τους θρησκεία
ζητούν να καεί στη πυρά όπως αυτές που έστηνε η Ιερά
Εξέταση τον μεσαίωνα. Η επιλεκτική τους υποκρισία δεν
έχει τον «Θεό» της.

Τα κρούσματα λογοκρισίας και οι προπηλακισμοί της
ελευθερίας της έκφρασης γίνονται συχνότερα και πιο ανη-
συχητικά. Το επόμενο επεισόδιο του γνωστού πια σήριαλ
που αναφέραμε πιο πάνω ήταν η επίθεση χριστιανοτα-
λιμπάν αγκαξέ με γνωστούς βουλευτές και μέλη της νε-
οναζιστικής οργάνωσης της Χρυσής Αυγής στη πρεμιέρα
της θεατρικής παράστασης «Corpus Christi» στο θέατρο
“Χυτήριο”. Η παράσταση τελικά κατέβηκε μετά από τρεις
εβδομάδες, επειδή οι εθνολάγνοι φανατικοί χριστιανοί, εί-
χαν κυριολεκτικά κατασκηνώσει έξω από το θέατρο μαζί
με διμοιρίες των ΜΑΤ, προπηλακίζοντας, βρίζοντας ακόμη
και δέρνοντας όποιον ήθελε να παρακολουθήσει τη συ-
γκεκριμένη παράσταση. Να σημειώσω ότι το συγκεκριμέ-
νο θεατρικό έργο του συγγραφέα Τέρενς Μακ Νάλι έχει
παιχτεί σε πάνω από εκατό χώρες του πλανήτη, (ακόμη και
στο βαθιά συντηρητικό και θεοκρατικό Τέξας των ΗΠΑ)
χωρίς πουθενά να γίνουν τα επεισόδια που έγιναν στη
“δημοκρατική” Ελλάδα και δεν στρέφεται εναντίον καμιάς
θρησκείας όπως ισχυρίζονται οι αφιονισμένοι χριστιανο-
ταλιμπάν αλλά πρόκειται για την αλληγορική ιστορία δε-
κατριών νέων, από την εφηβεία στην ενηλικίωση, οι οποίοι
συναντιούνται σε ένα ταξίδι κατά το οποίο η φιλία τους
δοκιμάζεται από τον έρωτα, την αγάπη, την καριέρα και
την προδοσία ως την άλλη όψη της θυσίας.

Και η θεοκρατική λογοκρισία των λίγων επικράτησε σε
μία χώρα που νομίζει ότι διακατέχεται από τις αξίες του
δυτικού πολιτισμού. Πόσο υποκριτικό ακούγεται από τους
ιδιους φανατικούς ακροδεξιούς χριστιανούς να ισχυρίζο-
νται ότι είναι απόγονοι αυτών που με τον λόγο τους και τη
τέχνη τους έδωσαν τα πολιτικά και πολιτιστικά φώτα τους
σε όλη την ανθρωπότητα, και τι σχέση έχουν υπάνθρωποι
σαν τους νεοναζί Παναγιώταρο και Παππά, τον μητροπο-
λίτη Πειραιώς Σεραφείμ (οι δύο τελευταίοι έκαναν μήνυ-
ση στους συντελεστές της παράστασης και οι πρόθυμοι
εθνολάγνοι δικαστές της Εισαγγελίας Πρωτοδικών της
Αθήνας,

τους άσκησαν στις 15/11 ποινική δίωξη για καθύβριση
θρησκευματος και κακόβουλη βλασφημία από κοινού και
κατ’ εξακολούθηση) με τον Αριστοτέλη, τον Σοφοκλή, τον
Ευριπίδη;

Να μην ξεχνάμε ότι πέρυσι, η προβολή του δραματοποι-
ημένου ντοκιμαντέρ για την ιστορία της ελληνικής Επα-
νάστασης με παρουσιαστή τον συγγραφέα και σημερινό
βουλευτή του ΣΥΡΙΖΑ Πέτρο Τατσόπουλο, προκάλεσε τις
αντιδράσεις των ιδίων ακροδεξιών και χριστιανόπληκτων
κύκλων επειδή σε σχόλιο στο Facebook ο συγγραφέας
άφησε να υπονοηθεί ότι ο Κολοκοτρώνης μπορεί να ήταν

και ομοφυλόφιλος. Λες και η σεξουαλική προτίμηση εμπο-
δίζει κάποιον να είναι ήρωας.

Για να πούμε το αυτονόητο. Οι συγκεκριμένες υποθέσεις
σε μια υποτιθέμενη δυτική δημοκρατική κοινωνία δεν
αντιμετωπίζονται με αστυνομικά μέτρα ακόμα κι αν αυτό
μπορεί να προκαλέσει το θρησκευτικό αίσθημα κάποιων
πολιτών της. Κανείς άλλωστε δεν σε υποχρεώνει να δεις
μια ιστοσελίδα ή μια παράσταση και σε καμία περίπτωση
δεν μπορούν να εξισωθούν αυτά που γράφονται ή παρου-
σιάζονται με πραγματικά γεγονότα, όσο “ακραία” για κά-
ποια συντηρητικά μυαλά κι αν είναι αυτά. Αν ήταν έτσι,
το γαλλικό κράτος θα είχε απαγορεύσει την κυκλοφορία
του σατυρικού περιοδικού Charlie Hebdo που δημοσίευ-
σε σατυρικά σκίτσα με τον Μωάμεθ που προκαλούσαν το
θρησκευτικό αίσθημα εκατομμυρίων μουσουλμάνων που
ζουν στη Γαλλία. Τελικά στην Ελλάδα του 2012 αν κάνεις
σάτιρα (στη περίπτωση Παστήσιου) συλλαμβάνεσαι. Αν
μαχαίρωνεις και καις μετανάστες γίνεται κοινοβουλευτικό
κόμμα. Αν ζούμε σήμερα ο Αριστοφάνης είναι σίγουρο ότι
θα τον συνελάμβαναν και αυτόν.

Είναι προφανές ότι σε αυτήν την εποχή της καπιταλιστι-
κής επίθεσης σε εργασιακά, συνταξιοδοτικά δικαιώματα
που ζούμε και η οποία τελικά δοκιμάζει τον ίδιο τον προ-
σανατολισμό της κοινωνίας , ο κίνδυνος της φασιστοποιί-
σης και της μισαλλοδοξίας της είναι κάτι παραπάνω από
ορατός. Ειδικά κάτω από την πίεση της Χρυσής Αυγής η
οποία αξιοποιεί τα κεκτημένα του έστω και σαθρού δημο-
κρατικού πολιτεύματος που την έφερε στη βουλή, για να
τη δηλητηριάσει με τα πιο αναχρονιστικά στερεότυπα του
ολοκληρωτισμού και του σκοταδισμού. Πολύ περισσότερο
επειδή τα αστικά κόμματα φοβούμενα την απήχηση της
ακροδεξιάς στην χώρας μας αντί να την αντιμετωπίσουν
με δημοκρατικά επιχειρήματα τα οποία υποτίθεται ότι
υπηρετούν, είτε σιωπούν είτε τρέχουν πίσω της υιοθετώ-
ντας και κάνοντας πράξη τις προτάσεις της, από το φόβο
μην τους ξεπεράσει εκλογικά. Αλλά για ποια δημοκρατία
μιλάμε; Για αυτή που επαναλαμβανόμενα βιάζει οικονομι-
κά, πνευματικά και ηθικά τον λαό της; Για αυτή που πετάει
τους γέροντες της στον “κάλαθο των αχρήστων”; Για αυτή
που στερεί από το μέλλον της, τα ίδια της τα παιδιά τη δω-
ρεάν μόρφωση; Για αυτή που καταστρέφει τη γη της ,τον
αέρα της, και τις θάλασσες της μέσω της “πράσινης ανά-
πτυξης” για να πλουτίζουν τα πραγματικά αφεντικά της;
Σε μια χώρα που έχει απολέσει κάθε ίχνος αξιοπρέπειας
απέναντι στην οικονομική ολιγαρχία, κάποιοι τη θέλουν
να ξαναγυρίσει στις μαύρες εποχές του «ελληνοπρεπούς
ιδεώδους», της στυγνής λογοκρισίας και της «εθνικοφρό-
νου» πειθαρχίας, όπου κάθε διαφορετική φωνή, πράξη και
επιλογή θα πρέπει να καταστέλλεται και να εξοντώνεται.
Δεν υπάρχει μεγαλύτερη κατάντια για ένα λαό, όταν αυτός
οπισθοδρομεί και ανέχεται κάποιους που θέλουν για ιδί-
ων όφελος να τον ξαναγυρίσουν στις πιο μαύρες στιγμές
της ιστορίας του. Και είναι αποκλειστική ευθύνη αυτού
του λαού και κανενός άλλου αν θα το επιτρέψει και θα το
δεχτεί.

✍ Ευάγγελος Αληθινός

σει της έσπασαν το πόδι πατώντας την με
τις αρβύλες.

Στη συνέχεια ένας άλλος ράμπο ωρυό-
μενος έβρισε και έσπρωξε της βουλευτίνα
του Σύριζα Κ. Ιγγλέζη, όταν ζήτησε να
μπει στο τμήμα για να δει την κατάσταση
των προσαχθέντων. Την ίδια ώρα διαδη-
λωτές που είχαν πάει στο νοσοκομείο για
τις πρώτες βοήθειες τραμπουκίστηκαν
από άντρες των ΜΑΤ συμπληρώνοντας
το παζλ του αίσχους. Και όλα αυτά για
το συμφέρον της εταιρίας “Ελληνικός
Χρυσός” ιδιοκτησίας ομίλου Μπόμπολα,
που λυμαίνεται ένα ολόκληρο βουνό στη
Χαλκιδική με αποθέματα χρυσού που
υπολογίζονται σε 1,5 δις και το οποίο ήρθε
στην κατοχή της εν λόγω εταιρίας με το
γέλιο αντίτιμο των 11 εκ.

Διαβάστε τα αίσχη του τρομοκρατικού
Μπομπολικού κράτους στο μπλόγκ των
κατοίκων των Σκουριών και τη συγκλο-
νιστική μαρτυρία μιας γυναίκας κατοίκου

της περιοχής:
<http://antigoldgreece.wordpress.com/2012/10/22/skouries-junta/>

Πάτρα 17/11/12. 19χρονος χάνει το μάτι του από δακρυγόνο

Σοβαρό κίνδυνο τύφλωσης αντιμετωπίζει
ένας 19χρονος φοιτητής του Πανεπιστη-
μίου της Πάτρας, ο οποίος τραυματίστηκε
από ρίψη δακρυγόνου κατά τη διάρκεια
των επεισοδίων στις πορείες που πραγμα-
τοποιήθηκαν στην πόλη για τον εορτασμό
της επετείου του Πολυτεχνείου. Σύμφωνα με τον συνήγορό του, ο 19χρο-
νος είδε σε απόσταση μικρότερη των 20
μέτρων αστυνομικό των ΜΑΤ να τον
σημαδεύει με το όπλο ρίψης δακρυγόνων.
Ο νεαρός ένιωσε έντονο πόνο και μετα-
φέρθηκε στο νοσοκομείο «Άγιος Ανδρέ-
ας» προκειμένου να του παρασχεθούν

οι πρώτες βοήθειες, όπως αναφέρουν
δημοσιεύματα.

Οι γιατροί διαπίστωσαν απώλεια όρασης
κατά 80% από το αριστερό μάτι, με κίνδυ-
νο μάλιστα ολικής τύφλωσης.

η ΕΛΑΣ όπως πάντα,ανακοίνωσε ότι δεν
έχει καμία ευθύνη για τον βαρύ τραυμα-
τισμό του 19χρονου. Φυσικά δεν περιμέ-
ναμε τίποτε περισσότερο απο τα ένστολα
σκυλιά της Ελληνικής “δημοκρατίας”. Σε
ανακοίνωση του το δίκτυο για τα πολιτικά
και κοινωνικά δικαιώματα αναφέρει: Η εί-
δηση ότι ένας δεκαεννιάχρονος διαδηλω-
τής στην Πάτρα κινδυνεύει να χάσει την
όραση του από ευθεία βολή δακρυγόνου,
πέρασε στα ψιλά των ΜΜΕ -όπως γίνεται
άλλωστε με όλες τις μη αρεστές στη
μνημονιακή εξουσία ειδήσεις. Ωστόσο, το
ζήτημα είναι μείζον γιατί:

Πρώτον, η κυβέρνηση στην αγωνία της να
περάσει τα μέτρα δεν διστάζει να αναδει-
κνύει το απόθεμα απο Κορκονέες που δια-

θέτει η ΕΛΑΣ προκειμένου να πειθαρχήσει
την κοινωνία. Η ευθεία βολή δακρυγόνου
είναι μια δολοφονική ενέργεια. Ιδιαίτερα
το τελευταίο διάστημα τα έχουμε πολλα-
πλά κρούσματα τέτοιων βολών. Επομένως,
δεν πρόκειται περί “ατυχήματος”.
Δεύτερον, αποδεικνύει ότι δεν υπάρχουν
“αβλαβή” και “μη θανάσιμα” όπλα. Χιλιά-
δες διαδηλωτές έχουν ζήσει τον τρόμο του
πνιγμού από τα δακρυγόνα και τα χημικά,
κι εκατοντάδες έχουν χρειαστεί ιατρική
βοήθεια για να συνέλθουν από τα δηλητη-
ριώδη αέρια της ΕΛΑΣ. Με το περιστατικό
στην Πάτρα γινόμαστε μάρτυρες και μιας
άλλης ακόμα πιο επικίνδυνης χρήσης τους.
Πέραν λοιπόν από την άμεση τιμωρία του
υπό εκκώλαψη Κορκονέα που σημάδεψε
τον διαδηλωτή στην Πάτρα, είναι ανάγκη
να απαγορευτεί άμεσα η χρήση δακρυγό-
νων και χημικών στις διαδηλώσεις, πριν
θρηνήσουμε ανθρώπινες ζωές.

■ Ο φασισμός στην αρχή έρχεται για άλλους αλλά στο τέλος έρχεται για όλους

«Ο στρατηγικός αντίπαλος είναι ο φασισμός ... Ο φασισμός που βρίσκεται μέσα σε όλους μας, στα κεφάλια μας στην καθημερινότητα, ο φασισμός που μας κάνει να αγαπάμε την εξουσία, να επιθυμούμε αυτό ακριβώς το πράγμα που μας διαφεντεύει και μας εκμεταλλεύεται».

(Μισέλ Φουκό)

25 - 26/9 **Αθήνα:** Ναζί της χρυσής αυγής επιτίθενται σε κτίριο που στεγάζει το σύλλογο τανζανών και καταστρέφουν βιβλιοθήκες και υποδομές. Επίσης, επιτίθενται και σε δυο μαγαζιά μεταναστών. Την επόμενη μέρα δικηγόρος, που πήγε να κάνει μήνυση κατά των ατόμων που αναγνωρίστηκαν στις επιθέσεις, προπηλακίστηκε από φασίστες που μπεινόβγαιναν στο αστυνομικό τμήμα του Αγίου Παντελεήμονα.

29/9 **Βόλος:** Ομάδα αναρχικών και αντιφασιστών προπηλακίζει μέλη και βουλευτή της χρυσής αυγής. Ο βουλευτής Ηλιόπουλος τραβάει όπλο και απειλεί τους συγκεντρωμένους, ενώ οι μπάτσοι που φτάνουν στο σημείο συλλαμβάνουν με βία τους αντιφασίστες και δυο πολίτες που διαμαρτυρήθηκαν.

30/9 **Αθήνα:** Μηχανοκίνητη αντιφασιστική περιπολία στους δρόμους της Αθήνας ανέκοψε τάγματα εφόδου νεοναζί χρυσαυγιτών κοντά στην πλ. Αμερικής (εκείνων που την περασμένη βδομάδα, κατά δική τους παραδοχή σε social media, είχαν επιτεθεί στην Τανζανική κοινότητα). Οι μπάτσοι, με αξιοσημείωτη εγρήγορση, έτρεξαν να συνδράμουν τους νεοναζί και να χτυπήσουν σε 2 σημεία την πορεία των αντιφασιστών. Ακολουθούν 15 συλλήψεις, ξυλοδαρμοί και βασανιστήρια στη ΓΑΔΑ.

4/10 **Αθήνα:** Η συγκέντρωση αλληλεγγύης στους συλληφθέντες της μηχανοκίνητης αντιφασιστικής περιπολίας χτυπιέται άγρια από τα ΜΑΤ μέσα στα δικαστήρια, με αποτέλεσμα προσαγωγές, τραυματισμούς, βασανισμούς και εξευτελισμούς στη ΓΑΔΑ και 4 συλλήψεις οι οποίοι κρατούνται στη ΓΑΔΑ μέχρι την Παρασκευή 5/10.

Το τελευταίο διάστημα σε όλη τη χώρα εξελίσσεται ένα σκληρό πόλεμο που έχει στόχο τους φτωχούς και αυτούς που αντιστέκονται σε αυτό τον τόπο. Οι επιθέσεις των ναζί της χρυσής αυγής και των ένστολων φασιστών της αστυνομίας σε μετανάστες και έλληνες έχουν αυξηθεί. Ο υπουργός προστασίας φασιστών και πλουσίων Δένδιας εξαγγέλλει ότι δεν θα επιτρέψει στα άκρα να επιβληθούν στην κοινωνία και θα τα καταστείλει. Η προσπάθεια του να δείξει ένα δήθεν κεντρώο «δίκαιο και δημοκρατικό» προσώπιο πάει περίπατο, αλλιώς πώς εξηγείται ότι όλο αυτό το διάστημα μετά από εκατοντάδες επιθέσεις από τους ναζί δεν έχει συλληφθεί και φυλακιστεί κανείς τους; Είναι πολύ απλό, αποτελούν και αποτελούσαν συστημικό και κρατικό μηχανισμό και όπως είναι γνωστό κόρακας κοράκου μάτι δε βγάζει. Όταν πάνω από τη μισή αστυνομία είναι ψηφοφόροι και μέλη της νεοναζιστικής οργάνωσης, όταν σφάζουν μετανάστες και περηφανεύονται για τα κατορθώματα τους στο Facebook, όταν μέλη των φασιστών μπεινόβγαιναν στα αστυνομικά τμήματα και καταστρέφουν προανακριτικό υλικό λες και είναι γραφεία τους, όταν τραβούν κουμπούρια ανενόχλητοι και απειλούν κόσμο, όταν σκάνε βόμβες στα χέρια τους και την επόμενη μέρα είναι ελεύθεροι, τότε κάτι δεν πάει καθόλου καλά. Το άλλο άκρο φανταζόμαστε είναι η κοινωνία που αγωνίζεται. Σε αυτό δεν κάνουν εκπώσεις και πρέπει να τους το αναγνωρίσουμε, δηλαδή ξύλο και δακρυγόνα στις διαδηλώσεις, προληπτικές συλλήψεις και βασανιστήρια, κινηματογραφικά μπουκαρίσματα κομάντο σε καταλήψεις, καταστολή αντιφασιστικών πολιτοφυλακών, λογοκρισία και σύλληψη μπλόγκερ επειδή διακωμωδούσε τη βιομηχανία των θαυμάτων.

Αυτή η συντονισμένη επίθεση κράτους και παρακράτους δεν είναι καθόλου τυχαία. Από τη μια θέλουν να πνίξουν κάθε φωνή αντίστασης και ελπίδας, και από την άλλη να μας στρέψουν τον ένα ενάντια στον άλλο για να ξεχάσουμε τους πραγματικούς υπευθύνους για την κόλαση που ζούμε. Η ιστορία επαναλαμβάνεται με τον πιο τραγικό τρόπο και υπό το φόβο μην χάσουν τα προνόμια τους οι πλούσιοι, βγάδουν μπροστά τους φασίστες και τους ναζί. Το ίδιο συνέβη στη Γερμανία και στην Ιταλία του '30 με την άνοδο του Χίτλερ και του Μουσολίνι αντίστοιχα, το ίδιο συνέβη στη Ελλάδα το '60, όπου σε μια περίοδο έντονων κοινωνικών και εργασιακών διεκδικήσεων έγινε το πραξικόπημα των συνταγματαρχών. Ας αναλογιστούν λοιπόν όσοι ψευδίζουν τα εμετικά συνθήματα και τη ρητορεία των χρυσαυγιτών τι προσέφεραν στην ανθρωπότητα οι φασιστικές και εθνικιστικές αντιλήψεις και σίγουρα δεν ήταν το επαρχιακό οδικό δίκτυο.

Ο ΑΓΩΝΑΣ ΕΝΑΝΤΙΑ ΣΤΟ ΦΑΣΙΣΜΟ ΚΑΙ ΤΟΥΣ NAZI, Ή ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΑΝΤΙΚΡΑΤΙΚΟΣ - ΑΝΤΙΚΑΠΙΤΑΛΙΣΤΙΚΟΣ, Ή ΔΕΝ ΘΑ ΕΙΝΑΙ ΤΙΠΟΤΑ

Το μόνο ακραίο σε αυτή την εποχή είναι η επίθεση που δέχεται η κοινωνία σε όλους τους τομείς, η ισοπέδωση των εργασιακών δικαιωμάτων, η φτωχοποίηση μεγάλων κομματιών του λαού, η λεηλασία του φυσικού περιβάλλοντος παράλληλα με την άγρια καταστολή από το κράτος και την άνοδο του φασισμού. Σε αυτή την ιστορική συγκυρία όλοι πρέπει να πάρουμε θέση, πρέπει να επιλέξουμε σε τι κόσμο θέλουμε να ζήσουμε οι ίδιοι και τα παιδιά μας. Θα ανεχτούμε το σάπιο πολιτικό σύστημα των κομμάτων που κυβέρνησαν να συνεχίζουν να μας κοροϊδεύουν και να ζητούν και άλλες θυσίες για τη σωτηρία της «πατρίδος». Θα ανεχτούμε την παρουσία των ναζί που μόνο σκοπό έχουν να μας φοβίσουν, να διχάσουν και να παραπλανήσουν. Μήπως στις λίστες των καταθετών στις τράπεζες της Ελβετίας και οι ιδιοκτήτες των εταιριών offshore είναι Αλβανοί, Πακιστανοί, Αφγανοί και τσιγγάνοι;

Εμείς «οι ακραίοι» δεν θα μοιράσουμε μακαρόνια για ψηφάλακια, γιατί ούτε «νόμιμο» κόμμα είμαστε ούτε και θέλουμε να γίνουμε, αλλά θα παλέψουμε για το ψωμί όλων των ανθρώπων. Δεν θα κάνουμε αιμοδοσίες μπροστά σε κάμερες αλλά είμαστε έτοιμοι να δώσουμε το αίμα μας στους δρόμους για την ελευθερία και την αξιοπρέπεια όλων μας. Δεν θα χτυπήσουμε κανένα κακομοίρη και φτωχό αυτού του κόσμου αλλά θα χτυπηθούμε με όλες τις δυ-

νάμεις και μέσα που διαθέτουμε ενάντια σε αυτούς που μας εκμεταλλεύονται και μας στερούν τη ζωή.

Να συμμετέχουμε και να πάρουμε στα χέρια μας τα συνδικάτα που μέχρι σήμερα ανήκουν σε κομματικούς στρατούς και πουλημένους εργατοπατέρες, να παίρνουμε αποφάσεις μέσα από γενικές συνελεύσεις εργατών και όχι εργολάβων, να διεκδικήσουμε τα δικαιώματά μας.

Να αυτοοργανωθούμε στις πόλεις, στα χωριά, στις γειτονιές, βοηθώντας ο ένας τον άλλο. Να μην επιτρέπουμε σε κανέναν κρατικό λειτουργό (μπάτσο, εφοριακό, κλητήρα, εργολάβο) να κόβει κοινωνικά αγαθά (ρεύμα, νερό), να εμποδίζουμε και να σταματάμε την κατάσχεση και τον πλειστηριασμό των σπιτιών μας, να καταλάβουμε τα εγκαταλεειμμένα σπίτια για να στεγαστούν άστεγοι.

Να μπουκάρουμε στα σουπερμάρκετ και στις πολυεθνικές, και να πάρουμε πίσω τα προϊόντα που τόσα χρόνια τα χρυσοπληρώναμε με τις ανατιμήσεις και την αισχροκέρδεια που μας επέβαλαν και ανεχόμασταν.

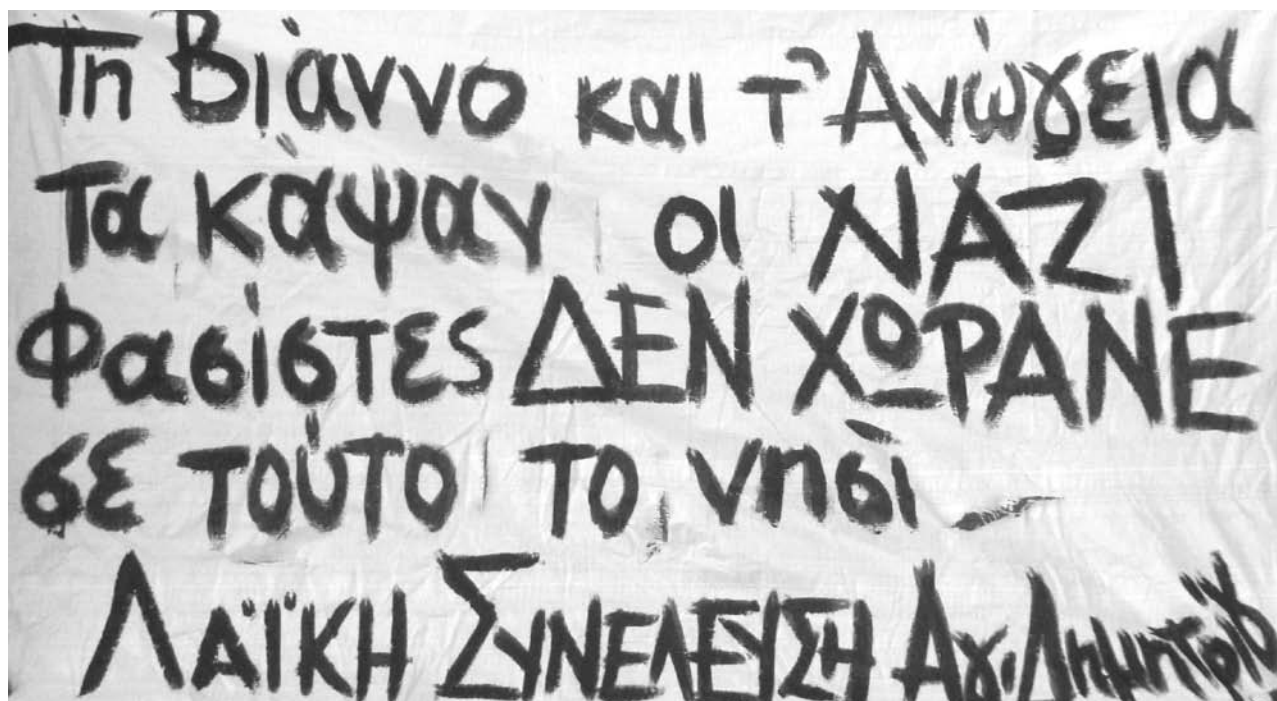
Να παλέψουμε μαζί με τους μετανάστες και τους ξεριζωμένους πρόσφυγες για να βρούμε λύσεις για το μεταναστευτικό, για να μπορέσουν να βρουν διέξοδο στην Ευρώπη και να μη ζήσουν σε στρατόπεδα συγκέντρωσης.

Να τσακίσουμε ακροδεξιούς και νεοναζί που βρωμίζουν τους δρόμους μας, προσπαθώντας να μας αποπροσανατολίσουν, δηλητηριάζοντας τα μυαλά μας ότι φταίνε δήθεν οι ξένοι για τα προβλήματα μας. Δε θα χτυπήσουμε τους αποκάτω μας, ούτε τους δίπλα μας. Είναι καιρός να λύσουμε τις διαφορές μας με τους αποπάνω.

Να δείξουμε την έμπρακτη αλληλεγγύη μας (οικονομική, πολιτική, ηθική) σε όσους διώκονται ή φυλακίστηκαν και θα φυλακιστούν από το κράτος για επαναστατικές πράξεις και επιλογές, γιατί τρομοκράτες δεν είναι αυτοί που πάλεψαν και παλεύουν για την κοινωνική απελευθέρωση ή για τη συνειδητή τους επιλογή να αντιπαρατεθούν με την εξουσία, αλλά αυτοί που ρήμαξαν το παρόν και το μέλλον μας, καταδικάζοντας ολόκληρους πληθυσμούς στη φτώχεια, την εξαθλίωση και το θάνατο.

Ανυπακοή και αντίσταση στις προσταγές τους κράτους, διαφυλάσσοντας την αξιοπρέπεια μας απέναντι του. Αλληλεγγύη στα αγωνιζόμενα κοινωνικά κομμάτια, στους μετανάστες και στους αδύναμους, με αδιαμεσολάβητους αντιεραρχικούς αγώνες, για να ξαναβάλουμε στο λεξιλόγιο μας τη λέξη ΕΠΑΝΑΣΤΑΣΗ.

■ Αναρχικοί-ες Ηρακλείου

avantgarde2009.wordpress.com

Κόκκινη Ορχήστρα Αθήνας / για την επανάσταση και το σοσιαλισμό

Οι καταλήψεις είναι επιθέσεις στον πολιτισμό της εξουσίας και της εκμετάλλευσης

Τον τελευταίο χρόνο παρακολουθούμε να εντείνεται ένα σχέδιο εξόντωσης των αγωνιζόμενων μέσα από τη συγκρότηση ενός καθεστώτος έκτακτης ανάγκης που έρχεται να σαρώσει τα πάντα. Από τα σχέδια επί χάρτου που πραγματοποιούνται προς αυτήν την κατεύθυνση δεν θα μπορούσε να λείπει η επίθεση στις υποδομές και στους χώρους αυτοοργάνωσης του αγώνα, κομμάτι των οποίων είναι οι καταλήψεις κτιρίων. Σε αυτό το πλαίσιο έχουν πραγματοποιηθεί μια σειρά «ενοχλήσεων», επιθέσεων έως και εκκενώσεων από τους «αρμόδιους φορείς». Οι εκκενώσεις που έγιναν στην «κατάληψη Δέλτα» στη Θεσσαλονίκη, στον «ελεύθερο χώρο Αφροδίτης 8» στη Βέροια και στη «Δημοτική Αγορά» της Κυψέλης, η στοχοποίηση των καταλήψεων «Ευαγγελισμός» και «Φάμπρικα Υφανέτ», οι εισβολές στον «Κατειλημμένο Κοινωνικό Χώρο Κ* ΒΟΞ» και στο «αυτόνομο στέκι Baruti», οι πρόσφατες εμπρηστικές επιθέσεις στις καταλήψεις «Δράκα» στην Κέρκυρα και «Apertus» στο Αγρίνιο καταμαρτυρούν την ανεπιτυχή προσπάθεια κράτους και παρακράτους να δυσχεράνουν τη δράση των αγωνιζόμενων και να τις τοποθετήσουν σε θέση άμυνας. Στην προσπάθεια αυτή συγκαταλέγονται οι συνεχείς διακοπές νερού και ρεύματος, οι έλεγχοι και οι εξακριβώσεις στοιχείων γύρω από τους χώρους μας και οι συντονισμένες επιθέσεις της μηχανοκίνητης ομάδας «δέλτα», συχνά σε συνεργασία με φασίστες.

Σε ένα γενικότερο επίπεδο, το κράτος και τα Μέσα Μαζικής Ενημέρωσης -ως ιδεολογικός μηχανισμός της καπιταλιστικής κυριαρχίας- ποινικοποιούν δράσεις, αγώνες, ζωές, εγκληματοποιούν και δαιμονοποιούν τα περιθωριοποιημένα κομμάτια της κοινωνίας (άστεγους, μετανάστες, εκδιδόμενες, κλπ), με στόχο την εκ νέου ανακάλυψη των «επικίνδυνων τάξεων» και την κατασκευή της σύγχρονης φιγούρας του «εσωτερικού εχθρού». Σε αυτή τη φιγούρα εντάσσονται και όλοι όσοι αντιστέκονται και αγωνίζονται.

Εν τέλει υπάρχει ένα νήμα που συνδέει τα πογκρόμ ενάντια στους μετανάστες, τη φυλάκιση και διαπόμπευση των «οροθετικών», τις επιθέσεις σε απεργιακές προσυγκεντρώσεις συνελεύσεων γειτονιάς, την συνεχή δημοσίευση φωτογραφιών συλληφθέντων από απεργιακές κινητοποιήσεις, τα βασανιστήρια των 15 συλληφθέντων της αντιφασιστικής περιπολίας και των τεσσάρων αλληλέγγυων, τις εκκενώσεις και στοχοποιήσεις των καταλήψεων ως χώρων συνεύρεσης.

Μέσα στο πλαίσιο της κατάστασης έκτακτης ανάγκης, το κράτος διατάζει, επιβάλλει και καταστέλλει στη βάση μιας κοινωνίας καταδικασμένης στη φτώχεια και την εξαθλίωση, προκειμένου να αναχαιτίσει κάθε ψήγμα αντίστασης ενός δυνητικά εξεγερμένου πληθυσμού.

Εκτός από την ωμή καταστολή δοκιμάζει να μετατρέψει

Ως πρόσχημα για τις στοχοποιήσεις και τις εκκενώσεις παρουσιάζεται η ανάγκη «αξιοποίησης» των δημόσιων κτιρίων που εντάσσεται σε ένα γενικότερο πλαίσιο ξεπουλήματος δημόσιας περιουσίας προς εύρεση των ποσών που απαιτεί η τρόικα, ώστε να καλυφθούν οι δημοσιονομικοί στόχοι υπό την απειλή της οικονομικής κατάρρευσης.

Προφανώς, κράτος και εταίροι δεν αρκούνται στην οικονομική αφαιμάξη (φτωχοποίηση) που προωθούν με τους μισθούς πείνας και τις περικοπές στην υγεία και στην παιδεία καθώς το βαρέλι της κρίσης δεν έχει πάτο. Έτσι σχεδιάζεται η εκποίηση δημόσιων κτιρίων παράλληλα με τα νέα μέτρα λεηλασίας. Στην προσπάθεια αυτή συνδράμει ο Δήμος Αθηνών που έχει αναχθεί σε μηχανισμό καταστολής και ελέγχου, προωθώντας σχεδιασμούς για ένα αποστειρωμένο και ερημοποιημένο κέντρο που θα λειτουργεί μονάχα ως ζώνη κυκλοφορίας εμπορευμάτων. Όμως στο στόχαστρο της ΕΛ.ΑΣ δεν βρίσκονται μόνο οι μόνιμα κατειλημμένοι κοινωνικοί χώροι αλλά και όσες κοινωνικές ομάδες κινητοποιούνται, πολλώ δε μάλλον όταν επιλέγουν ως μέσο αντίστασης την κατάληψη.

Η ωμή καταστολή ενάντια στους απλήρωτους εργαζομένους των Ναυπηγείων Σκαρामαγκά στο Πεντάγωνο, η άμεση επέμβαση στη συμβολική παρέμβαση των εργαζομένων στο Δρομοκαϊτειο, η διακοπή, με ανάλογη επιχείρηση, της κατάληψη της ΓΕΝΟΠ στο μηχανογραφικό κέντρο της ΔΕΗ, η απαγόρευση των συναθροίσεων κατά την άφιξη της Μέρκελ, εμπεδώνουν το δόγμα μηδενικής ανοχής, τις κατασταλτικές επιβολές με βάση τις οποίες δεν θα επιτρέψουν να λάβει σάρκα και οστά κανένας κοινωνικός και ταξικός αγώνας, ποτέ και πουθενά.

τη διάχυτη οργή που πηγάζει από την κρίση σε φόβο, απάθεια ή «κανιβαλισμό» απέναντι στα πιο ευάλωτα και υποτιμημένα κομμάτια της κοινωνίας, επιχειρώντας την ανασυγκρότηση του «εθνικού κορμού», ενάντια στον κατασκευασμένο «εσωτερικό εχθρό». Οι μετανάστες είναι απλά ένα πρώτο βήμα. Στόχος είναι η διεύρυνση του κοινωνικού κατακερματισμού, η πειθάρχηση, η υποδούλωση που οδηγεί στην περαιτέρω εκμετάλλευση και λεηλασία των ζώων μας.

Μέσα σε αυτήν την κοινωνική συγκυρία, οι καταλήψεις αποτελούν θύλακες αγώνα και χώρους παραγωγής αντιδομών, καλύπτοντας ανάγκες πολιτικές και πρακτικές, ανάγκες συνεύρεσης και επικοινωνίας. Αποτελούν χώρους πραγμάτωσης της αλληλεγγύης, της αλληλοβοήθειας και της ισότητας, προωθούν την αυτοδιαχείριση των αναγκών και στεγάζουν όχι μόνο ανθρώπους αλλά και πολιτικές εκδηλώσεις, συλλογικές κουζίνες, κοινωνικά ιατρεία, αντιεμπορευματικά καφενεία, εργαστήρια αυτομόρφωσης και δημιουργικές δραστηριότητες κάθε είδους και μορφής.

Οι καταλήψεις είναι αναπόσπαστο κομμάτι των κοινωνικών και ταξικών αγώνων και εστίες αντίστασης, πέρα από τους πλαστούς διαχωρισμούς και τις ιεραρχήσεις βάσει φυλής και φύλου, πέρα από τη διαμεσολάβηση του χρήματος

Οι καταλήψεις είναι εικόνα από το μέλλον

Αλληλεγγύη στις καταλήψεις και στους αυτοοργανωμένους χώρους

Αθανάσιος Ανδρεουλάκος. Από εισαγγελέας της χούντας, Γ.Γ. στο υπουργείο Δημόσιας Τάξης!

Άνθρωπος της χούντας, ακραία δεξιός και με το δόγμα της έμφασης στην καταστολή στις αποσκευές του παρουσιάζεται ο νέος Γενικός Γραμματέας του υπουργείου Προστασίας του Πολίτη, Αθανάσιος Ανδρεουλάκος. Μάλιστα ο κ.Ανδρεουλάκος δεν ήταν ένα τυχαίο πρόσωπο της χούντας, αλλά αντίθετα έχριζε αξιωμάτων και καταδίκαιζε αγωνιστές. Το «μπομπουόκι» αυτό ήταν βασιλικός επίτροπος και αντιεισαγγελέας πρωτοδικών του έκτακτου στρατοδικείου της 09/11/1968 όπου καταδίκασε τους κατηγορούμενους της αντιστασιακής οργάνωσης κατά της Χούντας, αγωνιστές της Δημοκρατικής Άμυνας, Στέλιο Νέστωρα, Παύλο Ζάννα, Γεώργιο Σηπιτάνο, Σωτήριο Δέδε, Κ.Πυρζά, και Αργύριο Μαλτζίδη, προτείνοντας να τους επιβληθούν βαριές ποινές. Για να θυμούνται οι παλιότεροι και να μαθαίνουν οι νέοι, εφημερίδες της εποχής δημοσιεύουν την αγόρευση του επιτρόπου Ανδρεουλάκου. Χαρακτηριστικά είπε:» η αρχή ότι η επικρατούσα επανάσταση δημιουργεί δίκαιον είναι διεθνώς αναγνωρισμένη. Η επανάσταση της 21ης Απριλίου επικράτησε πλήρως εσωτερικώς και ανεγνωρίσθη εφ' όλων των κρατών εξωτερικώς. Επομένως εδημιούργησεν δίκαιον. Οι κατηγορούμενοι παραπέμπονται ως σκοπώντας την ανατροπή του κρατούντος πολιτεύματος και την ανατροπή της καθεστηκυίας τάξεως του παρόντως επαναστατικού καθεστώτος ως τρόπου και μορφής πολιτεύματος.»

Το...σουρεαλιστικό της υπόθεσης είναι ότι ο ένας εκ των καταδικασθέντων της «Δημοκρατικής Άμυνας» Παύλος Ζάννας ήταν αδελφός της μητέρας και θείος του σημερινού πρωθυπουργού Α. Σαμαρά. Με αυτόν τον τρόπο ο σημερινός πρωθυπουργός αποφάσισε να τιμήσει τη μνήμη του διορίζοντας τον διώκτη του θείου του σε κυβερνητικό πόστο και όχι όποιο και όποιο. Σε αυτό που έχει αναλάβει τη καταστολή όσων αγωνίζονται ενάντια στην εξαθλίωση της κυβερνητικής πολιτικής του.

Ακόμη και οι βιομήχανοι μελαγχολούν...

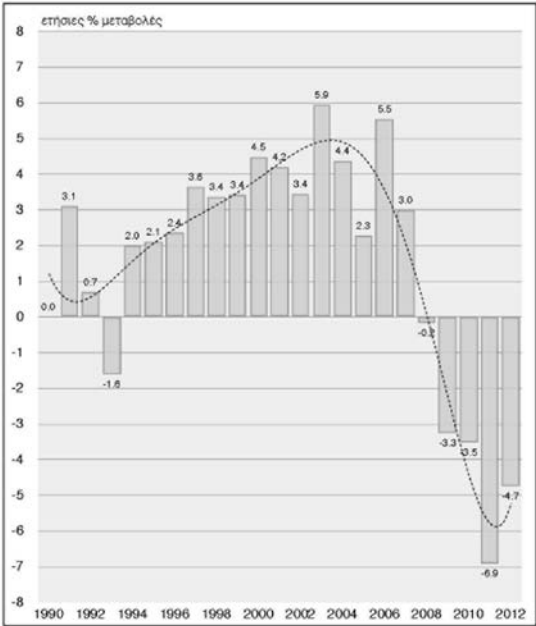
Ο κυρ Γιάννης νωχελικά κάπνιζε το monte christo του καθημενος στη δερμάτινη πολυθρόνα του προσωπικού του γραφείου στην έπαυλη Φιλίππου. Δεν έχει διάθεση ο κυρ Γιάννης. Η κρίση βαθαίνει. Θυμάται τα παλιά... μικρός... που βοήθαγε τον γιαουρτά πατέρα του στο μαγαζάκι της οδού Πατησίων... τι αγνά χρόνια. Σιγά σιγά με κόπο και ιδρώτα το μαγαζάκι έγι-νε βιοτεχνία... ανοίζανε οι δουλειές, ήρθαν και τα πρώ-τα δάνεια... ο Παττακός... χρυσή δεκαετία. Ανοίγει ένα Auchentoshan του '73 και αναπολεί την ίδρυση του ερ-γοστασίου στη Μεταμόρφωση. Δύσκολη χρονιά τότε... παραλίγο οι «κόκκινοι» να τα καταστρέψουν όλα... αλλά ήρθε ο Καραμανλής «δόξα ο θεός» ... αγόρασε και μαύρη λιμουζίνα. Καπνίζει, πίνει και χαμογελά ... η «πράσινη δε-καετία» ... να τα δάνεια... να οι κρατικές ενισχύσεις... τι όμορφα χρόνια... επιτυχίες, γλέντια, μπουζούκια και μαζί οι πρώτες γνωριμίες και εξαγωγές στην Ευρώπη... και τότε ήταν δύσκολα αλλά ο κυρ Γιάννης δεν ήταν κανένας χθεσινός, αυτοδημιούργητος άλλωστε όπως όλη η οικο-γένεια... ήξερε να χειρίζεται κρίσεις... μπήκε στα τυριά! Να είναι καλά ο Μητσοτός, έδωσε άλλο αέρα στην αγο-ρά... με κανέναν δεν είχε έχθρες ο κυρ Γιάννης, τα θαυμά-σια προϊόντα με την παραδοσιακή συνταγή ανακύκλωσης ληγμένου γάλακτος έθρεψαν γενιές και γενιές ελλήνων... και τον αθλητισμό βοήθησε ο κυρ Γιάννης... δεν ήταν αχά-ριστος.... Κουράστηκε όμως... ακόμη μια γουλιά ούισκι... καμαρώνει τον λεβέντη Θανασάκη... αυτός έχει το μαγαζί τώρα πια... λεβέντης σαν τον παππού του και έξυπνος... τι να έκανε το παιδί? Δεν άντεξε άλλο... κόψανε τους μι-σθούς των υπαλλήλων του, μειώσανε τις εισφορές στο ΙΚΑ... κάτι πήγε να κάνει ο φίλος του ο Γιωργάκης αλλά δεν ήταν αρκετό... όλα τα λεφτά στην «άκρη» (HSBC) τα έβαζε... τι να κάνει το παιδί? Έφυγε για το Λουξεμβούρ-γο... Στο διάολο και ακόμη παραπέρα...!

Νοέμβριος 2012 και η χώρα η οποία μας φιλοξενεί και για λόγους συντομίας θα αναφέρεται ως Ελλάδα με τα σχετι-κά της παράγωγα, μετράει ήδη 3 χρεοκοπίες, 2,5 μνημόνια και αμέτρητες υποσχέσεις ανατροπής του οικονομικού και πολιτικού κλίματος. Όπως αναφέρθηκε στην γλαφυρή και καθόλου φανταστική ιστορία του κυρ Γιάννη, σημασία έχει να σωθεί η χώρα, να σωθούν οι τράπεζες και οι όμιλοι, πά-ντως όχι εμείς. Το «σωτήριο» σχέδιο των τελευταίων δύο ετών, από το μνημόνιο Ι δηλαδή, είναι η περικοπή μισθών και δημο-σίων παροχών, η κατάργηση εργασιακών και κοινωνικών δικαιωμάτων και η αποδόμηση του πάλαι ποτέ κοινωνικού κράτους, με απώτερο σκοπό τη μείωση του επενδυτικού κόστους και των λειτουργικών εξόδων των επιχειρήσεων. Με την μείωση του εισοδήματος από εργασία να αγγίζει το 30% σύμφωνα με τα στοιχεία του ΟΟΣΑ και την ανεργία να φτάνει επίσημα το 23% (και πραγματικά άνω του 35%) διαμορφώνεται το τέλειο επενδυτικό – επιχειρηματικό πε-ριβάλλον. Ταυτόχρονα οποιαδήποτε μορφή αντίδρασης καταστέλλεται είτε άμεσα από την κρατική μηχανή είτε έμμεσα από την προπαγάνδα των ΜΜΕ. Φτάσαμε σε ση-μείο η τρομοκρατία και ο φασισμός του δελτίου των 8 να «χρίσει» με το αξίωμα του βουλευτή, νεοναζί καθάρματα από τους βόθρους του υποκόσμου της ελληνικής πραγμα-τικότητας . Μία υπάλληλος εταιρείας όπλων και μερικοί μαστροποί, πράκτορες, λαμόγια, χρηματιστές, αλήτες, ρουφιάνοι, δημοσιογράφοι καθόρισαν την πολιτική ατζέ-ντα με βάσει τις ανάγκες τους, τις ανάγκες των αφεντικών, των τραπεζών και του εφοπλιστικού λόμπι.

Θα περίμενε κανείς, όπως επιμένουν οι φωστήρες του οικονομικού επιτελείου της κυβέρνησης Κουβέλη και οι συν αυτώ δημοσιοκάφροι, να έχουν αρχίσει να εισρέουν κεφάλαια εκμεταλλευόμενα τα φθηνά εργατικά χέρια και τον εξαθλιωμένο κοινωνικό ιστό. Η πραγματικότητα με-ταφράζεται σε 3εκ. πληθυσμού κάτω από το όριο της φτώ-χειας και άλλα 5εκ. οριακά πάνω από τις 7.178 ευρώ ατο-μικό εισόδημα το οποίο θεωρείται ως το κατώτατο όριο διαβίωσης. Όλα αυτά σύμφωνα με τα επίσημα στοιχεία της Ελληνικής Στατιστικής Αρχής. Λαμβάνοντας υπόψη ότι αυτά τα δεδομένα είναι πλασματικά, η πραγματική διαβί-ωση όπως έχει εξελιχθεί την τελευταία 5ετία όχι μόνο δεν αποδίδεται με αριθμούς και εξισώσεις αλλά αντιστοιχεί σε περιόδους πολέμου (5ετής ύφεση με ραγδαίο ρυθμό και 3 κραχ εμφανίστηκαν σε κράτη μόνο κατά τη διάρκεια του Α και Β Παγκοσμίου Πολέμου).

Σύμφωνα με τα στοιχεία της Ευρωπαϊκής Επιτροπής από το 2008 το ΑΕΠ υποχωρεί συνεχώς ασκώντας πίεση στα εισοδήματα και αυξάνοντας την ανεργία. Το ΑΕΠ του 2008 ανέρχονταν στα 231 δις ευρώ ενώ για το 2011 η τιμή κλείνει στα 216 δις ευρώ. Την ίδια στιγμή το χρέος το 2008 ήταν 263 δις ευρώ ενώ το 2011 εκτιμήθηκε στα 355 δις

Το Ακαθάριστο Εγχώριο Προϊόν σε σταθερές τιμές, 1990-2012

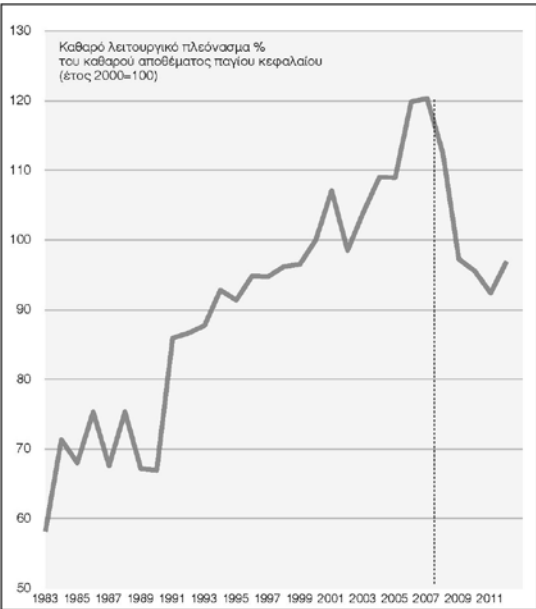
Πηγή: Annual Macroeconomic Database, Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

ευρώ. Το 2012 η χώρα που μας φιλοξενεί παρουσιάζεται να χρωστάει κατά την eurostat 280 δις ευρώ (στοιχεία α τριμήνιου) ενώ ο economist εκτιμά ότι στο κλείσιμο της χρονιάς το χρέος θα αγγίζει τα 323 δις ευρώ. Μετά από τόσες «επιτυχίες», θυσίες και haircuts το χρέος κυμαίνεται στα ίδια επίπεδα ενώ το ποσοστό του με βάσει το ΑΕΠ αυξάνεται στο 155%... Για το επόμενο έτος τα μαντάτα εί-ναι ακόμη πιο άσχημα, το χρέος εκτιμάται να εκτιναχθεί στα 346 δις ευρώ κατά την δήλωση Στουρνάρα (...μετά τον πρωθυπουργό Πικραμένο η χώρα απέκτησε υπουργό Στουρνάρα) ενώ ανάλογα που θα... πέσει το ΑΕΠ, το πο-σοστό χρέους θα κυμανθεί μεταξύ 160% έως 180% . Δηλα-δή το χρέος αντί να μειωθεί, αυξάνεται.

Το ασύλληπτο οικονομικό πλάνο σωτηρίας σχεδιάστηκε από το ΔΝΤ και εκτελέστηκε από τους ΓΑΠ, Βενιζέλου, Σαμαρά, Καρατσαφέρη, Κουβέλη με τις ευλογίες του ΣΕΒ, των τραπεζών, των εφοπλιστών και των λοιπών καθαρμά-των. Ένα πλάνο του οποίου η διάρκεια επαναπροσδιορίζε-ται ανά τακτά χρονικά διαστήματα. Η Μερκελ μίλησε για τουλάχιστον 5ετή ακόμη ύφεση ενώ τα πιο απαισιόδοξα σενάρια αναφέρουν ότι θα ξεπεράσει το 2020, πράγμα που μεταφράζεται σε κλιμάκωση της καταστροφής του κοινω-νικού ιστού. Ήδη οι τελευταίες κερδοφόρες για αυτούς, εταιρείες τα μαζεύουν και φεύγουν (Coca-cola, ΦΑΓΕ, ΜΕΤΚΑ, ΤΕΡΝΑ, S&B, Μαρινόπουλος...), όχι γιατί έχουν υποστεί ζημιές αλλά επειδή περίμεναν τα πράγματα ακόμη καλύτερα για αυτούς. Όπως ξεκάθαρα φαίνεται παρόλη την καταστροφή που υπέστη η χώρα τα τελευταία χρόνια, η κερδοφορία από το 2010, μετά τα μνημόνια δηλαδή, αυ-ξάνει πάλι. Απόλυτα φυσιολογικό αν σκεφτεί κανείς ότι σε αυτή τη χώρα η πώληση υπηρεσιών και προϊόντων γίνεται με ευρωπαϊκές τιμές ενώ η εργασία αποτιμάται πλέον σε... τιμές Βαλκανίων και Κίνας. Το πιο φαιδρό αποτέλεσμα όλων είναι ότι η ελληνικότατη αυτή κερδοφορία επενδύε-ται παντού στον κόσμο εκτός από το ελληνικό Φέουδο και αποταμιεύεται στην Ελβετία.

Στο διάστημα 2008-2012 οι τράπεζες χρηματοδοτήθηκαν από το κράτος με 145 δις ευρώ ενώ η χρηματιστηριακή αξία του τραπεζικού κλάδου από 80 δις ευρώ που ανέρχο-

Δείκτης κερδοφορίας (απόδοση κεφαλαίου) 1983-2012

Πηγή: Ameco Database, Ευρωπαϊκή Επιτροπή.

νταν το 2008 σήμερα αξίζει περίπου 3,5 δις. Στην ανθρώπι-νη διάλεκτο αυτό μεταφράζεται ως εξής: οι τράπεζες έχουν καταρρεύσει και το υπερχρεωμένο κράτος εξακολουθεί να τις χρηματοδοτεί. Οι ελληνικές τράπεζες ως El Sid του ελ-ληνικού καπιταλισμού, συγχωνεύονται χωρίς κανένα αξια-κό αντίκρισμα. Η Τράπεζα Πειραιώς με ζημιές 6 δις ευρώ και με χρέη 25 δις ευρώ έναντι άλλων τραπεζικών ιδρυμά-των απορροφά την Αγροτική Τράπεζα, η οποία έχει στην κατοχή της υποθηκευμένα όλα σχεδόν τα αγροτεμάχια της χώρας. Από τη στιγμή που οι υποψήφιοι για νόμιπел οικο-νομίας Προβόπουλος και Παπαδήμας, εμπνεύστηκαν αυτό το απίστευτο σχέδιο «εξυγίανσης και αποκρατικοποίησης» της ΑΤΕ, ήταν αδύνατον να απουσιάσουν και οι φασίστες, οι οποίοι το ψήφισαν στη Βουλή.

Το κράτος έχοντας ήδη πλέον χρεοκοπήσει τρείς φο-ρές σε διάστημα τριών ετών, συμπαρασυρόμενο από την απληστία αφεντικών και τραπεζών, καταργεί πλέον κοινω-νικά δικαιώματα και ξεπουλά ιδιοκτησίες στο κεφάλαιο. Ταυτόχρονα αναλαμβάνει ρόλο κυματοθραύστη στην γενικότερη ευρωπαϊκή οικονομία προσπαθώντας να σώ-σει αρκετά χρηματοπιστωτικά ιδρύματα που είχαν συσ-σωρεύσει ομόλογα και κατέχουν τίτλους του ελληνικού δημοσίου, διαφόρων ΔΕΚΟ, Τραπεζών και επιχειρήσεων. Τα ασφαλιστικά ταμεία μαζί με τα αποθεματικά εργασί-ας δεκαετιών καταρρέουν. Το κράτος βρίσκεται σε πλήρη αποσύνθεση και μπροστά στον κίνδυνο εξόδου από το κω-λονόμισμα του ευρώ χαρίζει δημόσια περιουσία στο Κε-φάλαιο. Αποφασίζει να ιδιωτικοποιήσει όλες τις υγιείς (και ως ένα βαθμό κοινωφελείς) ΔΕΚΟ αλλά και 10 λιμάνια, 39 περιφερειακά αεροδρόμια, τα Ελληνικά Ταχυδρομεία, το Ταχυδρομικό Ταμιευτήριο, ΔΕΠΑ, ΛΑΡΚΟ, Ελληνικά Πετρέλαια, ΟΣΕ κ.α. Τονίζουμε ιδιαίτερα ότι η πώληση του ΟΤΕ και της Ολυμπιακής όχι μόνο δεν είχαν κανένα μακροχρόνιο θετικό αποτέλεσμα στην ελληνική οικονομία αλλά δημιούργησαν από τη μία καρτέλ στις τηλεπικοινων-ίες με πλήρη έλεγχο των επικοινωνιών και καταγραφής συνδιαλέξεων και από την άλλη μονοπώλιο στις αερομε-ταφορές (συγχώνευση Ολυμπιακής-Aegean).

Τον Ιούλιο του 2011 συστάθηκε το Ταμείο Αξιοποίησης Ιδιωτικής Περιουσίας του Δημοσίου (ΤΑΙΠΕΔ) στο πλαί-σιο της εφαρμογής του μεσοπρόθεσμου προγράμματος δημοσιονομικής στρατηγικής, το οποίο είναι υπεύθυνο για την «αξιοποίηση» 71.000 δημόσιων ακινήτων, 597 νησιών, 14 αλυκών, 538 αρχαιολογικών χώρων, 1.294 βοσκοτόπων, 151 λιβαδιών και όλες τις ΔΕΚΟ... τι θα πουληθεί από όλα αυτά είναι στη διακριτική ευχέρεια των δανειστών. Το ΤΑΙΠΕΔ ιδρύθηκε με τη μορφή ΑΕ έχοντας στόχο τη ρευστοποίηση και την ιδιωτική εκμετάλλευση στο μέγιστο δυνατό. Το Ταμείο έχει δετή διάρκεια ζωής η δε σημερι-νή διοίκηση έχει τριετή θητεία. Το Διοικητικό Συμβούλιο περιλαμβάνει πέντε (5) μέλη και απαρτίζεται από εκπρο-σώπους των τριών πολιτικών κομμάτων (ΠΑΣΟΚ, ΝΔ, ΛΑΟΣ) και επιχειρηματικά στελέχη. Στο Ταμείο μεταφέρ-θηκαν τα περισσότερα από τα περιουσιακά στοιχεία που είχαν περιληφθεί στο Μεσοπρόθεσμο Πρόγραμμα και θα μεταφερθούν όσα ακόμη περιουσιακά στοιχεία αποφasi-στεί από την Ελληνική Δημοκρατία να αξιοποιηθούν ή να πουληθούν. Όποιο περιουσιακό στοιχείο μεταφερθεί στο Ταμείο, πωλείται, αξιοποιείται ή ρευστοποιείται. Υποση-μείωση ότι καμία επιστροφή δε γίνεται δεκτή αφού βάσει νόμου η επιστροφή των περιουσιακών στοιχείων στο Δη-μόσιο απαγορεύεται (!!!).

Επόμενο «φιλέτο» ο τομέας της ενέργειας και των φυ-σικών πόρων. Ιδρύεται η Ρυθμιστική Αρχή Υδάτων στο πλαίσιο της αποκρατικοποίησης των ΕΥΔΑΠ και ΕΥΑΘ. Στα ίδια «πετυχημένα» πρότυπα της Αρχής Ρυθμιστικής Ενέργειας η οποία «ρύθμισε» τις μπίζνες στον κλάδο της ενέργειας και δίνοντας άδεια λειτουργίας και εκμετάλ-λευσης φωτοβολταϊκών σε «επιφανείς» επιχειρηματίες (σκάνδαλο Energa - Hellas Power) θα «ρυθμιστούν» και τα ύδατα. Η ιδιωτικοποίηση ΟΠΑΠ, Κρατικών Λαχείων και Ιπποδρόμων θα σπάσει τον έλεγχο του κρατικού μο-νοπωλίου και θα δημιουργήσει μία χώρα ανεξέλεγκτου τζόγου και τυχερών παιγνίων. Από όλα αυτά προκύπτει ένα ερώτημα που κανένας καθεστωτικός οικονομολόγος ή έστω πρωτοετής σε κολλέγιο Διοίκησης Επιχειρήσεων στο Γκουανταλκανάλ, δε μπορεί να απαντήσει με λογική: πως είναι δυνατόν μία εταιρεία σαν τη ΔΕΗ, τον ΟΤΕ, τον ΟΣΕ, τα ΕΛΤΑ, τον ΟΠΑΠ κλπ να λειτουργούν η κάθε μία στον κλάδο της ως μονοπώλιο και να είναι ταυτόχρονα ελλειμματική και ζημιογόνα? Ποιος ήταν ο πολιτικός δια-χειριστής τους τόσα χρόνια?

Η πολυδιάσπαση των ΔΕΚΟ σε ζημιογόνες θυγατρικές και οι επενδύσεις των κερδών τους σε ομόλογα υψηλό

κινδύνου έφεραν τα ελλείμματα, ενώ οι χορηγίες στα πλαίσια του «κοινωνικού κράτους» σε διαφημίσεις και μίζες έφεραν τις ζημιές. Για ποιο λόγο υπάρχει διαφήμιση της ΔΕΗ στα ΜΜΕ που ενημερώνει για το νέο έντυπο λογαριασμού; Πόσο κόστισε; Γιατί οι μεγάλες επιχειρήσεις αποφεύγουν το χαράτσι στα ακίνητα δηλώνοντας χρήσεις άνευ συνάφειας ενώ ο άνεργος καταστέλλεται στην προσπάθεια του να επανασυνδέσει την παροχή της ΔΕΗ που του δέκοσαν? Τις κατέστησαν λοιπόν, εντέχνως αλλά και άκομψα, ζημιογόνες για να τις πουλήσουν φτηνότερα. Δεν είναι λαϊκίσμοι τα αναγραφόμενα, είναι ένα πραγματικό, φτηνό και κομπραδόρικο σχέδιο με νεοελληνική λαμογιά...

Η οικονομική συγκυρία αυτή τη στιγμή είναι «πολεμική», από τη μία η κερδοφορία των μεγάλων επιχειρήσεων

(που από το 2010 και μετά αυξάνει) σε πλήρη σύμπραξη με τις τράπεζες οι οποίες έχουν αποθεματικά 180 δις ευρώ (σε χρήμα που δεν υπάρχει πραγματικά) και από την άλλη όλο το υπόλοιπο φάσμα της νεοελληνικής κοινωνίας να πλήττεται. Ελεύθεροι επαγγελματίες, αγρότες, δημόσιοι υπάλληλοι, μισθωτοί, εργάτες, άνεργοι, συνταξιούχοι, μετανάστες έχουν υποστεί μειώσεις στο εισόδημά τους που ξεπερνά το 50% κάτι που για τις ευπαθείς ομάδες είναι αργός θάνατος. Αυτές οι τάξεις που στην ελληνική φεουδαρχική κοινωνία έχουν πάρει το ρόλο της, κατά Μαρξ «εργατικής τάξης», καλούνται να διαλέξουν μέλλον. Ή με το φασισμό και την καπιταλιστική κυριαρχία ή με την ελευθεριότητα που προσδίδει η αξιοπρέπεια της ανθρωπίνης φύσης.

Οι αυτονόητες κατακτήσεις των κοινωνικών αγαθών, οι

ταξικές διεκδικήσεις, οι αξίες της ζωής και της αξιοπρέπειας, αμφισβητούνται από τις ισχυρές κλάστες σε παγκόσμιο οικονομικό επίπεδο. Το μέλλον των ευρωπαϊκών οικονομιών έρχεται αντιμέτωπο με τον ανταγωνισμό που γεννά το καπιταλιστικό οικονομικό σύστημα. Το Κέρδος επιβάλλει το Οργουελικό μέλλον κυριαρχικά. Στην χώρα που μας φιλοξενεί έφτασε η στιγμή όπου ο καθένας θα αναλάβει τις ευθύνες του. Η επίσημη Αριστερά έρχεται στη διακυβέρνηση για να διαχειριστεί την κρίση και να αμβλύνει τις κοινωνικές ανισότητες ή κάτι τέτοιο τουλάχιστον ισχυρίζεται. Το βέβαιο είναι ότι ακόμη και η πιο αισιόδοξη, φανταστικού επιπέδου, αριστερή διακυβέρνηση, είναι αδύνατον να αποκαταστήσει την κοινωνική δικαιοσύνη. Οι δομές του καπιταλισμού είναι αρκετά ελαστικές και τα παγκόσμια ιστορικά παραδείγματα μέχρι σήμερα φανερώνουν από ενσωμάτωση της Αριστεράς με λογική Σοσιαλδημοκρατίας μέχρι και Χούντες. Σε κάθε περίπτωση οι εξελίξεις τρέχουν και τα όποια αποτελέσματα θα καταγραφούν ιστορικά. Στο ενδιάμεσο της «αιωνιότητας» αυτό που πρέπει να διασφαλιστεί και να διευρυνθεί σε ταξικό πλέον επίπεδο είναι η πολιτική επιλογή της κοινωνικής αλληλεγγύης και της αυτοοργάνωσης. Το επόμενο στοίχημα για τον κόσμο που πλήττεται είναι να θέσει κινηματικά την εξέλιξη της λογικής των καταλήψεων στέγης σε καταλήψεις χώρων παραγωγής, είτε με τη μορφή αγροτικής εκμετάλλευσης είτε με την μορφή απαλλοτρίωσης των παραγωγικών συντελεστών. Άλλωστε όπως μας ενημέρωσε και η κυβέρνηση μέσω του ΤΑΙΠΕΔ, η περιουσία του δημοσίου είναι τόσο μεγάλη που μπορούμε κάλλιστα να κάνουμε σχέδια κοινωνικών απαλλοτριώσεων και οργάνωσης της κοινωνικής δικτύωσης, άμεσα και συλλογικά (άνευ μεσαζόντων) από το να καταλήξει στα χέρια των γνωστών γραβατομένων αγνώστων επενδυτών.

the cure

Πηγές :

http://www.economist.com/content/global_debt_clock , IMF world economic & financial surveys oct.2012, Έκθεση 2012 INE ΓΣΕΕ-ΑΔΕΔΥ, Ελληνική Στατιστική Αρχή, Eurostat, Ημερήσιος Τύπος, <http://www.hradf.com/gr>

BIO.MET: Μία συννηθισμένη ιστορία καταστροφής

Η Βιομηχανική Μεταλλευτική είναι ένα εργοστάσιο που παράγει δομικά υλικά στη Θεσσαλονίκη. Αποτελεί θυγατρική εταιρεία της Φίλκεραμ & Τζόνσον η οποία κηρύσσει πτώχευση το 2011, φορτώνοντας παράλληλα με χρέη από δάνεια τη BIO.MET. Η εργοδοσία ξεκινά τις καθυστερήσεις στα επιδόματα, στην καταβολή μισθών κτλ. μέχρι που τον Μάιο του 2011 κηρύσσει στάση πληρωμών προς τους εργαζόμενους. Οι εργαζόμενοι προχωρούν σε επίσχεση εργασίας και η εργοδοσία εγκαταλείπει το εργοστάσιο στην απραξία. Έτσι οι εργαζόμενοι του εργοστασίου ισορροπούν στο κενό που εμφανίζεται όλο και πιο συχνά τελευταία στον κόσμο της εργασίας. Δεν είναι ούτε απολυμένοι ούτε όμως και πληρώνονται και λόγω της επίσχεσης εργασίας δεν μπορούν να πάρουν ούτε το επίδομα ανεργίας. Η εργοδοσία καταθέτοντας αίτηση πτώχευσης εγκαταλείπει τα εργοστάσια στους πιστωτές της και καθαρίζει. Κάνει έτσι προφανές ότι όσο υπάρχουν κέρδη, αυτά ανήκουν στα αφεντικά, όταν δεν υπάρχουν κέρδη είναι οι εργαζόμενοι αυτοί που την πληρώνουν. Οι εργαζόμενοι όμως της Βιομηχανικής Μεταλλευτικής γνωρίζουν ότι το προϊόν του εργοστασίου τους συνεχίζει να έχει μεγάλη ζήτηση...

ΜΙΑ ΑΣΥΝΗΘΙΣΤΗ ΚΑΙ ΜΑΧΗΤΙΚΗ ΑΠΑΝΤΗΣΗ

Αντί να κλειστούν στον εαυτό τους και να απομονωθούν στα σπίτια τους παραδομένοι στον εφιάλτη της ανεργίας, οι εργαζόμενοι του εργοστασίου συσπειρώνονται στο επιχειρησιακό τους σωματείο, δημιουργούν ένα ταμείο αλληλοβοήθειας για να στηριχθούν οι πιο αδύναμοι οικονομικά και ξημεροβραδιάζονται στο εργοστάσιο με εναλλασόμενες βάρδιες προκειμένου να προστατέψουν τον εξοπλισμό. Επιλέγουν το σωματείο τους να λειτουργεί ως πραγματικό «σωματείο βάσης» με συχνές γενικές συνελεύσεις ώστε να παίρνουν όλες τις αποφάσεις μέσα από διαδικασίες που συμμετέχουν όλοι ισότιμα. Όπως οι ίδιοι γράφουν: «Χωρίς χορηγούς αλλά και χωρίς πατρονάρισμα από διάφορους πατέρες είτε κομματικούς είτε εργατοπατέρες που

με το επιχείρημα της καθοδήγησης το μόνο που ζητούν να κάνουν είναι η χειραγώγηση των αγώνων ώστε να είναι οι κερδισμένοι κομματικά ή να οδηγούν τους αγώνες σε ελεγχόμενες ήττες με σκοπό την τρομοκράτηση των εργαζομένων». Στις συνελεύσεις τους προσπαθούν να βρουν μία διέξοδο στην κατάστασή τους. Αναζητούν απαντήσεις από άλλους εργαζόμενους σε ανάλογες καταστάσεις και αρχίζουν να εμπνέονται από το κύμα καταλήψεων των χρεοκοπημένων εργοστασίων στην Αργεντινή σε μία αντίστοιχη περίοδο οικονομικής κρίσης. Η σκέψη δεν αργεί να έρθει, «αφού δεν μπορούν αυτοί, μπορούμε εμείς», έτσι και αλλιώς η εργοδοσία απλά καρπώνονταν το κέρδος, αλλά το εργοστάσιο το δουλεύουν οι εργαζόμενοι. Αρνούνται να γίνουν μία ακόμη προσθήκη στα 2 εκατομμύρια άνεργων, αποφασίζουν να λειτουργήσουν το εργοστάσιο μόνοι τους, ως συνεταιρισμό. Την απόφαση υπερψηφίζει μάλιστα το 98% των μελών της Γενικής Συνέλευσης του σωματείου. Σε όσους αποφασίζουν να συμμετέχουν στον συνεταιρισμό οι μετοχές θα μοιραστούν ισάριθμα. Αν κάποιος δε θέλει να μπει στο συνεταιρισμό θα συνεχίσει να εργάζεται με τη σύμβαση που υπέγραψε πριν κλείσει το εργοστάσιο. Η συνέλευση των εργαζομένων θα είναι αυτή που αποφασίζει για τον τρόπο λειτουργίας του εργοστασίου.

ΚΑΝΕΝΑΣ ΕΡΓΑΖΟΜΕΝΟΣ ΜΟΝΟΣ ΤΟΥ

Αντί για τον ατομικισμό στον οποίο μας σπρώχνουν τα αφεντικά και τον κοινωνικό κανιβαλισμό που αυτός δημιουργεί εν όψει της κρίσης, οι εργαζόμενοι της BIOMET δείχνουν έναν άλλο δρόμο. Αυτό των εργατών που συνειδητοποιούν τη δύναμη τους καθώς είναι αυτοί που παράγουν τον πλούτο, αυτο-οργανώνονται και καταλαμβάνουν τα μέσα παραγωγής, παίρνουν αποφάσεις μέσα από συνελεύσεις με ισότιμη συμμετοχή των μελών, παραμερίζοντας κομματικούς ηγετίσκους και καρεκλοκένταυρους συνδικαλιστές. Από την έναρξη της επίσχεσης μία ευρεία κίνηση αλληλεγγύης από σωματεία, εργατικές ομάδες, συλλογικότητες και μεμονωμένα άτομα αγκάλιασε την προσπάθειά των εργατών.

Σε αυτό το πλαίσιο δημιουργήσαμε τοπικές πρωτοβουλίες αλληλεγγύης στους εργαζόμενους της BIOMET σε Χανιά, Ρέθυμνο και Ηράκλειο συμμετέχοντας στο καραβάνι αλληλεγγύης που διατρέχει όλη τη χώρα. Πρώτη μας δράση είναι η διοργάνωση μίας σειράς εκδηλώσεων σε κάθε πόλη με τη συμμετοχή μελών του σωματείου της BIOMET, σε μία προσπάθεια ενημέρωσης, διεύρυνσης της αλληλεγγύης καθώς και οικονομικής και ηθικής ενίσχυσης του αγώνα.

Πρωτοβουλία αλληλεγγύης της Bio.Met. στην Κρήτη

Ποιος τραβάει το κουπί της ναυαρχίδας;

Έχουμε όλοι μας συνηθίσει ν' αποκαλούμε την Κρήτη ναυαρχίδα του τουρισμού. Ενώ το νησί έζησε λαμπρές τουριστικές εποχές κατά τις προηγούμενες δεκαετίες, σήμερα η κατάσταση μπορεί να χαρακτηριστεί παρακμιακή. Πίσω από τη φανταχτερή βιτρίνα των κρουαζιερόπλοιων, των υπερπολυτελών ξενοδοχείων της Ελούντας και του υποτιθέμενου τουρισμού των γηπέδων γκολφ υπάρχει ένας πραγματικός εργασιακός μεσαίωνας κι ένας αδιάστακτος ανταγωνισμός, ο οποίος όχι μόνο δε βοηθά, αλλά καταστρέφει πραγματικά ό,τι καλύτερο έχει ο τόπος: τους ίδιους του τους ανθρώπους, αλλά και τις φυσικές του ομορφίες. Η καταστροφή για τους ανθρώπους ξεκινά φυσικά από τους άμεσα εμπλεκόμενους εργαζόμενους στον τουρισμό.

Θα πρέπει να θυμηθούμε βεβαίως τι είναι ο τουρισμός: μια μετακίνηση από τον τόπο μόνιμης διαμονής με στόχο κυρίως την ξεκούραση και τη γνωριμία με νέα μέρη. Στην Κρήτη ξεκίνησε αρκετούς αιώνες πριν, με περιηγητές, κυρίως από τη Δυτική Ευρώπη, οι οποίοι επισκέπτονταν το νησί και κατέγραφαν τις εμπειρίες τους. Οι μεμονωμένοι περιηγητές μετατράπηκαν μετά το '60 σε ομαδοποιημένους τουρίστες. Η ομαδοποίηση έριξε το κόστος και δημιούργηθηκε σταδιακά η βιομηχανία του τουρισμού. Όπως όλα τα βιομηχανικά προϊόντα, δημιούργησε βιομηχανικού τύπου υποδομές και σχέσεις εργασίας. Με τα χρόνια επικράτησε στη Δύση η αντίληψη ότι ο τουρισμός είναι κάτι απαραίτητο για την ψυχική υγεία του ατόμου. Το προϊόν λανσάρεται όπως και όλα τα υπόλοιπα, μέσα στα πλαίσια της αγοράς και του μάρκετινγκ, παρόλο που η φύση του θα όφειλε να δημιουργήσει μια βαθύτερη εμπειρία μ' έναν άγνωστο τόπο. Ο ομαδικός τουρισμός ως γνήσιο καπιταλιστικό προϊόν μεταλλάχθηκε και πήρε πολλές μορφές και συσκευασίες. Έτσι σήμερα πλέον έχουμε τουρισμό κρουαζιέρας, θρησκευτικό, ιατρικό, αγροτικό, συνεδριακό, αρχαιολογικό και η λίστα μακραίνει και πάει. Φυσικά το μόνο κριτήριο για τα μεγάλα ταξιδιωτικά πρακτορεία είναι το κόστος. Περιοχές γίνονται "in", ξεζουμίζονται κι έπειτα αφού έχουν αχρηστευτεί και αλλοιωθεί πετιούνται στα αζήτητα. Ο "πελάτης" απ' την πλευρά του, πελαγωμένος απ' την πληθώρα των επιλογών, στο τέλος δεν ξέρει πού πάει και γιατί. Ο τόπος προορισμού είναι απλά κάποιες συχνά παραπλανητικές φωτογραφίες και μια τιμή. Για τον καταναλωτή σε τελική ανάλυση είναι η συσκευασία που μετράει και όχι τόσο το περιεχόμενο. Δεν είναι σπάνιες οι περιπτώσεις όπου ο τουρίστας, ειδικά αυτός της τελευταίας στιγμής, δεν ξέρει καν που βρίσκεται.

Οι νότιες ευρωπαϊκές χώρες υποδέχτηκαν τις ορδές των εύπορων βορείων. Στην αρχή οι υποδομές ήταν ελλιπείς, αλλά οι επισκέπτες δεν είχαν παράπονο γιατί έδειχναν πραγματικό ενδιαφέρον για τον προορισμό τους κι αυτό που τους ενδιέφερε ήταν η γνωριμία με τον πολιτισμό, τους ανθρώπους και την ιστορία του τόπου. Με το πέρασμα του χρόνου φτιάχτηκαν οι υποδομές, αλλά καταστράφηκε όλο το βόρειο κομμάτι του νησιού. Τα παραθαλάσσια χωράφια που δεν είχαν καμία αγροτική αξία πουλήθηκαν για ένα κομμάτι ψωμί. Στη θέση τους χτίστηκαν ξενοδοχεία (πολλά με θαλασσοδάνεια της χούντας), εστιατόρια, μαγαζιά και κέντρα διασκέδασης με αποκλειστικούς πελάτες τους τουρίστες. Σταδιακά, δημιουργήθηκαν περιοχές ολόκληρες, όπως η Χερσόνησος ή τα Μάλλια, όπου κανείς δε θα μπορούσε να διακρίνει εάν βρίσκεται στην Κρήτη, στην Ίμριζα ή κάπου αλλού. Ο τόπος έχασε αυτό που τον διαφοροποιεί από άλλα μέρη και έγινε μια πραγματική αποικία τουριστών.

Η βιομηχανοποίηση του τουριστικού δημιούργησε ένα τεράστιο κόστος για το νησί σε πολλαπλά επίπεδα. Τυχάρπαστοι τύποι βρέθηκαν απ' τη μια μέρα στην άλλη μεγιστάνες, άλλοι με ταβέρνες και μαγαζάκια προσπαθούσαν να τα πάρουν απ' τους κουτόφραγκους και να πιάσουν κι αυτοί την καλή. Παραδοσιακές ασχολίες εγκαταλείφθηκαν για χάρη του εύκολου κέρδους. Ο πειρασμός ήταν μεγάλος και όλοι πουλούσαν κάτι στους "ξένους". Γίναμε τα γκαρσόνια της Ευρώπης και ήμασταν ευχαριστημένοι με αυτό. Οι ενεργειακές ανάγκες, όπως και αυτές σε νερό αυξήθηκαν κατακόρυφα. Παραλίες χτίστηκαν και τέρατα από μπετόν χωρίς καμία αισθητική ξεφύτρωσαν παντού. Δεν μείνει καμία παραθαλάσσια περιοχή στο βόρειο μέρος του νησιού που να μην έχει αλλοιωθεί λίγο ή πολύ. Υπό αυτές τις συνθήκες μπορούμε να δούμε και τις εργασιακές σχέσεις στον τουρισμό στην Κρήτη του 2012.

Οι άλλοτε καλοπληρωμένοι ξενοδοχοϋπάλληλοι, σήμερα βάλλονται από παντού, ενώ οι πιέσεις που δέχονται είναι ασφυκτικές. Οι εργαζόμενοι-σκλάβοι που έχουν επιστρατευτεί από χώρες της ανατολικής Ευρώπης έχουν οδηγήσει τον κλάδο σε αδιέξοδο. Εταιρίες με έδρα τη βό-

ρεια Ελλάδα, φέρνουν με το αζημίωτο εργαζόμενους στα ξενοδοχεία, με μισθούς φτώχειας. Όλα γίνονται νόμιμα και καλά. Ο στόχος που είναι η βαλκανιοποίηση των μισθών, έχει επιτευχθεί. Κατάργηση συλλογικής σύμβασης εργασίας, περικοπές μισθών, συρρίκνωση της περιόδου λειτουργίας των ξενοδοχείων, τρομοκρατία, προσωπικές συμβάσεις, καθυστέρηση καταβολής μισθών κι εκβιασμοί είναι το πλαίσιο εργασίας. Με την ανεργία να βρίσκεται κοντά στο 25% και την κατάργηση του επιδόματος ανεργίας των εποχιακών υπαλλήλων, η επιβίωση πλέον φαντάζει όλο και πιο δύσκολη. Σχεδιάζεται επίσης η περικοπή του εφάπαξ κοντά στο μισό και η αύξηση των απαιτούμενων ενσήμων για τη συνταξιοδότηση. Όλα αυτά ισχύουν βεβαίως ακόμα και για τους υπαλλήλους στα υπερτιμημένα ξενοδοχεία που οι πελάτες τους πληρώνουν εκατοντάδες ή και χιλιάδες ευρώ τη βραδιά. Ο συνδικαλισμός ξεπουλημένος, ξενοφοβικός και ουσιαστικά ανύπαρκτος διασπά τη δυναμική των εργαζόμενων.

Οι οδηγοί τουριστικών λεωφορείων, είναι χωρισμένοι στα δυο: σε υπαλλήλους και σε ιδιοκτήτες. Υπάρχει διαφορετικό καθεστώς εργασίας, ενώ οι προστριβές ανάμεσα στις δυο ομάδες είναι υπαρκτές. Οι ιδιοκτήτες, δρώντας στα πλαίσια του ανταγωνισμού, βρίσκονται σε διαρκή κούρσα κατεβάσματος τιμών, με μόνους κερδισμένους τα τουριστικά πρακτορεία. Αυτή τη στιγμή οι μεταφορές τουριστών στην Κρήτη βρίσκονται κατά το 75% στα χέρια μιας και μόνο εταιρίας, την οποία καλούνται να ανταγωνιστούν οι ιδιοκτήτες. Ανεξάρτητα από τις συλλογικές συμβάσεις εργασίας που υπάρχουν μόνο στα χαρτιά, είναι κοινό μυστικό ότι αμείβονται με τις τιμές που είχαν πριν από 20 χρόνια. Η εξόφληση εκ μέρους των εταιριών γίνεται αρκετούς μήνες αργότερα, κάνοντας αδύνατη την επιβίωση των ιδιοκτητών οι οποίοι οφείλουν να πληρώνουν μετρητοίς τα πανάκριβα καύσιμα. Αποτέλεσμα είναι απλούστατα να μη βγαίνουν και πάρα πολλοί που είναι χρεωμένοι σε τράπεζες χάνουν τελικά τα λεωφορεία τους. Οι συνθήκες εργασίας είναι λάστιχο, αφού ο αγώνας του κάθε ιδιοκτήτη είναι να ξεχρεώσει το λεωφορείο του. Αναγκάζονται να δουλεύουν πάρα πολλές ώρες, χωρίς ρεπό, για να τα βγάλουν πέρα. Μεγάλο τους εχθρό θεωρούν τα "ξένα" λεωφορεία που έρχονται από άλλα μέρη της Ελλάδας και τους τρώνε τη δουλειά.

Η κατάσταση για τους οδηγούς-υπαλλήλους δεν είναι καλύτερη. Σε παλαιότερες εποχές κάποιοι έβαζαν μέσο για να προσληφθούν από τα μεγάλα γραφεία, γιατί οι αποδοχές τους ήταν καλές, κυρίως όμως λόγω των φιλοδωρημάτων, τα οποία συχνά ξεπερνούσαν τον ίδιο τους το μισθό. Σήμερα πια που έχουν κοπεί αυτά και έχουν στραφεί όλοι προς το μισθό τους, αναπολούν τις παλιές ημέρες που έχουν περάσει ανεπιστρεπτί. Οι μειώσεις είναι δραματικές, αλλά το μεγαλύτερο πρόβλημα είναι ότι πάρα πολλοί δεν πληρώνονται εγκαίρως. Γραφεία μεγάλα και τρανά έχουν τους υπαλλήλους τους απλήρωτους για μήνες, ενώ υπάρχουν οδηγοί που δεν έχουν λεφτά ναβάλουν βενζίνη για να πάνε στη δουλειά τους. Επιπλέον πρέπει να είναι εντάξει ως προς την εμφάνισή τους και χαμογελαστοί στους πελάτες. Άλλοι πάλι οδηγοί δουλεύουν με προκαθορισμένο μισθό, οπότε γίνονται ουσιαστικά σκλάβοι των αφεντικών τους που τους έχουν στο δρόμο συνεχώς, πολλές φορές χωρίς καν ρεπό. Περιπτώσεις που εργαζόμενοι έχουν φάει φέσι από τα γραφεία που δουλεύουν δεν είναι σπάνιες. Η πολυδιάσπαση του κλάδου οφείλεται στο γεγονός ότι οι συνθήκες εργασίας είναι διαφορετικές σε κάθε επιχείρηση. Το ρουφιανιλίκι είναι μια δημοφιλής πρακτική στις μεγάλες εταιρίες, ώστε να είναι αρεστοί στ' αφεντικά. Κι εδώ όμως εχθρός είναι οι "ξένοι" που τρώνε τη δουλειά. Υπάρχουν γραφεία που προσλαμβάνουν αλλοδαπούς οδηγούς, τους οποίους αμείβουν αρκετά χαμηλότερα από την ισχύουσα σύμβαση εργασίας. Το πολυνομοσχέδιο γνωστό ως

μνημόνιο 3, ήρθε να προσθέσει και νέα βάρη στους οδηγούς, καταργώντας τη θεώρηση του βιβλίου δρομολογίων που διατηρούσαν στο λεωφορείο, δώρα Χριστουγέννων-Πάσχα και επίδομα αδειάς.

Οι ξεναγοί είναι αυτοί που καλούνται συχνά να βγάλουν το φίδι απ' την τρύπα, προσπαθώντας να εξηγήσουν πολλές φορές την κατάσταση του τόπου στους επισκέπτες του. Εργάζονται χωρίς να υπάρχει στην πράξη καμία συλλογική σύμβαση εργασίας και χωρίς βασικά εργασιακά δικαιώματα επειδή δεν είναι ούτε ελεύθεροι επαγγελματίες, αλλά ούτε και υπάλληλοι κάποιας εταιρίας. Αμείβονται με βάση το μεροκάματο, το οποίο στις μέρες μας σπανίζει, έχοντας παράλληλα ν' αντιμετωπίσουν εγγενή προβλήματα του κλάδου τους, όπως το άνοιγμα του (μη κλειστού) επαγγέλματος τους, την παράνομη εργασία και την εργασία συνταξιούχων. Συχνά η αμοιβή γίνεται με μαύρο χρήμα, πράγμα που τους στερεί τα ένσημα που έχει ανάγκη ο κάθε εργαζόμενος. Κι εδώ το φέσι και οι καθυστερημένες πληρωμές πάνε σύννεφο. Σπάσιμο τιμών, μαύρη εργασία, ανεργία, έλλειψη συλλογικής σύμβασης εργασίας και καθυστέρηση στις πληρωμές έχουν οδηγήσει και αυτό τον κλάδο σε απόγνωση. Συνδικαλιστικά, ο κλάδος δεν μπόρεσε να περιφρουρήσει τα κεκτημένα του, τρώγοντας δι-αρκείς σφαλιάρες από τις νομοθετικές αλλαγές που έγιναν τα τελευταία χρόνια, οι οποίες ευνοούν τα μεγάλα, ξένα κυρίως, πρακτορεία και κανέναν άλλο. Η απόγνωση αυτή φάνηκε ξεκάθαρα στο ξενοφοβικό τους πανό, στο συλλαλητήριο της 7/11 στο Ηράκλειο.

Οι αρχαιοφύλακες, όπως και οι υπόλοιποι εργαζόμενοι βλέπουν τους μισθούς τους να μειώνονται χρόνο με τον χρόνο. Οι αρχαιολογικοί χώροι και τα μουσεία δε διαθέτουν το απαραίτητο για τη λειτουργία τους προσωπικό. Την τρύπα καλούνται να μαλαώσουν εποχικοί υπάλληλοι που προσλαμβάνονται για λίγους μήνες το καλοκαίρι, οι οποίοι δεν πληρώνονται ούτε εγκαίρως ούτε όπως πρέπει. Το αποτέλεσμα είναι να υπάρχει η αίσθηση της εγκατάλειψης και τους μεγαλύτερους αρχαιολογικούς χώρους, ακόμα και το καλοκαίρι.

Τέλος, οι ίδιες οι τουριστικές επιχειρήσεις μαραζώνουν, κυρίως λόγω των χρεών προς τις τράπεζες και της έλλειψης πελατείας. Ο ανταγωνισμός τις έχει κάνει να βγάζουν μόνες τους τα μάτια τους, "χτυπώντας" δουλειές με τιμές κάτω του κόστους και αναγκάζονται εντέλει να την πληρώσουν οι υπάλληλοί τους και οι συνεργάτες τους. Πέρα από τις τράπεζες, μοναδικός κερδισμένος και πάλι είναι τα μεγάλα γραφεία του εξωτερικού που διαμορφώνουν την αγορά κατευθύνοντας τους τουρίστες στους προορισμούς που αυτά προωθούν, επιβάλλοντας τους όρους του παιχνιδιού. Ας μην εκστασιαζόμαστε λοιπόν ούτε από τα μεγάλα και αστραφτερά κρουαζιερόπλοια που φτάνουν στο νησί, γιατί αυτοί που τα κοινομάνε χοντρά σίγουρα δεν είναι τα ντόπια πρακτορεία που για να πάρουν τη δουλειά έχουν κατεβάσει κυριολεκτικά τα σώβρακα.

Η κατάσταση στον τουρισμό έχει αφεθεί στις αγορές και τον ανταγωνισμό των εταιριών. Το τουριστικό προϊόν προπληρώνεται πάντοτε κι επομένως κάποιοι ενδιαμέσους κερδίζουν πάρα πολλά από τις καθυστερήσεις στις πληρωμές, εφόσον όλοι οι εργαζόμενοι στον κλάδο πληρώνονται με χρονοκαθυστέρηση αρκετών μηνών. Όλοι όσοι απασχολούνται στον τουρισμό γκρινιάζουν, χωρίς να μπαίνουν στον κόπο ν' αντιπροτείνουν κάτι. Δε μπορούν να δουν ότι το μοντέλο του μαζικού-βιομηχανοποιημένου τουρισμού που είχαν συνηθίσει πνέει τα λοίσθια. Τα συνδικαλιστικά όργανα, ανύπαρκτα στα ουσιαστικά ζητήματα, εξυπηρετούν απλά άλλα συμφέροντα. Οι εργαζόμενοι απ' την πλευρά τους προσπαθούν να ριξουν τις ευθύνες σε κάποιους "άλλους", χωρίς να βλέπουν τη ρίζα του ζητήματος, τις δικές τους ευθύνες, τη δικιά τους καμπούρα, ή τουλάχιστον την καμπούρα όσων ψηφίζουν για να τους εκπροσωπούν. Αρνούνται να δουν το ενδεχόμενο απαγκίστρωσης απ' τους επαγγελματίες συνδικαλιστές και τ' αφεντικά, και να βρουν μόνοι τους τις λύσεις στα ζητήματα του κλάδου τους. Όποιος βιώνει το πρόβλημα οφείλει να βρει και τη λύση· δεν μπορεί να περιμένει ότι θα του τη βρούνε άλλοι πιο "ειδικοί" απ' τον ίδιο, πάνω στην ίδια του τη δουλειά. Η γενικότερη αυτή αλήθεια ισχύει και για τους εργαζόμενους στον τουρισμό της Κρήτης, αρκεί να καταλάβουν ότι μπορούν να προωθήσουν μια διαφορετική, πιο γνήσια, Κρήτη από αυτήν του τουρισμού με τα βραχιολάκια του all inclusive. Με τις νέες τεχνολογίες αυτό είναι εφικτό μέσω της αδιαμεσολάβητης προσφοράς υπηρεσιών. Μακάρι οι εργαζόμενοι να βρουν το κουράγιο να το κάνουν.

:: Ε.Σ.Υ., αυτοί και τα μυστήρια.

Το κεφάλαιο “κρίση” είναι μεγάλο και έχει αναλυθεί, τόσο αυτό όσο και τα δεινά που έχει φέρει πολλές. Σε αυτή τη συνολικότερη συνθήκη κρίσης και επαναρρύθμισης των κοινωνικών πεδίων από την εξουσία, ο χώρος της υγείας- και κατ’ επέκταση οι εργαζόμενοι σε αυτόν- δεν θα μπορούσε να μείνει ανέπαφος. Έχει επομένως ενδιαφέρον, να προσεγγίσουμε τι ακριβώς συμβαίνει σε αυτήν την ξεχωριστή κάστα από τους λοιπούς δημοσίους υπαλλήλους, τους ιατρούς του ΕΣΥ. Η κρίση πλέον την πόρτα τους χτυπά, μόνο που αυτή τη φορά δεν κατέχουν τη φαρμακευτική θεραπεία, ούτε δυστυχώς αυτή είναι καταχωρημένη σε φαρμακευτικούς οδηγούς ή σε επιστημονικές μελέτες της ιατρικής.

Μαζί με τη μείωση των δαπανών για την υγεία και την εφαρμογή μέτρων (όπως, συμπίεση του μισθολογικού κόστους, μέτρα ελέγχου και μείωσης των δαπανών υγειονομικού και λοιπού υλικού, μείωση της νοσοκομειακής φαρμακευτικής δαπάνης) ακολουθεί, τέλος, η μείωση των μισθών των ιατρών στο ΕΣΥ, ειδικών (δηλαδή, αυτών που κατέχουν τον τίτλο ειδικότητας) και ειδικευόμενων (οι εκπαιδευόμενοι για τον τίτλο ειδικότητας), η οποία μείωση, συνολικά ανήλθε στα €461 εκατ. για το 2011 και θα ανέλθει περίπου στα €950 εκατ. συνολικά για το 2012. Τι επιπτώσεις θα έχει όμως η νέα περικοπή στους μισθούς των ιατρών και κυρίως των ειδικευόμενων; Πλέον ο ειδικευόμενος ιατρός λαμβάνει 1000 € ανά μήνα, ενώ δεν έχει πληρωθεί εφημερίες εδώ και 5 μήνες (465 ευρώ η μια εφημερία). Με τις νέες εξαγγελίες ο ειδικευόμενος ιατρός θα έχει μηνιαίο μισθό 800 € και επιπλέον 200€ από τις εφημερίες το μήνα, αν βέβαια τις λάβει ποτέ και αυτές. Ιατροί οι οποίοι έχουν διοριστεί σε δήμους μακριά από την κατοικία τους, δύσκολα πλέον αντεπεξέρχονται οικονομικά μην μπορώντας να καλύψουν, βασικές βιοτικές ανάγκες αυτών και των οικογενειών τους. Επομένως, βρίσκουν διέξοδο στη μετανάστευση προς τις βόρειες ευρωπαϊκές χώρες για εύρεση αντίστοιχης εργασίας με καλύτερες απολαβές. Μισθολογικά το ίδιο ισχύει και για τους ειδικούς ιατρούς οι οποίοι, ομοίως, έχουν να λάβουν εφημερίες εδώ και 5 μήνες. Η διαφορά με τον ειδικευόμενο έγκειται αλλού.

Μεγάλη μερίδα ειδικών ιατρών έζησαν τη χρυσή εποχή της διαπλοκής και της μίζας στο ΕΣΥ. Εκμεταλλεύτηκαν στο έπακρο το δημόσιο πλούτο και την έλλειψη ελεγκτικού μηχανισμού, πλέον τα σεντούκια τους βρίσκονται γεμάτα με τράπεζες τους Λιχτενστάιν και της Ελβετίας και δεν τους καίγεται καρφί. Μέσα σε αυτό το πλαίσιο, το ΕΣΥ απομακρύνθηκε από την κοινωνική αποστολή του, ενώ ολοένα και μεγαλύτερο έδαφος δίνονταν στον ιδιωτικό τομέα. Από την άλλη, οι πελατειακές σχέσεις εντός ιδρυμάτων υγείας είναι ένα χαρακτηριστικό φαινόμενο κυρίως στις χειρουργικές ειδικότητες, ενώ το φακελάκι ακόμα «πάει σύννεφο». Δεν είναι λίγες οι καταγγελίες σε γνωστή ιστοσελίδα, για χρηματισμούς ιατρών διαφόρων νοσοκομείων του ΕΣΥ. Έτσι λοιπόν, κάποιοι έχουν καλυμ-

μένο τον πισινό τους και το όποιο μαύρο εισόδημα.

Αυτοί όμως που αν και είναι ο τελευταίος τροχός της αμάξης και τραβάνε το ζόρι, παραμένουν έρμαιο στον οικονομικό κυκλώνα, είναι οι ειδικευόμενοι. Γιατί όμως; Αρχικά είναι τα άτομα τα οποία θα παραμείνουν στη εργασία τους κατά κανόνα εικοσιτετράωρα και τριανταεξάωρα για να αντιμετωπίσουν και να διεκπεραιώσουν τα επείγοντα περιστατικά. Εν συνέχεια ο ειδικευόμενος είναι υποχρεωμένος για το “καλό του” να δρα αναλόγως των επιθυμιών του εκάστοτε διευθυντή- επιμελητή και είναι εκεί για να εκτελεί και χατίρια. Όλα αυτά συμβαίνουν προς “όφελος” της εκπαίδευσής του συνολικά και για την “υπογραφή ολοκλήρωσης εκπαίδευσης” στο συγκεκριμένο ίδρυμα, ειδικότερα. Ας κρατήσουμε όμως τη φράση “υπογραφή ολοκλήρωσης εκπαίδευσης”. Τι σημαίνει αυτό; Η υπογραφή είναι η καταστολή στη δράση. Όταν έρθει η ώρα να δραστηριοποιηθούν οι ειδικευόμενοι προς διεκδίκηση και προάσπιση δικαιωμάτων στην υγεία, τότε η υπογραφή παίζει ρόλο κατασταλτικό στις κινητοποιήσεις. Απειλές από διευθυντές, ότι τάχα δε θα δεις υπογραφή άμα συμμετέχεις σε τυχόν απεργιακές κινητοποιήσεις και επισχέσεις εργασίας, περιορίζουν τη συμμετοχή- αντίδραση λόγω τρομοκράτησης. Συνεπώς οι συνελεύσεις πάσχουν από απαρτία και ως εκ τούτου δεν τελούνται μαζικά ή και καθόλου. Να αναφερθεί ότι ο ιατρικός κλάδος δεν φέρει αρκετή εμπειρία στα κινηματικά πλέον. Δεν μπορεί να δράσει μόνος και δέχεται καθοδήγηση από τα πάνω.

Η ομοσπονδία ενώσεων ιατρών Ελλάδος κάλεσε, λοιπόν σε επίσκεψη. Σε αυτή μπορούν συμμετάσχουν όσοι έχουν εργαστεί αλλά δεν έχουν λάβει τα δεδουλευμένα. Επίσκεψη σημαίνει ότι ο ιατρός παραμένει στο νοσοκομείο, δεν εξετάζει, δεν δουλεύει στα εξωτερικά τακτικά ιατρεία, απέχει από τα τακτικά χειρουργεία και γενικώς δεν ασκεί τα ιατρικά του καθήκοντα (αν και στην πράξη αυτό δεν γίνεται ποτέ).

Η παύση λειτουργίας των εξωτερικών τακτικών ιατρείων σημαίνει μείωση εισροής εισοδημάτων στα ταμεία του ιδρύματος (το γνωστό πλέον πεντάευρο, που αίρει την καθολική πρόσβαση στο σύστημα υγείας) και θα μπορούσε να αποτελέσει ένα μέσο πίεσης ώστε να εισακουστούν τα αιτήματα των εξεγερμένων. Από την άλλη, η αποχή από τα τακτικά χειρουργεία με τις δυσχέρειες που επιφέρει ομοίως θα μπορούσε να ασκήσει πίεση προς τα άνω. Αντί αυτού όμως, γιατί δεν καίγεται καρφί σε κανένα; Αρχικά, οι επιμελητές ιατροί δουλεύουν στα εξωτερικά ιατρεία, γεγονός που εισφέρει 3000-4000€ την ημέρα στο ταμείο του νοσοκομείου. Εν συνέχεια, μπορεί τα τακτικά χειρουργεία να μην γίνονται, αλλά αυτό εξυπηρετεί το ίδρυμα και το κράτος διότι παραμένουν υλικά στα χειρουργεία οπότε δεν ξοδεύονται χρήματα για αντικατάσταση και αγορά νέων. Αυτό βέβαια δε συμφέρει τις εταιρείες οι οποίες δεν πουλάνε αλλά και πάλι το κατιτίς το βγάζουν από τα επείγοντα χειρουργεία. Να αναφέρουμε και το κερασάκι στη τούρτα:

Τα εξωτερικά απογευματινά ιατρεία, τα οποία εκτελούνται κανονικότητα και προσφέρουν στο ίδρυμα ικανοποιητικό ποσοστό χρημάτων. Ο ασθενής σε αυτά τα ιατρεία πληρώνει 70-80€. Από αυτά 20-30€ εισπράττει το ίδρυμα και τα υπόλοιπα ο ιατρός.

Εν συνόψει, όλα αποβαίνουν υπέρ του κράτους και του ιδρύματος. Ο αγώνας του αδυνάτου καταβαρυνώνεται, οικονομικά δεν ασκείται πίεση ούτε ακούγεται προς τα έξω, ενώ η εργασία εκτελείται εν μέρει. Η επίσκεψη, η οποία είναι ο άσος στο μανίκι του εργαζομένου, πλέον έχει καταντήσει το άχρηστο καμένο χαρτί.

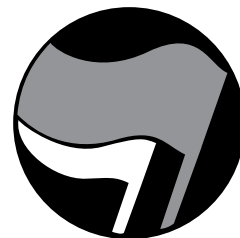
Οι δομές της επίσκεψης πάσχουν. Αρχικά πρέπει να ληφθούν μέτρα ώστε να παγώσουν τα έσοδα του ιδρύματος. Πρέπει ο ιατρός να καταλάβει ότι αγώνα δεν κερδίζει αν δεν έρθει ενάντια στον συνάδελφό του ο οποίος εξυπηρετεί τα δικά του συμφέροντα και όχι του συνόλου. Πρέπει να συνειδητοποιήσει ότι τα αιτήματα του πρέπει να βγουν και εκτός νοσοκομείων και συνεπώς να βγει στο δρόμο, να τα προβάλλει και να έρθει σε σύγκρουση. Να αποσχιστεί από τις σάπιες ομοσπονδίες ή τουλάχιστον να τις απεντομώσει από παράσιτα και ζιζάνια.

Τα μάτια παραμένουν ερμητικά κλειστά ως προς ένα άλλο ζήτημα: Που πάνε όλα αυτά τα έσοδα από τις λειτουργίες των νοσοκομείων, ειδικά τώρα όπου με απλά μαθηματικά το ίδρυμα εμφανίζει κέρδος; Ποιος τις καρπώνεται αυτές τις εισπράξεις; Γιατί δεν πληρώνονται οι εφημερίες των εργαζομένων με αυτά τα έσοδα;

Επίσης έχουν κοπεί αυθαίρετα από κάθε διοικητή των νοσηλευτικών ιδρυμάτων περίπου 200€ από τις εφημερίες των ειδικευόμενων, ώστε να καλύπτονται οι ανάγκες των ιδρυμάτων και τα επιδόματα των διευθυντών. Τραγελαφικό δε, αν αναλογιστεί κανείς ότι υπάρχουν κλινικές που έχουν πέντε και έξι διευθυντές και στο σύνολο το μόνιμο ιατρικό προσωπικό της κλινικής είναι πέντε, δηλαδή όλοι διευθυντές (στην Ελλάδα του 2000 γίναν όλοι διευθυντάδες, παράφραση Καζαντζίδη).

Κάπου εκεί μπαίνουν στο παιχνίδι οι ασθενείς, με ένα μεγάλο ποσοστό πλέον ανασφάλιστων και δίχως εύκολη πρόσβαση στην υγεία όπως άποροι, μετανάστες, άνεργοι. Οι περικοπές στην υγεία, η εκμετάλλευση των πόρων, η χειρίστη διαχείριση των ασφαλιστικών ταμείων και το υψηλό ποσοστό ανεργίας γονάτισαν την ελεύθερη πρόσβαση στα κέντρα υγείας και εν συνέχεια στα νοσοκομεία. Σύντομα οι ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες θα πάρουν τα ινία και η ιδιωτικοποίηση της υγείας θα είναι ένα μεγάλο πλήγμα. Επιτροπές χρηματοδοτούμενων πωλημένων-ξεπεσμένων ιατρών θα εξετάζουν ενδελεχώς κάθε ασθενή από σκοπιά πλέον οικονομική, και θα είναι αυτοί που πλέον θα κρίνουν αν ο ασθενής θα πρέπει να λάβει τη θεραπεία ή όχι. Η κρίση της επιτροπής είναι πουλημένη, χρηματίζεται από τις ιδιωτικές ασφαλιστικές εταιρίες και η εντολή είναι απλή. Θεραπείες ζημιόγones για την τσέπη της ασφαλιστικής, απόρριψη χρηματοδότησης θεραπείας και ο ασθενής ίσως καταλήξει (βλ. Sicko του Michael Moore), απλά και κερδοσκοπικά.

■ της Μοιχαλούς

κάθε
Τετάρτη στις
20:00

**Ανοιχτή συνέλευση
αντιφασιστικού
μετώπου**

στην κατάληψη
Ευαγγελισμού,
Θεοτοκοπούλου 18.

Σπισισμός Και Εκπαίδευση

Με αφορμή την αρχή της σχολικής χρονιάς

Το σχολείο, κομμάτι μιας ανθρώπινης κοινωνίας που σε πολύ μεγάλο βαθμό αντιμετωπίζει τα άλλα ζώα και τη γη ως περιουσία, διαθέσιμα προς εκμετάλλευση, δεν μπορεί παρά να αντανακλά και να αναπαράγει σε όλο της το εύρος αυτήν την αντίληψη. Μετά από την ιδιοκτησία της γης (το σπίτι «μου», το χωράφι «μου») η έννοια της περιουσίας επεκτείνεται, ξεκινώντας από τα άλλα ζώα, και στα ζωντανά όντα, και πρωτοπαρουσιάζεται στα ανοιχτά παιδικά μυαλά μέσα στην τάξη, για να συνεχιστεί σταδιακά στις κοινωνικές, εργασιακές και διαπροσωπικές σχέσεις.

Το εκπαιδευτικό σύστημα επικεντρώνεται στη χρηστική αξία των έμβιων όντων για τον άνθρωπο είτε άμεσα ως τροφή, είτε έμμεσα ως αντικείμενο εκμετάλλευσης και τα κατατάσσει ανάλογα με την «ανάγκη» που εξυπηρετούν. Έτσι τα «κατοικίδια» υπάρχουν για να μας κάνουν παρέα, και όπως, προωθούν εκτροφείς και όλο το συναφές σύστημα εκμετάλλευσης, πρέπει να είναι βέβαια «ράτσας», καθαρόαιμα, και να κοστολογούνται άνω των 400 ευρώ. Τα υπόλοιπα που ζουν στο δρόμο και δεν εξυπηρετούν αυτό το σκοπό, θεωρούνται παράσιτα, εστίες μόλυνσης, και επικίνδυνα για τη δημόσια υγεία και τους γονείς που τραβάνε τα παιδιά μακριά τους, και στερώνονται μαζικά, μαντρώνονται ή εξαφανίζονται με δημοτική εντολή μαζί με τους άλλους άστεγους ή άλλους ανεπιθύμητους πριν από κάθε μεγάλη φιέστα ή στις προσπάθειες «αναβάθμισης μιας περιοχής».

Ακολουθούν τα «παραγωγικά» για να μας «δίνουν» τροφή και ρούχα, και βέβαια χρήματα ως εμπορεύματα, ενώ παραβλέπεται η αναφορά στην αιχμαλωσία, στην αναγκαστική τεχνητή γονιμοποίηση, στη φυσική τους ζωή, όπως θα ήταν έξω από τα μαζικά εκτροφεία, ή στα χημικά με τα οποία συντηρείται το νεκρό δέρμα τους, και βέβαια στις επιπτώσεις στην υγεία όσων τα επεξεργάζονται για να θησαυρίζουν οι γουνέμποροι. Τα «πειραματόζωα» στην τριτοβάθμια εκπαίδευση, που τεμαχίζονται γιατί από ότι φαίνεται μας μοιάζουν αρκετά για να εξάγουμε ιατρικά συμπεράσματα, και για να κάνουν εξάσκηση πάνω τους οι φοιτητές βιολογίας και ιατρικής, αλλά όχι αρκετά για να μην θεωρείται η ζωή τους αναλώσιμη και να κερδίζουν

ευρώ ανά κεφάλι οι προμηθευτές και οι φαρμακοβιομηχανίες. Και βέβαια τα «άγρια», αυτά που δεν μπορούν να εξημερωθούν και, μέσα σε βαθύ παραλογισμό αντιφάσεων, μαγευόμαστε από την ομορφιά και την ανεξαρτησία τους, τα κυνηγάμε ως γκουρμεδιές, ή τα κλείνουμε με κάγκελα και φράχτες όλων των ειδών, για να τα επισκέπτονται εκδρομές με εισιτήριο σε «κήπους» και «πάρκα» στο πλαίσιο της «περιβαλλοντικής εκπαίδευσης». Περνώντας το μήνυμα ότι η θέση κάποιων είναι μέσα σε κλουβιά, αποκομμένοι από το φυσικό και κοινωνικό τους περιβάλλον, και ότι αν τους βγάλουμε έξω θα μας δαγκώσουν. Όταν κάποια κοντεύουν να εξαφανιστούν, και αν έχουμε χρόνο, αναλογιζόμαστε ίσως τις συνέπειες, και πάλι σύμφωνα με την οικολογική μόδα που θέλει πάντα να προβάλλει ως κύριο επιχείρημα τις συνέπειες στον άνθρωπο και όχι την αυτοδιάθεση κάθε ζωντανού όντος.

Τοποθετώντας τον άνθρωπο στο κέντρο του σύμπαντος ηθικά, πολιτικά, φιλοσοφικά, θρησκευτικά και επιστημονικά, το σχολείο μαζί με την οικογένεια συχνά μας μαθαίνει από μια ιδιαίτερα κρίσιμη ηλικία ότι άλλο άνθρωπος, και άλλο ζώο. Ακόμα και η ίδια η μελέτη των μη ανθρώπινων ζώων κατατάσσεται ως αντικείμενο μόνο των φυσικών (βιολογία) και όχι των κοινωνικών επιστημών παρά το γεγονός ότι έχουν κοινωνική οργάνωση, συμπεριφορές και νοητικές λειτουργίες που είναι κοινές και συχνά πιο εντυπωσιακές από τις «δικές μας». Μαθητές, φοιτητές και εκπαιδευτικοί στη συντριπτική τους πλειοψηφία αντιμετωπίζουν τον άνθρωπο και τα υπόλοιπα είδη ως δύο ξεχωριστές ομάδες που μελετώνται και συζητιούνται σε διαφορετικό πλαίσιο, με διαφορετική ορολογία και διαφορετικά συστήματα αξιών.

Τον ανθρωποκεντρισμό ακολουθεί ο σπισισμός (από το species=είδος). Όπως ο εθνικισμός, ο σεξισμός και ο ρατσισμός, ο σπισισμός επικεντρώνεται στις διαφορές και παραβλέπει τις ομοιότητες μεταξύ του υποκειμένου και αντικειμένου της διάκρισης, εξηγεί και επικυρώνει ότι η κοινωνία χρησιμοποιεί ένα άσχετο κριτήριο για να καθορίσει γιατί πρέπει να διαχωρίζεται από το διαφορετικό. Στην περίπτωση του σπισισμού το κριτήριο είναι το είδος, όπως στις άλλες περιπτώσεις η καταγωγή και το φύλο. Έτσι ανακηρύσσουν κάποια είδη κατώτερα, όπως οι άρχοντες τους δούλους, όπως οι ναζί τους Εβραίους, τους Ρομά και τα άτομα με κινητικά προβλήματα, όπως οι φασίστες τους

«ξένους», τους μετανάστες, όσους δείχνουν αλληλεγγύη σε αυτούς και όσους διαφωνούν με τους ίδιους. Στην περίπτωση των άλλων ζώων «οι ειδικοί», χρηματοδοτούμενοι από φαρμακοβιομηχανίες και μεγαλοεργαστήρια, έρχονται να στηρίξουν αυτήν την αντίληψη με ανθρωποκεντρικά τεστ νοημοσύνης, συναισθημάτων και συνείδησης, για να αποδείξουν την «ανεπαρκή» επίδοση κάποιων ειδών και να δικαιολογήσουν έτσι την απαλλαγή τους από φυσικά δικαιώματα και αξίες.

Η επιμονή της κυριαρχίας να διαχέει μεθοδευμένα στην κοινωνία αντιλήψεις που βλέπουν τα μη ανθρώπινα ζώα ως αντικείμενα, και η αδράνεια της κοινωνίας, η οποία οφείλεται εν μέρη στη δύναμη της συνήθειας, πετυχαίνουν να συντηρούν και να αυξάνουν τα κέρδη της φαρμακοβιομηχανίας, της βιομηχανίας κρέατος και γάλακτος, της βιομηχανίας ένδυσης και διασκέδασης, με τεράστιες κοινωνικές, ηθικές, φιλοσοφικές και οικονομικές προεκτάσεις. Η ανθρωποκεντρική αντίληψη, ενισχυμένη και από την εκπαίδευση, έχει εμποτίσει σχεδόν κάθε ιδεολογία, η οποία με τη σειρά της ενισχύει αυτή την αντίληψη, συντηρώντας έτσι ένα φαύλο κύκλο.

Η αλλαγή της θεώρησης των μη ανθρώπινων ζώων στην εκπαίδευση προϋποθέτει και συνεπάγεται ριζικές αλλαγές στην κοινωνία, στην καθημερινότητα μας, στο πώς αντιλαμβανόμαστε τις μεταξύ μας σχέσεις, στο πώς στεκόμαστε δίπλα ή απέναντι σε καθέναν, ανεξαρτήτως είδους, φύλου, χρώματος, καταγωγής, εμφάνισης, σεξουαλικών προτιμήσεων, ευφυΐας, οξύτητας αισθήσεων, προβοσκίδας ή ουράς. Μέχρι τότε, η ανατροπή της αντίληψης που διαμορφώνεται στο σχολείο για τα μη ανθρώπινα ζώα και κατ'επέκταση για την αυτοδιάθεση κάθε έμβιου όντος, επαφίεται στην πολιτική αντίληψη και στη διάθεση αμφισβήτησης των «φορεμένων» αξιών και συνηθειών καθενός και καθεμιάς από μας.

Αλογόμυγες

...ΓΙΑ ΤΗΝ ΟΛΙΚΗ ΑΠΕΛΕΥΘΕΡΩΣΗ

... ΜΕΧΡΙ ΝΑ ΕΙΜΑΣΤΕ ΟΛΕΣ/ΟΙ ΕΛΕΥΘΕΡΕΣ/ΟΙ

Αστυνομική κρίση made in Greece

Ακόμα μία “μνημονιακή” είδηση πέρασε στα ψιλά, χωρίς να μας προβληματίσει, τουλάχιστον στο βαθμό που θα έπρεπε.

Και όμως, με λίγη παραπάνω προσοχή σε αυτή την είδηση θα μπορούσαμε να κατανοήσουμε τις βαθύτερες αιτίες της κρίσης και γιατί φτάσαμε σε αυτό το σημείο.

Το συγκλονιστικό νέο ήταν ότι «το νέο μνημόνιο κλείνει τις αστυνομικές σχολές». Επειδή τα τελευταία χρόνια ένας μεγάλος αριθμός μαθητών δηλώνει αστυνομικές σχολές, προκειμένου να εξασφαλίσει μία σίγουρη δουλειά μετά το λύκειο, η κυβέρνηση αποφάσισε να σταματήσει η εισαγωγή σε αυτές τις σχολές για 1-2 χρόνια. Τα μόνα σχόλια που έγιναν, με αφορμή αυτό

το νέο, ήταν του τύπου «ούτε την ασφάλεια μας δεν μπορούν να εγγυηθούν», ή «που είναι το κράτος».

Δυστυχώς, δεν βρέθηκε κανείς να πει το αυτονόητο. Ότι χιλιάδες αγόρια και κορίτσια 18 χρονών, δηλαδή παιδιά πάνω στο άνθος της ηλικίας τους, επιδιώκουν να γίνουν μπάτσοι, για να εξασφαλίσουν μία κωλοδουλειά και 600-700 ευρώ το μήνα. Ούτε σκέφτηκε κάποιος τι μέλλον μπορεί να έχει μία κοινωνία, που το πιο ζωντανό κομμάτι της, αντί να προβληματιστεί, να ξεσηκωθεί, να ψαχτεί, να ερευνήσει, να αμφισβητήσει και να δημιουργήσει, επιλέγει να ενισχύσει το έργο της ελληνικής αστυνομίας.

Μας χωρίζουν μόλις 4 χρόνια από τα Δεκεμβριανά του 2008. Τότε, ένας πορωμένος μπάτσος δολοφόνησε στα Εξάρχεια τον 15χρονο Αλέξη Γρηγορόπουλο και ένα κύμα οργής εξαπλώθηκε σε όλη την Ελλάδα. Τότε που οι μαθητές, από την Αλεξανδρούπολη μέχρι το Ηράκλειο και από το Αγρίνιο μέχρι τη Ρόδο, κατέβηκαν στο δρόμο και ταρακούνησαν κάθε φιλήσυχο Έλληνα ανά την επικράτεια, που, αραχτός πάνω στον καναπέ του, είχε την ψευδαίσθηση ότι όλα πάνε καλά. Ήταν μία προειδοποίηση για αυτά που βιώνουμε σήμερα. Η κρίση ήταν εδώ από τότε, καθότανε στο διπλανό σκαμπό και χαμογελούσε, αλλά οι περισσότεροι έκαναν ότι δεν την έβλεπαν γιατί δεν είχε οικονομικό αντίκτυπο στη ζωή τους.

Σήμερα, 4 χρόνια μετά, πολλά από εκείνα τα παιδιά παρακαλάνε να ενταχθούν στην αστυνομία. Στην ίδια αστυνομία που έκανε ότι μπορούσε για να μην μαθευτεί το πε-

ριστατικό της δολοφονίας του Αλέξη. Του συμμαθητή τους. Του συνομήλικου τους. Και όλα αυτά, την ίδια περίοδο που ο Ευρωπαϊκός Τύπος είναι γεμάτος από πύρινα άρθρα εναντίον της ελληνικής αστυνομίας, των βασανιστηρίων μέσα στα τμήματα και των στενών σχέσεων μεταξύ των μπάτσων και των ναζί. Την ίδια περίοδο που η αστυνομία διαλύει μαζικές συγκεντρώσεις με εξωφρενική χρήση δακρυγόνων, ανοίγει κεφάλια και έρχεται καθημερινά αντιμέτωπη με τον αγωνιζόμενο ελληνικό λαό.

Η επιθυμία των μαθητών να ενταχθούν μαζικά στην αστυνομία και το επικείμενο κλείσιμο των αστυνομικών σχολών (εξαιτίας της μεγάλης ζήτησης) δεν είναι άλλο ένα αποτέλεσμα της οικονομικής κρίσης. Αντιθέτως, είναι βασικότατη αιτία της κρίσης που ταλαιπωρεί την Ελλάδα εδώ και δεκαετίες. Το έχουμε πει άπειρες φορές και το λέμε άλλη μία. Η κρίση που βλέπουμε σήμερα δεν είναι μόνο οικονομική. Είναι κυρίως ηθική, κοινωνική και πολιτισμική. Είναι κρίση αξιών.

Αναρωτήθηκε κανείς, άραγε, με τι αξίες γαλουχήθηκαν τα σημερινά 18χρονα παιδιά; Η απάντηση είναι εύκολη: Με την αξία του παντοδύναμου χρήματος, που αρκεί να το έχεις στην τσέπη και όλοι σε προσκυνάνε, χωρίς να ενδιαφέρονται καθόλου πως το απέκτησες. Τι πραγματικά δίδαξαν στα παιδιά οι γονείς, οι συγγενείς, οι δάσκαλοι, οι καθηγητές και οι φίλοι τους; Την περιβόητη νοοτροπία «ζήσε και άσε τους άλλους να πεθάνουν» ή αλλιώς «πάρε τα λεφτά και τρέχα» όπως πρωτοδίδαξε ο Mark Renton στο κλασικό Trainspotting.

Εκτός από τα σχολικά βιβλία, τι άλλο μπορεί να διάβασαν τα 18χρονα παιδιά στη μέχρι τώρα ζωή τους; Το σκουπιδιario του ελληνικού lifestyle, τις αποκαλυπτικές συνεντεύξεις των «πιο ηλίθιος πεθαίνεις» μοντέλων και τα αισθησιακά πρωτοσέλιδα των αθλητικών εφημερίδων κάθε Δευτέρα. Όσο για το επίπεδο των σχολείων, τα λόγια είναι περιττά.

Το εκπαιδευτικό σύστημα καλλιεργεί συνειδητά πειθαρχημένα παπαγαλάκια, ικανά να αποστηθίσουν ότι άχρηστη μαλακία τους επιβάλλουν. Επιλέγει μία διδασκαλία που σιχαίνεται την ανάπτυξη της κριτικής ικανότητας των μαθητών και ευλογεί την τυφλή υπακοή. Αναπτύσει έναν πολύπλευρο ανταγωνισμό, ακόμα και σε ανούσια θέματα, που αποσκοπεί στην κατάργηση κάθε έννοιας συμπαράστασης και στήριξης στους πιο αδύνατους.

Σήμερα μπάτσοι, αύριο βασανιστές, μεθαύριο ταγματασφαλίτες. Φτιαγμένοι με την κλασική και πατροπαράδοτη συνταγή. Καλή μας χώνεψη.

ΥΓ: Μετανάστες που διανυκτέρευσαν στο λιμάνι της Μυτιλήνης δέχτηκαν επίθεση από ομάδα ατόμων που πέταξε πέτρες εναντίον τους. Το αποτέλεσμα της επίθεσης ήταν να τραυματιστεί μία έγκυος γυναίκα που ήταν ανάμεσα στους μετανάστες. Live your myth in Greece ή αλλιώς τότε είπαμε ότι θα πάρουμε τη δόση;

<http://imf-fuck-off.blogspot.gr>

Το ακροδεξιό ελληνικό κράτος λογοκρίνει, τρομοκρατεί, καταστέλλει και νομοθετεί φασιστικά, (ενώ το νεοναζιστικό παρακράτος του αλωνίζει)

Η οικονομική κρίση είναι πια φανερό πως δεν έρχεται μόνη της. Συνοδεύεται από μια κρίση νομιμότητας των κυβερνήσεων σε όλα τα επίπεδα και από μια πρωτοφανή επιβολή, σύμφωνη προς το νέο πνεύμα του καπιταλισμού. Στις μέρες που ζούμε η νομιμότητα του κράτους και του πολιτικού συστήματος δεν θα πρέπει πια να θεωρείται δεδομένη και κάθε επίκληση στη Δημοκρατία μόνο ως κακόγουστο αστέιο μπορεί να ακούγεται. Η ιθύνουσα τάξη γνωρίζει καλά ότι ως το 2014, αυτό που αποκαλούμε “ελληνική δημοκρατία “θα έχει μετατραπεί σ’ ένα υβρίδιο κορπορατικού-ιδιωτικοποιημένου κράτους, με ανύπαρκτη δημόσια περιουσία, ελάχιστες κοινωνικές παροχές και κατ’ επίφαση δημοκρατικούς θεσμούς. Ωστόσο, το (έτσι και αλλιώς πλαστό) δημοκρατικό πολίτευμα, ουσιαστικά, έχει ήδη καταλυθεί. Η τυπική λειτουργία των κρατικών εξουσιών, οι οποίες κάνουν πως αποφασίζουν μέτρα και ψηφίζουν νόμους που υποδεικνύει η τρόικα και οι τεχνικοί της σύμβουλοι, παρέχει απλώς την αναγκαία, ελάχιστη «νομιμοποίηση» για την έξωθεν επιβολή της πιο βίαιης μετάλλαξης που έγινε ποτέ στην ελληνική κοινωνία. Καλή η συναίνεση των τριών κυβερνητικών εταίρων “δια τη σωτηρίαν της πατρίδος”, αλλά όπου δεν πίπτει λόγος... έρχεται η κρατική βία (σε όλα τα επίπεδα), η λογοκρισία και η καταστολή. Μόνο μέσα σε μία ημέρα στον αστικό τύπο δημοσιεύτηκαν τρεις ενδεικτικές ειδήσεις που αναφέρονται με τη σειρά:

Ο άνθρωπος που... «εξέθεσε» τη χώρα διεθνώς

Πρωτοφανής σύλληψη με σκοπό τον εκφοβισμό και τη φήμιση κάθε φωνής που στρέφεται ενάντια στην κρατική καταστολή και αναδεικνύει τη σχέση αστυνομικών-χρυσαιγών, και αστυνομικής βίας εναντίον αντιφασιστών που ήθελαν να εμποδίσουν μια δράκα εθνικιστικών αποβλήτων της Χρυσής Αυγής να καταθέσουν στεφάνι στο μνημείο των πεσόντων του πολέμου, έγινε στη Κέρκυρα στις 29/10/12.

Ο Αλέξανδρος Χονδρογιάννης συνελήφθη τη Δευτέρα στην Κέρκυρα, μετά από μήνυση αστυνομικών. Τα μαντρόσκυλα του κράτους μπήκαν στο σπίτι του, τον συνέλαβαν φορώντας του χειροπέδες μπροστά στον τετράχρονο γιο του, ενώ κατάσχεσαν δύο υπολογιστές, δυο USB, καθώς και μία κάμερα. Το «έγκλημα» του ήταν ότι ανάρτησε κάποιες φωτογραφίες μπάτσων που βρίσκονταν παρέα με χρυσαιγίτες και μερικές που έδειχναν τον ξυλοδαρμό από τα ΜΑΤ του Θόδωρου Μπούκα, κυβερνήτη του ελληνικού πλοίου για την Γάζα το 2010, ο οποίος αντιστάθηκε παθητικά στα σκυλιά της ΕΛΑΣ. Ο Α.Χ. φωτογράφησε τα περιστατικά τα οποία συνέβησαν σε δημόσιο χώρο κατά τη διάρκεια της αντιφασιστικής παρέμβασης της 28/10/2012 στο προσωπικό ιστολόγιό του (Facebook), στο πλαίσιο της παρέλασης και των κινητοποιήσεων των πολιτών που ακολούθησαν. Το επόμενο πρωί, όπως περιγράφει ο ίδιος, χτύπησαν την πόρτα του αστυνομικοί και τον κάλεσαν να τους ακολουθήσει στο τμήμα. Εκεί του ανακοίνωσαν την σύλληψή του. Κατηγορείται για απρόκλητη έργω εξύβριση, παραβίαση νόμου περί προσωπικών δεδομένων και διασπορά ψευδών ειδήσεων που μπορούν να θίξουν το κύρος της χώρας! Με λίγα λόγια, τι του λείπει του ψωριάρη; Φούντα με μαργαριτάρι.

Ο υπουργός προστασίας της Χρυσής Αυγής και του καθεστώτος Δένδιας μετά τη διεθνή κατακραυγή για τα βασανιστήρια των πραιτόρων του σε αντιφασίστες διαδηλωτές τα οποία αμφισβήτησε και είδε πίσω από τις καταγγελίες “δάχτυλο” της αντιπολίτευσης,ζήτησε τους υπουργούς δημοσίας τάξης της χούντας των συνταγματαρχών. Άλλωστε τι παραπάνω είχαν αυτοί οι μπαστούνόβλαχοι που χόρευαν καλαματιανούς στις κάμερες της Υ.Ε.Ν.Ε.Δ από τον ευγενή Κερκυραίο; Η πραγματικότητα φυσικά είναι ότι το κράτος βρίσκεται σε ένα διαρκή πανικό και προσπαθεί να ελέγξει το τι λέγεται δημόσια μέσα από συλλήψεις και κατηγορητήρια Το συγκεκριμένο περιστατικό είναι ακόμη μια απόπειρα λογοκρισίας μετά και τη σύλληψη του δημοσιογράφου Κ. Βαξεβάνη μετά τη δημοσίευση της περίφημης λίστας Λακάρτ

Απαγορεύεται να λες τη γνώμη σου όταν πρόκειται για υπουργούς της κυβέρνησης

Την ίδια μέρα κόπηκε η πρωινή εκπομπή των δημοσιογράφων της NET (η παλιά Υπηρεσία Ενημερώσεως Ενόπλων Δυνάμεων αν θυμούνται οι μεγαλύτεροι), Κώστα Αρβανίτη και Μαριλένας Κατσιμή, επειδή «τόλμησαν» να σχο-

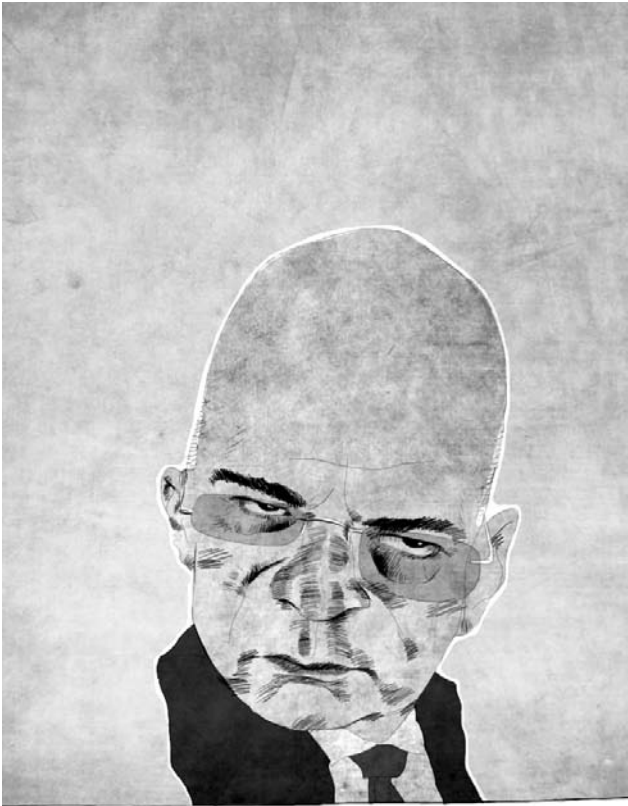
λιάσουν την ιατροδικαστική έκθεση που επιβεβαίωνε τους βασανισμούς των δεκαπέντε αντιφασιστών διαδηλωτών, η οποία έκθετε την αυτού μεγαλειότητα του υπουργού Δένδια και της συγκυβέρνησης του, όταν αυτός μετά βεβαιότητας είχε αρνηθεί ότι έγιναν βασανισμοί τύπου Αμπού Γκράιπ στη ΓΑΔΑ, απειλώντας ότι θα μηνύσει τη Βρετανική εφημερίδα Guardian για ψεύδη και έκθεση της χώρας. Να τος πάλι ο ψωριάρης που λέγαμε. Και αν νομίζετε ότι ο fast track εκφασισμός της συγκυβέρνησης Ν.Δ. ΠΑΣΟΚ ΔΗΜΑΡ σταματά εδώ γελαστήκατε.

Αποφασίζομεν και διατάζομεν !

Ο υπουργός προστασίας της Χρυσής Αυγής και των σκυλιών του κράτους Νίκος Δένδιας προώθησε στο υπουργικό συμβούλιο τις ίδιες μέρες νομοσχέδιο που ουσιαστικά ποινικοποιεί τις κινητοποιήσεις και τις διαδηλώσεις και θέτει συγκεκριμένες ...προδιαγραφές με τον εκάστοτε Αστυνομικό Διευθυντή να “χρεώνεται” την ευθύνη για το εάν οι διαδηλωτές, ανάλογα με τον όγκο της συγκέντρωσης, θα μπορούν να κινηθούν σε ολόκληρο το οδόστρωμα ή θα περιοριστούν στο πεζοδρόμιο.

Η διάταξη αυτή που μπορεί να θεωρηθεί τουλάχιστον ακροδεξιός έμπνευσης, προωθείται σε μία περίοδο κοινωνικού αναβρασμού με τους εργασιακούς φορείς, τις κοινωνικές ομάδες και γενικότερα τους πολίτες να κατέρχονται ως διαδηλωτές στους δρόμους προκειμένου να διαμαρτυρηθούν για τα σκληρά μέτρα λιτότητας.

Όπως αναφέρεται, για τις διαδηλώσεις: «Οι συναθροίσεις πρέπει να διεξάγονται με τρόπο που να μην διαταράσσεται ή να διαταράσσεται στο μέτρο του απολύτως αναγκαίου η οδική κυκλοφορία. Ειδικότερα, σε πόλεις με πληθυσμό

άνω των 100.000 κατοίκων, δεν επιτρέπεται σε καμία περίπτωση η κατάληψη ολόκληρου του οδοστρώματος και η πλήρης διακοπή της κυκλοφορίας από μικρές συναθροίσεις. Η εκτίμηση του μεγέθους της συναθροίσης και η δυνατότητα περιορισμού της στο πεζοδρόμιο ή σε μέρος του οδοστρώματος ανήκουν στον αρμόδιο αστυνομικό διευθυντή».

Το νομοσχέδιο προβλέπει επίσης αυστηροποίηση ποινών: «για όσους φέρουν όπλα, εκρηκτικές ή εύφλεκτες ύλες, μεταλλικές ή άλλες ράβδους και γενικά αντικείμενα πρόσφορα προς πρόκληση φθορών, καθώς και για όσους μετέχουν σε συναθροίσεις καλύπτοντας ή αλλοιώνοντας τα χαρακτηριστικά του προσώπου τους με κράνη και κουκούλες».

Με λίγα λόγια όσοι/ες οδηγούν μηχανές τις μέρες των διαδηλώσεων καλό είναι να κάθονται σπίτι τους αλλιώς κινδυνεύουν να κατηγορηθούν για «διασάλευσιν της δημοσίας τάξεως».

Για τα κοντάρια με σημαίες που κρατάνε οι διαδηλωτές, ούτε λόγος αυτοί πάνε κατευθείαν με τις διατάξεις του τρομονόμου.

Κι επειδή υπάρχουν και αρκετοί αφελείς που θέλουν να προστατεύουν τους πνεύμονες και τα μάτια τους από τους τόνους χημικών και δακρυγόνων που ρίχνει η ΕΛΑΣ,

υπάρχει διάταξη και γι’ αυτούς:

«προτείνεται η απαγόρευση της χρήσης των αντιασφυξιογόνων μασκών στις διαδηλώσεις, καθώς έχει παρατηρηθεί ότι τις φορούν άτομα που συμμετέχουν σε επεισόδια προκειμένου να μην επηρεάζονται από τη χρήση χημικών μέσων και έτσι αποκτούν τακτικό πλεονέκτημα έναντι της Αστυνομίας». Γιατί πολύ απλά όταν... τρώει γιαούρτι ένας βουλευτής είναι επίθεση κατά της Δημοκρατίας. Όταν τρώνε χημικά 50.000 διαδηλωτές είναι... Τετάρτη. Για να μην τον αδικούμε πάντως ο υπουργός θα επιτρέψει κατόπιν άδειας, τέτοιες μάσκες να μπορούν να φορούν μόνο οι δημοσιογράφοι και φωτογράφοι. Εξάλλου κι αυτούς τους δέρνουν οπότε μικρό το κακό.

Αν νομίζετε ότι το ακροδεξιός έμπνευσης νομοσχέδιο εξαντλείται σε αυτά, κάνετε λάθος.

Με τη νέα διάταξη θα τιμωρείται με φυλάκιση τουλάχιστον ενός έτους και χρηματική ποινή μη εξαγοράσιμη όποιος συλλαμβάνεται σε διαδήλωση και α) φέρει όπλα κατά την έννοια των διατάξεων του νόμου 2168/93 όπως πιστόλια κρότου, μηχανισμούς εκτόξευσης αντικειμένων, πυροτεχνήματα, εύφλεκτες ύλες, β) καλύπτει με οποιονδήποτε τρόπο το πρόσωπό του ή αλλοιώνει τα χαρακτηριστικά του προσώπου του «με κράνη, μάσκες, κουκούλες, μαντίλια, αντιασφυξιογόνες μάσκες». Επιπλέον προβλέπεται-με βάση όσα έγιναν γνωστά- ότι “ειδικά για άτομα που αναζητούνται στο πλαίσιο ποινικής δίωξης ως υπαίτιοι πρόκλησης φθορών ή σωματικών βλαβών σε δημόσιες συναθροίσεις, δύναται να επιτραπεί η άμεση δημοσιοποίηση των στοιχείων ταυτότητας και της φωτογραφίας τους μετά από σχετική διάταξη του αρμόδιου εισαγγελέως προς ευχερέστερη πραγμάτωση της αξίας της Πολιτείας για τον κολασμό των παραπάνω αδικημάτων». Η κυβέρνηση μας δίνει τη δυνατότητα επιτέλους να γίνουμε διάσημοι σε όλο τον πλανήτη, μιας και η ΕΛΑΣ δημοσιεύει τις φωτογραφίες συλληφθέντων σε διαδηλώσεις ιντερνετικά. Μάλιστα αν κάποιος καταδικαστεί για τα προαναφερόμενα, το δικαστήριο έχει την δυνατότητα να του επιβάλλει απαγόρευση σε δημόσιες συναθροίσεις από ένα έως πέντε χρόνια, δίνοντας μάλιστα το “παρών” στο Αστυνομικό Τμήμα της περιοχής του!

Να λοιπόν που όσοι αντιστέκονται στην εξαθλίωση που μας έχουν επιβάλει θα θεωρούνται και χουλιγκάνοι (ως γνωστόν η παρουσία των χουλιγκανς που έχουν καταδικαστεί για επεισόδια σε γήπεδα, στα αστυνομικά τμήματα πριν τους αγώνες των ομάδων τους είναι ένα μέτρο που έχει παρθεί νομικά εδώ και μερικά χρόνια).

Το μενού περιλαμβάνει ακόμη και τους συνδικαλιστές που έχουν αρχίσει και πηδάνε τους φράκτες των κομματικών μαντριών:

«ποινικές κυρώσεις προβλέπονται και για τους συνδικαλιστές που θα προχωρούν στις καταλήψεις κτιρίων δημόσιων υπηρεσιών. Για πρώτη φορά θεσπίζεται ιδιώνυμο αδίκημα πλημμεληματικού χαρακτήρα για τις βίαιες εισβολές, όπως λ.χ., στο Πεντάγωνο ή στο μηχανογραφικό της ΔΕΗ».

Κι επειδή οι φυλακές θα γεμίσουν καλό είναι να τους κρατήσουμε όλους μέσα μαντρωμένους και που ξέρεις ίσως αλληλοφαγωθούν μεταξύ τους από τον συνωστισμό και γλυτώσει η Ελληνική κοινωνία από τους «διασαλευτές της τάξεως, τους ληστές και τους δολοφόνους»:

Στο νομοσχέδιο περιλαμβάνονται δραστικές αλλαγές σε σχέση με τις άδειες κρατούμενων καθώς αναμένεται να περιοριστεί σημαντικά η χορήγησή τους, κάτι που επίσης θα προκαλέσει την οργίλη αντίδραση των κρατούμενων.

Φυσικά ένας καλός ακροδεξιός δεν θα μπορούσε να αφήσει απέξω τη σύγχρονη «μάστιγα» της χώρας, αυτή που φταίει για όλα τα δεινά και τα κακά αυτού του τόπου, τα μνημόνια, την οικονομική εξόντωση του λαού, τις αυτοκτονίες συμπολιτών μας, τις στρατιές των νεόπτωχων και των άστεγων, ίσως ακόμη και για τη τρύπα του όζοντος. Μιλάμε φυσικά για τους μετανάστες. Προβλέπεται η: «άμεση απέλαση αλλοδαπών σε περίπτωση που έχουν προκύψει ενδείξεις συμμετοχής τους σε πλημμελήματα κατά την διάρκεια της προδικασίας, ενώ θα απαγορεύεται η είσοδος στην χώρα ξένων που δεν έχουν λευκό ποινικό μητρώο». Να φανταστούμε ότι η τελευταία πρόταση θα ισχύει και για τις κατά καιρούς επισκέψεις Ισραηλινών υπουργών που έχουν καταδικαστεί από διεθνή δικαστήρια για εγκλήματα εναντίον του Παλαιστινιακού λαού; Ή αυτούς τους καλύπτει η βουλευτική ασυλία όπως τους δικούς μας; Θα μου πείτε τι ρωτώ κι εγώ τέτοιες εποχές.

Έλληνες αντιφασίστες διαδηλωτές βασανίστηκαν από την αστυνομία σε στυλ Αμπού Γκράμπι.

Δεκαπέντε αντιφασίστες διαδηλωτές που συνελήφθησαν στην Αθήνα κατά τη διάρκεια αντιφασιστικής μοτοπορείας στις 30/9 βασανίστηκαν άγρια στην Γενική Αστυνομική Διεύθυνση Αττικής(ΓΑΔΑ). Η μοτοπορεία είχε καλεστεί μετά από τους βανδαλισμούς που υπέστη το κέντρο της Τανζανικής κοινότητας από μια ομάδα 80-100 χρυσαυτιτών κοντά στον Άγιο Παντελεήμονα. Περίπου 150 αντιφασίστες πέρασαν μέσα απ'την γειτονιά, με τις μοτοσικλέτες τους, μοιράζοντας φυλλάδια. Όταν η κεφαλή της μοτοπορείας, συνάντησε άτομα που φορούσαν μπλούζες της Χρυσής Αυγής ακολούθησε συμπλοκή. Αμέσως, ένας μεγάλος αριθμός αστυνομικών, όρμησε επάνω τους, από τους γύρω δρόμους.

Τα ίδια βασανιστήρια υπέστησαν και οι 25 αλληλέγγυοι που συνελήφθησαν την επόμενη μέρα στα δικαστήρια της Ευελπίδων, στα οποία είχαν πάει για να συμπαρασταθούν στους 15 συλληφθέντες της μοτοπορείας. Όλοι τους ξυλοκοπήθηκαν και τους ανάγκασαν να γδύνονται και να σκύβουν, μπροστά στους αστυνομικούς και σε άλλους διαδηλωτές, μέσα στο ίδιο αστυνομικό τμήμα.

Αρκετοί από τους διαδηλωτές που συνελήφθησαν μετά την πρώτη διαδήλωση την Κυριακή 30 Σεπτεμβρίου κατήγγειλαν ότι χτυπήθηκαν από έναν αστυνομικό, ενώ πέντε ή έξι άλλοι παρακολουθούσαν, ότι τους έφτυναν και «τους χρησιμοποιούσαν ως τασάκια», επειδή «βρωμούσαν» όπως τους έλεγαν οι μπάτσοι και κρατήθηκαν ξύπνιοι όλη τη νύχτα, ριχνωντάς τους στα μάτια με φακούς και λείζερ. Σε κάποιους άλλους τους έκαιγαν τα χέρια με αναπτήρα ενώ οι αστυνομικοί τους μαγνητοσκοπούσαν στο κινητό τους τηλέφωνο και τους απείλησαν ότι θα να δημοσιεύσουν τις φωτογραφίες τους στο διαδίκτυο και θα δώσουν την διεύθυνση του σπιτιού τους στην Χρυσή Αυγή.

Σε μία από τις δύο γυναίκες που ήταν μεταξύ των συλληφθέντων, οι αστυνομικοί την έβριζαν συνεχώς με σεξουαλικές ύβρεις και της τραβούσαν το κεφάλι της από τα μαλλιά όταν προσπάθησε να αποφύγει να κινηματογραφηθεί. Οι συλληφθέντες κατήγγειλαν επίσης ότι στερήθηκαν το πόσιμο νερό και πρόσβαση σε δικηγόρους για 19 ώρες. «Ήμασταν τόσο διψασμένοι, που ήπιαμε νερό από τις τουαλέτες», ανέφερε ένας από τους συλληφθέντες.

Ένας άλλος με τραύμα στο κεφάλι που αιμορραγούσε και με σπασμένο χέρι, που του το έσπασαν οι μπάτσοι κατά τη διάρκεια της σύλληψής του, κατήγγειλε ότι η αστυνομία συνέχισε να τον χτυπάει και στην ΓΑΔΑ και του αρνήθηκαν ιατρική περίθαλψη μέχρι το επόμενο πρωί. Ένας άλλος είπε ότι η αστυνομία τον ανάγκασε να ανοίξει τα πόδια του και τον κλωτσούσαν στους όρχεις, κατά τη διάρκεια της σύλληψης. Ενώ οι μπάτσοι γεμάτοι «εθνική υπερηφάνεια» δεν έκρυψαν τις ιδεολογικές τους καταβολές: «Μας έφτυναν και μας έλεγαν ότι θα πεθάνουμε, όπως οι παππούδες μας στον εμφύλιο πόλεμο» Ανέφεραν συλληφθέντες.

Από το «μενού» των βασανιστηρίων στο στυλ Αμπού Γκράμπι (οι περίφημες φυλακές στο Ιράκ στις οποίες οι Αμερικάνοι στρατιώτες βασάνιζαν σαδιστικά Ιρακινούς πολίτες) δεν έλειψαν και τα ηλεκτροσόκ. Το δοκίμασε ένας από τους συλληφθέντες στη σπονδυλική στήλη με ένα Taser (όπλο που σε χτυπά ηλεκτρικό ρεύμα και από το οποίο έχουν προκληθεί δεκάδες θάνατοι ανθρώπων παγκοσμίως) όταν προσπάθησε να ξεφύγει. Το σημάδι από το έγκλημα ήταν ακόμα ορατό μετά από αρκετές μέρες: «Είναι σαν ένα ηλεκτρικό σοκ. Τα πόδια μου είχαν παρालύσει για λίγα λεπτά και έπεσα. Μου πέρασαν χειροπέδες πίσω από την πλάτη μου και άρχισαν να με χτυπάνε και να με κλωτσάνε στα πλευρά και στο κεφάλι. Τότε μου είπαν να σηκωθώ, αλλά εγώ δεν μπορούσα, έτσι με τράβηξαν από τις χειροπέδες. Συνέχισαν να με κλωτσάνε και να με χτυπάνε για πέντε τετράγωνα, μέσα στο περιπολικό», ανέφερε χαρακτηριστικά.

Μια δεύτερη ομάδα συλληφθέντων κατήγγειλαν ότι στο κολαστήριο της ΓΑΔΑ εκτός του ξύλου τους εξευτέλιζαν διαρκώς: «Όλοι έπρεπε να περάσουμε από έναν αξιωματικό ο οποίος μας έκανε να γδυθούμε στον διάδρομο, να σκύβουμε και να ανοίξουμε τα οπίσθιά μας μπροστά σε όλους όσους ήταν εκεί. Έκανε ό,τι ήθελε μαζί μας – μας χαστούκιζε, μας χτυπούσε, μας έλεγε να μην τον κοιτάμε, να μην καθόμαστε σταυροπόδι. Άλλοι αστυνομικοί οι οποίοι περνούσαν, δεν έκαναν τίποτα και κοιτούσαν αδιάφορα. Το μόνο που μπορούσαμε να κάνουμε ήταν κοιτάμε ο ένας τον άλλο, με τις άκρες των ματιών μας και να

δίνουμε κουράγιο ο ένας στον άλλο. Μας είχαν εκεί για περισσότερο από δύο ώρες. Του τηλεφωνούσαν στο κινητό του και έλεγε «είμαι στη δουλειά και τους γαμιάω, τους γαμάω μια χαρά». Στο τέλος μόνο τέσσερις από εμάς κατηγορήθηκαν για αντίσταση κατά τη σύλληψη. Αυτή ήταν μια μέρα βγαλμένη από το παρελθόν, από την χούντα των συνταγματαρχών».

«Με φρίκη είδαμε στην Ευελπίδων ανθρώπους γεμάτους μώλωπες, εκδορές, πρησμένα πρόσωπα, σπασμένα πόδια, χέρια και κεφάλια έπειτα από εισβολή ανδρών της ομάδας Δέλτα στα κελιά της ΓΑΔΑ επί τρεις συνεχόμενες νύχτες, κατά τη διάρκεια των οποίων οι κρατούμενοι/ες υπέστησαν κάθε είδους επίθεση με teasers, ρόπαλα, κλωτσιές στα γεννητικά όργανα και μπουνιές.» τονίζει η Πρωτοβουλία για τα δικαιώματα των κρατουμένων.

Η Μαρίνα Δαλιάνη, δικηγόρος ενός από τους 15 συλληφθέντες της μοτοπορείας, είπε ότι κατηγορήθηκαν για «διεστράφη κοινής ειρήνης με καλυμμένα πρόσωπα» (επειδή φορούσαν κράνη μοτοσικλέτας) και για πρόκληση σοβαρών σωματικών βλαβών σε δύο άτομα. Αλλά, καμία απόδειξη για τις κατηγορίες μέχρι στιγμής δεν έχει υποβληθεί από τους μπάτσους. Η εκδικητική μανία του Ελληνικού κράτους δεν έμεινε στα βασανιστήρια, συνεχίστηκε μέσω της δίκης που ακολούθησε μετά από τρεις μέρες (σημειώτων ότι όλοι κρατήθηκαν στα κρατητήρια μέχρι τη δική, πρακτική που συμβαίνει για πρώτη φορά σε κατηγορούμενους με πλημμελήματα) Οι κατηγορούμενοι αφέθηκαν ελεύθεροι μέχρι τη τακτική εκδίκαση της υπόθεσης με εξαντλητικές οικονομικές εγγυήσεις ύψους 3.000 ευρώ ο κάθε ένας.

Σύμφωνα με τον Χάρη Λαδή, δικηγόρο ενός συλληφθέντα, η παρατεταμένη κακομεταχείριση των συλληφθέντων από την αστυνομία ήταν σπάνια μέχρι φέτος: «Η υπόθεση αυτή δείχνει ότι μια σελίδα έχει γυρίσει. Μέχρι τώρα υπήρχε η εντύπωση ότι κάποιοι ο οποίος συνελήφθη, ακόμη και βία, θα ήταν ασφαλής υπό κράτηση. Αλλά αυτοί οι νέοι άνθρωποι έχουν όλοι καταγγείλει ότι έζησαν μια ατελείωτη σκοτεινή νύχτα.»

Ο Δημήτρης Κατσαρής, δικηγόρος τεσσάρων από τους συλληφθέντες δήλωσε, ότι οι πελάτες του είχαν υποστεί ταπείνωση σε στυλ Αμπού Γκράμπι, αναφερόμενος στο κέντρο κράτησης, όπου ιρακινί κρατούμενοι βασανίστηκαν από Αμερικανούς στρατιώτες κατά τη διάρκεια του πολέμου στο Ιράκ. «Αυτό δεν είναι απλά μια υπόθεση αστυνομικής βίας, του είδους που μαθαίνουμε συχνά-πυκνά να συμβαίνει, σε κάθε ευρωπαϊκή χώρα. Αυτό εδώ συμβαίνει καθημερινά. Έχουμε τις εικόνες, έχουμε την απόδειξη του τι συμβαίνει στους ανθρώπους που συλλαμβάνονται διαμαρτυρόμενοι για την αύξηση του νεο-ναζιστικού κόμματος στην Ελλάδα. Αυτό είναι το νέο πρόσωπο της αστυνομίας, με τη συνεργασία του συστήματος δικαιοσύνης».

Η αλήθεια είναι ότι ο Μ. Βορίδης, γνωστός υλοτόμος των οδών Ακαδημίας και Γενναδίου στο παρελθόν με το παρατσούκλι «Μάκης ο Τσεκουράτος» και βουλευτής της Ν.Δ. σήμερα, το είχε δηλώσει ξεκάθαρα: «το κράτος έχει το μονοπώλιο της έλλογης βίας». Βέβαια, πόσο έλλογη είναι η βία όταν συλλαμβάνεις δεκατριάχρονα έξω από φαστφουντάδικο ή όταν περνάς χειροπέδες σε προσαχθέντες, όπως έγινε κατά τη διαδήλωση της 9ης Οκτώβρη είναι κάτι που μόνο ο διάδοχος του Νίκου Μιχαλολιάκου στην ηγεσία της νεολαίας ΕΠΕΝ και αργότερα βουλευτής με το ΛΑΟΣ του Καρατζαφέρη μπορεί να το εξηγήσει.

Ας μη γελιόμαστε: η σημερινή ακροδεξιά κυβέρνηση έχει κάνει τις επιλογές της. Η αστική δημοκρατία είναι πολύ «γενναιόδωρη» - κατά την άποψη των κυβερνώντων - σε ότι αφορά τις ατομικές ελευθερίες και τα ανθρώπινα δικαιώματα - και άρα πρέπει να λιγοστέψει τη «γενναιοδωρία» της περαιτέρω. Το αστυνομικό όργιο προσαγωγών πριν από τη διαδήλωση της 9ης Οκτωβρίου δείχνει ακριβώς αυτόν τον προσανατολισμό: έναν σχεδιασμό που βασίζεται στον τρόπο και την χωρίς όρια αστυνομική βία και τη συντριβή κάθε απόπειρας αντίστασης. Τα σκυλιά της «δημοκρατίας» με τα κράνη και τις ασπίδες λειτουργούν με ζωώδη βία εναντίον πιστωρικών και διαδηλωτών, γιατί η μεγαλοαστική τάξη νιώθει όλο και περισσότερο εύαλπη και αναξιόπιστη και η απάντησή της είναι η αύξηση του αυταρχισμού στα όρια του φασισμού ακόμη και με ένοπλη βία, όπως και η αξιοποίηση των νεοναζιστικών ταγμάτων εφόδου της Χρυσής Αυγής για να τρομοκρατήσει και να υποτάξει την κοινωνία.

Όσο αφορά τα βασανιστήρια που γίνονται από κρατικούς υπαλλήλους, κανένας δεν μπορεί να ισχυριστεί ότι όλα αυτά γίνονται εν αγνοία της κυβέρνησης και αυτό γιατί η διεθνής και πολύχρονη έρευνα για τα βασανιστήρια έχει δείξει πως αυτά δεν είναι έργο μεμονωμένων αστυνομικών, αλλά πολιτική επιλογή της κυβέρνησης. Δεν υπάρχει κυβέρνηση δικτατορική ή δημοκρατική που μπορεί να ισχυριστεί αγνοία για τα βασανιστήρια μια που η ίδια τα επέλεξε. Ο αστυνομικός και ο στρατιωτικός δεν κάνουν τίποτα του κεφαλιού τους. Είναι φοβισμένοι δημόσιοι υπάλληλοι που υπακούν τυφλά διαταγές και ενδιαφέρονται να πάνε μπροστά μέσω της απόλυτης υποταγής.

Όλα τα παραπάνω φανερώνουν ακόμη και στον πιο καλόπιστο ή αδαή πια, ότι ζούμε σε ένα φασιστικό καθεστώς που έχει επιβάλει η τριαδική κυβέρνηση των Ν.Δ. ΠΑΣΟΚ ΔΗΜΑΡ το οποίο συνεχώς κλιμακώνεται, σε σημείο το ελληνικό κράτος και η κυβέρνησή του να αρχίσει να συγκρίνεται με τα χουντικά καθεστώτα της Λατινικής Αμερικής και τη δικτατορία των συνταγματαρχών του '67. Η κυβέρνηση και ο Σαμαράς επενδύουν όλο και πιο πολύ στη καταστολή, στον φασισμό και στη μηδενική ανοχή εναντίον όλων και μεγαλύτερων τμημάτων της κοινωνίας, προκειμένου να κρατηθούν στην εξουσία με νύχια και με δόντια ώστε να προλάβουν να τελειώσουν τη δουλειά που τους έχει αναθέσει η διεθνής πλουτοκρατία. Την πλήρη υποταγή του λαού στην οικονομική της πολιτική και τη σκλαβοποίηση του με όρους 19ου αιώνα. Καλώς ορίσατε στην Ελληνική «δημοκρατία» του 21ου αιώνα.

Στη φυλακή Ισραηλινή αντιρρησίας συνείδησης

«Αρνούμαι να συμμετάσχω στα εγκλήματα πολέμου που διαπράττει η χώρα μου. Η βία δε θα φέρει κανενός είδους λύση. Δε θα συμμετάσχω στη βία, κι ας γίνει ό,τι είναι να γίνει».

(Omer Goldman, Ισραηλινή αντιρρησίας συνείδησης, 19 ετών)

Το όνομά της είναι Omer Goldman, είναι 22 χρόνων (ο αύξων αριθμός της στον στρατό είναι 5398532.) Είναι μια Shministim, ή Αντιρρησίας συνείδησης στο Ισραήλ... Αρνήθηκε να καταταγεί στον ισραηλινό στρατό, και γι αυτό είναι συχνά κλειδωμένη σε μια στρατιωτική φυλακή. Ο πατέρας δεν είναι ένας οποιοσδήποτε γονιός. Διετέλεσε αναπληρωτής επικεφαλής της Μοσάντ, και εξακολουθεί να θεωρείται ένας από τους πιο σημαντικούς ανθρώπους στον τομέα της ασφάλειας στο Ισραήλ. Ο δικαστής ο οποίος έκρινε την υπόθεσή της, προσπάθησε να την πείσει να εγκαταλείψει την επιλογή της "asternersi" (αντιρρησίας συνείδησης αντί της στρατιωτικής θητείας) λέγοντας της, «ίσως στα σημεία ελέγχου, μπορείτε να δώσετε караμέλες στα παιδιά της Παλαιστίνης» (χωρίς ειρωνεία). Η Ομέρ απάντησε, «Τι προσφέρει μια караμέλα αν αυτά τα παιδιά υπάρχουν παράνομα»; Αυτή η απάντηση της κοστίζει 21 ημέρες στη φυλακή... «Σεβασμός πλήρης για τέτοια νιάτα! και αλληλεγγύη»!

Με βάση τα επίσημα στοιχεία του στρατού, το 25 % των ανδρών και το 43 % των γυναικών αρνούνται να καταταχθούν στις ένοπλες δυνάμεις. Η άρνηση στράτευσης δεν είναι καινούριο φαινόμενο στο Ισραήλ. Η πρώτη περίπτωση καταγράφηκε το 1954, όταν ο δικηγόρος Αμνόν Ζιχρόνι δήλωσε «αρνητής συνειδήσης ως φιλειρηνιστής»

Νοέμβριος 20, 2012

Ο εκπρόσωπος της Gush Shalom Ανταμ Κέλερ, δήλωσε σε δελτίο τύπου, χτες τη δευτέρα 19 Νοεμβρίου ότι ο Νάταν Μπλανκ, ένας 19χρονος Ισραηλινός από την παλιά Χάιφα, θα εμφανιστεί στο στρατολογικό γραφείο, θα ενημερώσει τους αξιωματικούς εκεί για την άρνησή του να υπηρετήσει στις Ισραηλινές Δυνάμεις Κατοχής και κατά πάσα πιθανότητα θα σταλεί απευθείας στη στρατιωτική φυλακή. Δήλωσε επίσης ότι η πράξη του συνειδητής άρνησης συνδέεται απευθείας με την τρέχουσα κατάσταση και τις ενέργειες του στρατού στη Γάζα. Πήρε αυτήν την απόφαση ακόμα και πριν ακούσει τα τρομερά νέα για τις πέντε γυναίκες και τα τέσσερα παιδιά που σκοτώθηκαν σήμερα από μία και μόνη βόμβα της Ισραηλινής Αεροπορίας.

«Αρχισα να σκέφτομαι να αρνηθώ να καταταγώ στον Ισραηλινό Στρατό κατά τη διάρκεια της επιχείρησης «Χυτό Μολύβι» το 2008. Το κύμα επιθετικού милитарισμού που σάρωσε τη χώρα τότε, οι εκφράσεις αμοιβαίου μίσους και τα κενά λόγια για ξεριζωμό της τρομοκρατίας και δημιουργία αποτρεπτικού παράγοντα, ήταν αυτά που προκάλεσαν κατά κύριο λόγο την άρνησή μου», δήλωσε ο Μπλανκ.

Ο Μπλανκ είπε επίσης «Σήμερα, μετά από τέσσερα χρόνια

γεμάτα τρομοκρατία, χωρίς πολιτική διαδικασία [προς ειρηνευτικές διαπραγματεύσεις] και χωρίς ησυχία στη Γάζα και το Σντερότ, είναι ξεκάθαρο ότι η κυβέρνηση Νετανιάχου, όπως αυτή του προκατόχου του Ολμέρτ, δεν ενδιαφέρεται να βρει μια λύση στην υπάρχουσα κατάσταση, αλλά μάλλον να τη διατηρήσει. Από τη δική τους οπτική γωνία, δεν υπάρχει τίποτα λάθος στο να ξεκινήσουν μια επιχείρηση «Χυτό Μολύβι 2» (και μετά 3,4,5 και 6) κάθε τρία ή τέσσερα χρόνια: θα μιλήσουμε για αποτροπή, θα σκοτώσουμε κάποιον τρομοκράτη, θα χάσουμε κάποιους αμάχους και στις δύο πλευρές και θα ετοιμάσουμε το έδαφος για μια νέα γενιά γεμάτη μίσος και στις δύο πλευρές».

Ο Μπλανκ προχώρησε λέγοντας: «Ως εκπρόσωποι του λαού, μέλη της κυβέρνησης δεν έχουν καθήκον να παρουσιάσουν το όραμά τους για το μέλλον της χώρας, και μπορούν να συνεχίσουν αυτόν τον αιματηρό κύκλο, χωρίς τερματισμό στον ορίζοντα. Αλλά εμείς, ως πολίτες και ανθρώπινα όντα, έχουμε ένα καθήκον να αρνηθούμε να συμμετάσχουμε σε αυτό το κυνικό παιχνίδι. Γι' αυτό αποφάσισα να αρνηθώ να οδηγηθώ στον Ισραηλινό Στρατό την ημερομηνία κατάταξής μου», 19 Νοεμβρίου 2012.

* Η Ομέρ Γκόλντμαν φυλακίστηκε πρώτη φορά από τις 22 Σεπτ. - 10 Οκτ. το 2008 (18 μέρες) και από τις 12 Οκτ.- 24 Οκτ. 2008 (12 μέρες), όταν ήταν 19 ετών .

Πηγή: PNN

- **Βέλγιο:** Απελάσεις άνεργων Ευρωπαίων μεταναστών.

Η παρακάτω είδηση θα μπορούσε να απευθύνεται σε αυτούς/ες που αδιαφορούν για την τύχη των εδώ μεταναστών ενώ ετοιμάζουν τις βαλίτσες τους για άλλους τόπους. Το Βέλγιο ήδη απέλασε 1224 άνεργους μετανάστες από την αρχή του έτους. Η κυβέρνηση με αυτό τον τρόπο προσπαθεί να μειώσει τα κεφάλαια των παροχών. Οι απελάσεις επικεντρώνονται κυρίως ενάντια στους Ιταλούς, Γάλλους και Ρουμάνους άνεργους.

Βασίζομενη σε μία οδηγία που επιτρέπει σε ένα κράτος μέλος της Ευρωπαϊκής Ένωσης να αρνηθεί τις κοινωνικές παροχές σε πολίτες της Ευρωπαϊκής Ένωσης αν αυτοί αποτελούν «ακραίο βάρος» για το κοινωνικό σύστημα ασφάλισης της χώρας, η κυβέρνηση έχει προχωρήσει σε απελάσεις Ιταλών Γάλλων και Ρουμάνων που παίρνουν επίδομα ανεργίας για περισσότερο από 3 μήνες ή απολαμβάνουν παροχές επιδότησης ενοικίου.

Σύμφωνα με την Βελγική κυβέρνηση ακολου-
θήθηκε η ίδια μέθοδος που υιοθετήθηκε από
την Γαλλική κυβέρνηση πριν από δύο χρόνια
για την απέλαση Ρουμάνων και Βούλγαρων
τσιγγάνων, μία μέθοδος που είναι καθόλα
αποδεκτή προκειμένου να μειωθούν τα έξοδα
των κοινωνικών παροχών και να αντιμετωπι-
στεί η κρίση.

Οι μετανάστες από τα κράτη μέλη της ΕΟΚ καλούνται από τις υπηρεσίες μετανάστευσης για να εξεταστεί η κατάσταση διαμονής τους. Από τους άνεργους κατάσχετε η άδεια παραμονής και καλούνται να εγκαταλείψουν την χώρα.

Το Γαλλικό κανάλι 24 παρουσίασε το παράδειγμα μίας Γαλλίδας 28 χρονών που πήγε στο Βέλγιο το 2005 για να ολοκληρώσει τις σπουδές της στις καλές τέχνες, και μετά αποφάσισε να μείνει και να εργαστεί στην χώρα, περνώντας όμως διάφορους περιόδους ανεργίας, όπου έκανε χρήση των κοινωνικών παροχών, έως την στιγμή που της ανακοινώθηκε η άμεση απέλασή της από την χώρα. Μαζί με την απόφαση απέλασής της, της ανακοινώθηκε ότι σε παράβαση των εντολών υπήρχε ενδεχόμενο να φυλακιστεί έως ότου το Βέλγιο ολοκληρώσει την διαδικασία.

Rebelian

- **Ρωσία.** Υπόθεση Pussy Riot

Οι Pussy Riot είναι μια Ρωσική φεμινιστική Punk-Rock κολεκτίβα η οποία κάνει «προκλητικές» αυτοσχέδιες περφόρμανς στην Μόσχα με θέματα τη θέση της γυναίκας στην Ρωσία. Στις εκλογές στην Ρωσία το 2012 κινητοποιήθηκαν κατά της εκλογής του Βλαντιμίρ Πούτιν.

Στις 21 Φεβρουαρίου 2012 ως μέρος μιας εκστρατείας κατά του Πούτιν έκαναν μια περφόρμανς με ένα τραγούδι στο καθεδρικό ναό «Σωτήρα του Χριστού» της Ρωσικής ορθόδοξης εκκλησίας στην Μόσχα. Στην συνέχεια τον Μάρτιο 2012, τρία μέλη (γυναίκες) από το συγκρότημα συνελήφθησαν και κατηγορήθηκαν για χουλιγκανισμό. Η δίκη τους ξεκίνησε το τέλος του Ιουλίου 2012. Οι τρεις γυναίκες που κατηγορούνται απέκτησαν αρκετή δημοτικότητα στην Ρωσία και στο εξωτερικό λόγω της κακής μεταχείρισής στην κράτηση και στήθηκε ένα διεθνές κίνημα αλληλεγγύης προς αυτές. Απο την Ελλάδα η συλλογικότητα +Τεχνία- έβγαλε τη παρακάτω ανακοίνωση:

«Το μεσημέρι της 21 Φλεβάρη 2012 τρία κορίτσια μπήκαν στον καθεδρικό ναό του «Σωτήρος Χριστού» στην Μόσχα και σπρώχνοντας μια διαχωριστική πόρτα στάθηκαν μπροστά από το ιερό. Έβγαλαν μερικά ρούχα και άρχισαν να πηδούν πάνω κάτω και να φωνάζουν «σα δαιμονισμένες». Αυτή είναι η κατάθεση, στο δικαστήριο που άρχισε χτες, μιας εργαζόμενης στον καθεδρικό ναό όπου περιγράφει το «χάπενινγκ» του πανκ συγκροτήματος Pussy Riot. Τρία μέλη του συγκροτήματος, όλες γυναίκες, είναι προφυλακισμένες έκτοτε και δικάζονται αυτές τις μέρες με βαριές κατηγορίες και την βάσιμη πιθανότητα να καταδικαστούν σε 7 χρόνια φυλάκισης.

Το συγκεκριμένο συγκρότημα από καταβολής του δίνει μεγάλη βαρύτητα στις περφόρμανς με έμφαση στο να σοκάρει τον ρώσικο μικροαστισμό και την υποκρισία προσομοιώνοντας την παραδοσιακή και πρώιμη αντιαισθητική τού πανκ στην ρώσικη πραγματικότητα. Παραθέτουμε μερικά βίντεο όπου καθένas μπορεί να κρίνει με τα δικά του μέτρα την «αποτελεσματικότητα του εγχειρήματος». Στον καθεδρικό ναό οι τρεις γυναίκες των Pussy Riot φόρεσαν τις χαρακτηριστικές τους στολές που χρησιμοποιούν σε κάθε τους εμφάνιση και άρχισαν να ψάλλουν στην αρχή και μετά να τραγουδούν στίχους ενάντια στον Πούτιν.

Με έναν σμπάρο δύο τρυγόνια για τις Pussy Riot. Επίθεση στην εκκλησία, την πίστη και την χριστιανική δουλοπρέπεια και την ίδια στιγμή απόπειρα αποκαθήλωσης του ολοκληρωτικού χαρακτήρα που έχει αποκτήσει η ρώσικη προεδρία στο πρόσωπο του Πούτιν. Το καθεστώς απάντησε ακαριαία αντιμετωπίζοντας την περφόρμανς των Pussy Riot ως αμιγώς πολιτικό εγχείρημα καταδεικνύοντας προς κάθε κατεύθυνση έναν παραδειγματικό δικαστικό αυταρχισμό. Παρά τις συνώμες και την προσπάθεια άμβλυνσης της επιθετικότητας από μεριάς των Pussy Riot εν όψει της δίκης το δικαστήριο αντιμετωπίζει τις κατηγορούμενες με παραδειγματική αυστηρότητα απορρίπτοντας σωρηδόν κάθε ένσταση από μεριάς των συνηγόρων υπεράσπισης αλλά και καταστέλοντας άμεσα κάθε έμπρακτη κίνηση αλληλεγγύης.»

Με την άρνηση Ρωσίδας δικαστή να επιτρέψει την ακρόαση δέκα μαρτύρων υπεράσπισης και τις καταγγελίες ότι οι Αρχές στερούν από τα μέλη των Pussy Riot τροφή και ύπνο, οι δικηγόροι του γυναικείου ρωσικού πανκ συγκροτήματος μιλούν για επιστροφή σε πρακτικές της «σοβιετικής εποχής».

Στη διάρκεια της πρώτης εβδομάδας της δίκης, φρουροί άρπαζαν δημοσιογράφους και τους πετούσαν έξω από την αίθουσα κατά βούληση. Σύμφωνα με τη Βιολέτα Βόλκοβα, δικηγόρο των τριών μελών του συγκροτήματος οι Αρχές βασανίζουν τις τρεις γυναίκες, αρνούμενες να τους παρέχουν τροφή και στερώντας τους τον ύπνο.

Μετά από μία εβδομάδα απόρριψης και επιπλήξεων από τη δικαστή, η δικηγόρος δεν κρύβει την οργή της.

«Ακόμα και στη σοβιετική εποχή, στον καιρό του Στάλιν, τα δικαστήρια ήταν πιο ειλικρινή σε σχέση με αυτό εδώ» φώναξε ο δικηγόρος του γκρουπ Νικολάι Πολόζοφ εντός της δικαστικής αίθουσας.

Το δικαστήριο αρνήθηκε να ακούσει όλες τις ενστάσεις της υπεράσπισης και από τους 13 μάρτυρες υπεράσπισης που κλήθηκαν να καταθέσουν, το δικαστήριο δέχθηκε να ακούσει μόνο τρεις. Αντιθέτως, το δικαστήριο άκουσε όλους τους μάρτυρες της κατηγορούσας αρχής. Οι τρεις κοπέλες μέλη του συγκροτήματος καταδικάστηκαν τελικά στις 17/8 σε διετή φυλάκιση. Δείτε στο youtube Το βίντεο με τη περφόρμανς των Pussy Riot στο link: <http://tinyurl.com/bv8zjfb>

 Igitur

■ **Νότια Αφρική.** Εν ψυχρώ δολοφονία
18 απεργών

Τουλάχιστον 18 εργάτες δολοφονήθηκαν εν ψυχρό από την Νότιο αφρικανική αστυνομία στα ορυχεία πλατίνας Μαρικάνα στα βόριο ανατολικό τμήμα της χώρας, κατά την διάρκεια απεργίας για αυξήσεις μισθών. Οι εργαζόμενοι απαιτούν 12.500 ράντ (1250 ευρώ) δηλαδή τον τριπλασιασμό του σημερινού τους μισθού. Η απεργία άρχισε στις 10 Αυγούστου και παρέλυσε την παραγωγή στο 3 μεγαλύτερο ορυχείο πλατίνας στον κόσμο. Ο πολλαπλές φορές κατηγορούμενος για διαφθορά πρόεδρος της χώρας Ζούμα ψέλλισε κάποιες φράσεις καταδίκης της σφαγής λέγοντας ότι στην δημοκρατία πάντα υπάρχει πεδίο για συζήτηση και ειρηνική επίλυση των διαφωνιών, ενώ η ηγεσία των ένστολων εκτελεστών ανακοίνωσε ότι οι αστυνομικοί δέχθηκαν επίθεση με μαχαίρια και για αυτό απάντησαν με αυτό τον τρόπο.

rebelian

■ **Ιστανμπούλ:** Προσαγωγές αναρχικών μαθητών λυκείου για μοίρασμα κειμένων ενάντια στην επαγγελματική κατάρτιση

Το πρωί της 6ης Νοεμβρίου 2012 οι μπάτσες προσήγαγαν τρεις αναρχικούς μαθητές που μοιράζαν κείμενα ενάντια στην τεχνική επαγγελματική εκπαίδευση μπροστά στο επαγγελματικό λύκειο Ισμαήλ Ερέζ στην Ιστανμπούλ. Οι τρεις σύντροφοι ξυλοκοπήθηκαν και μεταφέρθηκαν με τη βία στα περιπολικά. Κατά τους προηγούμενους μήνες, η αστυνομία είχε επιτεθεί και σε άλλους μαθητές και συντρόφους από το ίδιο σχολείο γιατί μπόϊκόταραν το κυλικείο και είχαν οργανώσει «τραπέζια αλληλεγγύης», δηλαδή σε μια προσπάθεια διαμαρτυρίας ενάντια στη διεύθυνση του σχολείου για τις υπερτιμήσεις των προϊόντων της σχολικής καντίνας έφερναν φαγητό από το σπίτι που μοιράζονταν με φίλους και συμμαθητές !!

Οι μπάτσοι την είχαν πέσει στους μαθητές
μαζεύοντας τις ελιές, το τυρί και το ψωμί ως
αποδεικτικά στοιχεία!

Τώρα τους συνέλαβαν για μοίρασμα φυλ-
λαδίου με τίτλο «Λυκειόπαιδα! Τώρα είναι η
ώρα για εξέγερση».

Ημερολόγιο της επιχείρησης "Angela Davis"

► 18/08/2012

Βγαίνω από τον σταθμό του Κεραμικού. Ψάχνω για κάποιο internetcafe το οποίο τελικά είναι κλειστό. Η αποτοξίνωσή μου από το avatar μου θα κρατήσει λίγο ακόμα. Κατευθύνομαι προς το Θησείο. Δυο μηχανές σταματάνε απότομα μπροστά μου. Μια αγέλη ανθρώπων πέφτει πάνω μου και με ακινητοποιεί. Δεν έχω καταλάβει τι γίνεται. Φωνάζω. Μου φοράνε χειροπέδες και μια μαύρη κουκούλα στο κεφάλι. Δε μου δηλώνουν την ιδιότητά τους. Με βάζουν σε ένα συμβατικό όχημα toyota yaris ή κάτι τέτοιο. Δεν έχει σημασία. Μου λένε: “Μας χάλασες το καλοκαίρι παλιομαλάκα! Με σένα θα ασχολούμαστε;” Μάλιστα σκέφτομαι. Αυτή είναι η ατάκα της αντιτρομοκρατικής. “Ελα τον πήραμε” ενημερώνει ο συνοδηγός από το κινητό του. “Ρε, είναι σίγουρα αυτός;” αναρωτιέται αυτός που με κρατάει στο πίσω κάθισμα. “Πως σε λένε;” με ρωτάνε. Τους λέω, ξεφυσάνα ανακουφισμένοι.

Ιστορίες με παρόμοια αρχή έχω ακούσει καμιά δεκαριά φορές. Δεν μπορούσα να φανταστώ τέτοια συνέχεια. Ούτε καν για τα διηγήματά μου. Βρίσκομαι σε ένα υπόγειο γκαράζ. Στην είσοδό του. Ακόμα φοράω την κουκούλα και έχω τα χέρια δεμένα πίσω. Περιμένουμε το ανασασέρ. «Στο 13», διατάζει κάποιος μόλις μπαίνουμε. Την τύχη μου μέσα και τη σημειολογία σας σκέφτομαι.

Ό, τι μπορώ να δω πίσω απ’ την κουκούλα είναι τα παπούτσια μιας ατελείωτης σειράς αστυνομικών με πολιτικά και το πάτωμα. Με οδηγούν σε ένα γραφείο. Το αναγνωρίζω. Είναι το γνώριμο δωματιάκι που κατά καιρούς ποζάρουν διάφοροι αναρχικοί σύντροφοι για τις ανάγκες των γυρισμάτων της πλέον διάσημης υπηρεσίας, της αντιτρομοκρατικής. Κάθομαι στην καρέκλα με τα χέρια δεμένα πίσω. “Έχεις κάνει καμιά παρανομία;” με ρωτάει ένας. Εσύ με έχεις συλλάβει, εμένα περιμένεις να σου πω; Σκέφτομαι από μέσα μου. Δεν απαντάω. “Έχεις κάνει κάτι που να σε κάνει να νιώθεις ενοχές;” συνεχίζει. Πάλι δεν απαντάω. Δεν έχω καταλάβει τι μαγειρεύουν. Έρχεται κάποιος από πίσω μου και με μια λαβή ακινητοποιεί το κεφάλι μου. Μου ανοίγει το στόμα και βάζει μέσα μια μπατονέτα. Διαμαρτύρομαι. Όχι πως έχει νόημα. Ξέρω πολύ καλά πως η αντιτρομοκρατική είναι υπεράνω νόμων. Ξέρω ότι αντλεί το όποιο κύρος της και την ανεξέλεγκτη εξουσία της, όχι από τις αρχές της ποινικής δικαιοσύνης αλλά από τους κανόνες της δημοσιογραφικής βαρβαρότητας. Μετά από λίγο και αφού μου έχουν πάρει δαχτυλικά αποτυπώματα, χωρίς να έχουν απαντήσει στην επίμονη ερώτησή μου για το αν έχω συλληφθεί, μπαίνει στο γραφείο μια καινούρια δυάδα. “Εσύ τον σκότωσες;” με ρωτάνε. Σκέφτομαι: αυτό το τρικ θα το έχουν ξετρυπώσει από το CSI. Σε απειλούν ότι θα σου φορτώσουν ανθρωποκτονία για να αναγκαστείς, πάνω στον πανικό σου, να παραδεχτείς οτιδήποτε άλλο. Δεν απαντάω. Ούτε ναι, ούτε όχι. Όχι απλά δεν ξέρω τι μαγειρεύουν αλλά το κυριότερο, δεν ξέρω καν πως το μαγειρεύουν. Μου βγάλουν την κουκούλα και με τραβάνε φωτογραφίες. Μου την ξαναφοράνε και με βάζουν να σταθώ όρθιος με τα χέρια δεμένα πίσω κοιτώντας τον τοίχο. Από πίσω κάποιοι αργόσχολοι κάνουν ανόητους θορύβους. Παριστάνουν τον άνεμο ή το αεροπλάνο. Μου ψιθυρίζουν: “Θα σε γαμήσουμε καράφλα!”.

Οι ώρες περνάνε. Μετράω από μέσα μου δευτερόλεπτα για να μη χάσω την αίσθηση του χρόνου. Ένα, δυο, τρία μέχρι το εξήντα και πάλι από την αρχή. Μόλις φτάνω στα δέκα λεπτά μπερδεύομαι αλλά τουλάχιστον έτσι μπορώ να υπολογίσω χονδρικά πόσα θέλουμε για να περάσει μια ώρα. Όταν κρίνω ότι έχει περάσει ξαναρχίζω. Ένα, δύο, τρία... Έχω αγωνία. Όχι για το τι θα μου κάνουν, αλλά για το τι μαγειρεύουν πάλι. Ξέρω, εγώ είμαι αυτήν τη φορά το κυρί-

ως πιάτο αλλά δεν ξέρω σε ποια συνταγή. Κάποιοι με πλησιάζει από πίσω. Μου λέει “ό, τι είναι να πεις, πες το τώρα γιατί σε δυο ώρες θ’ αλλάξουμε τροπάριο. Σε δυο ώρες θα ταυτοποιήσουμε το DNA σου και θα σε γαμήσουμε”. Ποιο DNA και γιατί τόση σιγουριά αναρωτιέμαι από μέσα μου. Δεν απαντάω. “Τι έγινε στο νησί; Στράβωσε η δουλειά; Κι εμείς σε λίγο καιρό τράπεζες θα ληστεύουμε έτσι όπως πάει το πράγμα, αλλά το να σκοτώνεις είναι διαφορετικό!”. Καταρχήν, σκέφτομαι, δε σκότωσα κανέναν και δε λήστεψα καμία τράπεζα, παρότι το δεύτερο το φαντασιώνομαι όποτε κάποια από δαύτες πέσει στο οπτικό μου πεδίο. Επίσης, ληστέψτε κατά το συνήθειο σας κανέναν μεροκαματιάρη προποτίζη και αφήστε τις τράπεζες κατά μέρος. Μην δαγκώνετε το χέρι που σας ταΐζει..

Οι ώρες περνάνε... Εξακολουθώ να στέκομαι δεμένος πισθάγκωνα με θέα τον τοίχο που αχνοφαίνεται πίσω απ’ την κουκούλα. “Βγήκε το DNA!”, ακούω κάποιον να πανηγυρίζει. Αυτή η έκρηξη χαράς συνοδεύεται από μπουνιές, σφαλιάρες, κλοτσιές. Πέφτω κάτω. Χοροπηδάνε πάνω στην πλάτη μου. Σκέφτομαι τα λόγια του Χρόνη Μίσσιου: “Ότι και να μου κάνουν θα πρέπει μετά να με συναρμολογήσουν”. Σκέφτομαι πως οι εποχές έχουν αλλάξει. Ό, τι και να μου κάνουν πρέπει στις κάμερες να με παραδώσουν σαν θύτη και όχι σαν θύμα. Πράγματι μετά από λίγα λεπτά σταματάνε. Με σηκώνουν όρθιο και μου λένε: “Τρείς μέρες θα καθίσεις εδώ! Θα σου βγάλουμε την ψυχή!” Μου λένε: “Από το 2009 σε παρακολουθούσαμε, τί έκανες με τον Καραγιαννίδη στο Αγρίνιο; Νόμιζες δε σας βλέπαμε;”. Σκέφτομαι: Εγώ στο Αγρίνιο δεν έχω πάει ποτέ μου και τον Καραγιαννίδη τον έχω δει μόνο στις φωτογραφίες σας. Το παραλήρημά τους συνεχίζει. Ανάμεσα σε βρισιές και απειλές ξεχωρίζω τη λέξη «Σέχτα» και το όνομα «Νεκτάριος Σάββας». Επίσης τη φράση «Είμαστε αντίπαλα στρατόπεδα». Καλά όλα αυτά σκέφτομαι αλλά εγώ που κολλάω σ’ όλη αυτήν την ιστορία; Μου λένε: “Οι άλλοι δυο τα ρίχνουν όλα σε σένα, πες κάτι για να ελαφρύνεις τη θέση σου!”. Αναρωτιέμαι, ποιοι μπορεί να είναι άραγε “οι άλλοι δυο”;

Στο επίκεντρο της ανάκρισης έχουν μπει τώρα τα διηγήματά μου. Προσπαθούν να βγάλουν οποιοδήποτε συμπέρασμα. Η ανάκριση συνεχίζεται για κάποιες ώρες και τα ανακριτικά ζευγή αλλάζουν συνεχώς. Με ρωτάνε ό, τι τους κατέβει. Αν έχω νιώσει ποτέ στη ζωή μου φόβο και τέτοια. Κάποια στιγμή με παρατάνε. Με αφήνουν στο γραφείο δεμένο πισθάγκωνα με την καρέκλα. Δεν ξέρω για πόσες ώρες. Σίγουρα πολλές. Σίγουρα ατέλειωτες. Κοιτάζω τον τοίχο. Τα χέρια μου έχουν νεκρώσει από τις χειροπέδες. Το δέρμα γύρω από τον καρπό μου έχει ματώσει, έχει πρηστεί τόσο πολύ που καλύπτει τις χειροπέδες.

► 19/8/2012

Έχει πάει, σύμφωνα με τους υπολογισμούς μου, περίπου 10 το πρωί. Το πρώτο εικοσιτετράωρο έχει περάσει. Με λύνουν και κοιτάζουν τους καρπούς μου. Συζητάνε για το αν χρειάζεται γιατρός. Αποφασίζουν πως όχι. Μου φοράνε το άσπρο αλεξίσφαιρο γιλέκο. Το άσπρο γιλέκο της διαπόμψησης. Το τεκμήριο της αθωότητας υπήρχε την εποχή που οι κοινωνίες ήταν επηρεασμένες από το Διαφωτισμό. Το ίδιο και ο σεβασμός στην προσωπικότητα του κατηγορούμενου. Στο σύγχρονο μεταβιομηχανικό σκοταδισμό, ο κατηγορούμενος δεν τιμωρείται, όπως γινόταν στο μεσαίωνα, με την διαπόμψηση αλλά κάτι παραπάνω. Ο κατηγορούμενος διαπομπεύεται ως απόδειξη ενοχής. Ο κατηγορούμενος είναι το “κάθαρμα”, με την αρχαιοελληνική έννοια του όρου. Με περιφέρουν σαν τρόπαιο ανάμεσα σε δεκάδες κάμερες. Σκέφτομαι: αυτοί βάλθηκαν να διαψεύσουν τον Ουμπέρτο Έκο. Τελικά τον Αύγουστο έχει ειδήσεις. Τελικά αρκεί να ελέγχεις τα media για να εγκαθιδρύσεις σύγχρονες δικτατορίες. Τα τανκς μπορεί να είναι passé αλλά τα εκαμίτικα τσερόκι είναι πλέον must. Επιστροφή στη ΓΑΔΑ. Με πετάνε σε ένα κλουβί κυριολεκτικά ένα επί τρία, χωρίς φυσικά κανένα παράθυρο, χωρίς καμιά επαφή με το εξωτερικό περιβάλλον και με το φως διαρκώς αναμμένο. Εκεί θα φιλοξενηθώ για τις επόμενες πέντε μέρες. Μια λαμαρινένια πόρτα το σφραγίζει. Με αφήνουν να ξεκουραστώ λίγες ώρες και με ξαναοδηγούν σιδηροδόσμιο στο ανακριτικό γραφείο. Μου δηλώνουν: “δεν είναι προσωπικό αν θέλαμε θα σε είχαμε λιώσει. Είμαστε απλά σε αντίπαλα στρατόπεδα”. Με ρωτάνε αν έχω να πω κάτι. Λέω όχι. Λένε: “Πάρτε τον από δω και μέχρι να πάει φυλακή μην του δώσετε ούτε νερό”. Πίσω στο κλουβί μου. Μου λένε: “Οι υπόλοιποι πυρήνες είχαν πιο πολύ νεύρο! Ποιοί “υπόλοιποι”; αναρωτιέμαι. Θα μου φορτώσουν και συμμετοχή στη ΣΠΦ; Τελικά πρόκειται για επαναστατική οργάνωση ή

για νομικό πασπαρτού; Στους πυρήνες εγώ;! Εμένα η κριτική μου απέναντι σε αυτήν την οργάνωση είναι ίση σε ένταση με τα εκρηκτικά που σας χώνανε και σε έκταση ανταγωνίζεται τα κείμενά τους. Όμως καθάρματα αφού έτσι το θέλετε, έτσι θα γίνει. Σε αυτόν τον αγώνα θα είμαστε και μαζί. Εγώ αναζητώ αυτό που με ενώνει με ό, τι εχθρεύεται τον παλιό κόσμο και ό, τι με χωρίζει από αυτό που εμποδίζει το νέο να ανατείλει. Τις επόμενες δεκαπέντε με είκοσι ώρες τις περνάω στο κλουβί μου. Κάθε τρία λεπτά βάρανε με δύναμη και παρατεταμένα την λαμαρινένια πόρτα. Ο κρότος που δημιουργείται είναι απόκοσμος. Κάθε τρία λεπτά για ατέλειωτες ώρες. Είμαι τόσο κουρασμένος που κάποιες φορές καταφέρνω ενδιάμεσα και κοιμάμαι. Έχουν πάρει τα διηγήματά μου ως πραγματικά γεγονότα. Από τα σχόλια και τις αντιδράσεις τους υποψιάζομαι πως δεν τα βρίσκουν καθόλου του γούστου τους. Είναι εξοργισμένοι μαζί μου. Σκέφτομαι, τι τυχερός ο Κοκκινόπουλος, τι τυχεροί ο Φρανκ Μίλλερ, ο Μανσέτ, ο Ταραντίνο και ο Ροντρίγκεζ! Δεν μπήκαν ποτέ στο στόχαστρο της αντιτρομοκρατικής. Σκέφτομαι, δυστυχώς για εμένα, ως συγγραφέας εμπνέομαι από το έγκλημα και όχι από τη ματαιότητα των μικροαστικών σχέσεων. Κάποια στιγμή μου βάζουν μουσική. Το κελί 33. Γελάνε. Έρχεται κάποιος ανώτερος. “Βάλτε Αγγελάκα και Θανάση στον Τασούλη! Αφού αυτά του αρέσουν!”. Συνεχίζει, “Και με τον Μάκη (προφανώς εννοεί τον Μάκη Τσάκαλο) στις Καβουρότρυπες και με τον Παπαδημούλη φίλο στο facebook και ψήφισες και Σύριζα!”. Φεύγει. Κάποια στιγμή ακούω κάποιους να μιλάνε με θαυμασμό για τον Παλαιοκώστα. Τον αποκαλούν “Ράμπο”. Κάποιος σχολιάζει ότι βρέθηκε αποτύπώμά του που τον συνδέει με την εκτέλεση του Βασιλάκη. “Και το πίστεψες;”, ειρωνεύεται κάποιος άλλος.

► 21/08/2012

Ο εφέτης ανακριτής με περιμένει στο γραφείο του. Με υποδέχεται με ύφος χιλίων πρετεντέρηδων και μου δείχνει καμαρώνοντας μια δικογραφία που σε όγκο σελίδων ξεπερνά το μισό μέτρο! Αφορά την υποτιθέμενη συμμετοχή μου στη Ε.Ο. Σ.Π.Φ.. Με ρωτάει για υπαρκτές και ανύπαρκτες συναντήσεις με κατηγορούμενος για συμμετοχή στην ίδια οργάνωση. Το αστείο είναι ότι και οι αυτοί αρνούνται τη συμμετοχή τους στη συγκεκριμένη οργάνωση. Θέλω να του πω. Τελικά μιλάμε για τερορισμό ή μήπως για κάποια ίωση που κολλάει με τη χειραψία; Δεν του το λέω. Θέλω να του πω: Δεν είδα κάποιον να κατηγορείται για συμμετοχή στο παραδικαστικό κύκλωμα επειδή έφαγε σουβλάκια με κάποιον παιδικό φίλο της Μπουρμπουλίας. Δεν του το λέω. Θέλω να του πω πως ο Μακαρθισμός μπορεί να έμεινε στην ιστορία ως τραγωδία, στην Ελλάδα όμως επαναλαμβάνεται σαν φάρσα. Δεν του το λέω. Νιώθω όμως παγιδευμένος. Του το λέω. Νιώθω τελικά πως ο Μακαρθισμός σε σχέση μ’ αυτό που γίνεται τώρα, μοιάζει με παιδικό τραγουδάκι. Του το λέω. Ανακουφίζεται.

Η προφυλάκιση έχει “κλειδώσει”. Επιστροφή στο κλουβί μου. Σκέφτομαι: Δε με πειράζει η φυλακή. Εξάλλου η θέση μου είναι δίπλα στους κολασμένους αυτής της γης. Το μόνο που με πειράζει είναι οι άδικες και ανυπόστατες κατηγορίες. Όμως δε νιώθω καν εξοργισμένος. Εξοργισμένος νιώθει κανείς αν του πάρουν τη σειρά στο supermarket, όχι αν μια υπηρεσία της αστυνομίας αποφασίσει να τον παγιδεύσει το 2009 και τελικά το καταφέρει το 2012. Κοιτάω δεξιά μου στον τοίχο, κάποιος άλλος που είχε φιλοξενηθεί σ’ αυτό το κλουβί πριν από μένα έχει γράψει με στυλό: “Ο Αγώνας συνεχίζεται”. Χαμογελάω. Σκέφτομαι, η Επανάσταση παίζεται, ο Αγώνας εξελίσσεται, της γης οι κολασμένοι πρέπει επιτέλους να παίξουν μπάλα.

Υ.Γ. : Στο σπίτι μου στην Λαμία βρέθηκαν “αδιάσειστα στοιχεία” που δικαιολογούν κατά την γνώμη των δημοσιογραφικών και αστυνομικών αρχών τη δίωξή μου. Σύμφωνα με τους δημοσιογράφους, βρέθηκε ένα ψηφιακό πατρών απομιμήσεων αστυνομικών ταυτοτήτων, κάποια βιντεάκια με έναν βλαχοτεξανό που παριστάνει το κομάντο και ένα αλεξίσφαιρο γιλέκο, η αγορά του οποίου είναι νόμιμη. Επίσης βρέθηκαν δεκάδες βιβλία και ταινίες. Ρούχα πλυμένα και άπλυτα. Σεντόνια, κουβέρτες, καθαριστικά τουαλέτας, σημειώσεις για τα διηγήματά μου καθώς και ολοκληρωμένα διηγήματα. Μαζί με τα υπόλοιπα ευρήματα δηλ. το κρεβάτι, τον καναπέ μου, τα υπόλοιπα έπιπλα, την τηλεόραση, το τζάκι και τις προμήθειες σε φαγητά θα μπορέσει άραγε, η αντιτρομοκρατική να το χαρακτηρίσει γιάφκα;

✍️ **Α.Κ. Θεοφίλου**

B2 Πτέρυγα Φυλακών Δομοκού 27/08/2012

* Ο σύντροφος Α.Κ. Θεοφίλου κατηγορείται για ληστεία τράπεζας και τον φόνο ενός ταξιτζή που έγινε το καλοκαίρι στην Πάρο

Να συλληφθεί ο Ντοστογιέφσκι, πάραυτα!

«Διογένους: λύκος ιδών ποιμένας εσθιόντας εν σκηνή πρόβατον, εγγύς προσελθών, ηλί-
κος αν ην ο θόρυβος, είπεν, ει εγώ τούτο εποίουν (Του Διογένη: Όταν ο λύκος είδε τους
ποιμένες στη σκηνή να τρώνε ένα πρόβατο, πλησίασε και είπε: τι θόρυβος θα γινόταν εάν
το έκανα εγώ αυτό!))»
(Αντώνιος Μοναχός)

Για άλλη μια φορά θαυμάζουμε την άμεμπτη ηθική των διωκτών της “τρομοκρα-
τίας”: μετά τη σύλληψη του ιλλεγκαλιστή αστυφύλακα της “αντι” τρομοκρατι-
κής για ληστεία σε πρακτορείο Προ-πό, ένα επίλεκτο μέλος της “Ειδικής Κατα-
σταλτικής Αντιτρομοκρατικής Μονάδας” (ΕΚΑΜ) πιάστηκε για τη συμμετοχή του σε
κύκλωμα διακίνησης παιδικής πορνογραφίας! Έτσι, έρχεται ακόμη ένας μπάτσος να
προστεθεί στη χορεία των εκατοντάδων οργάνων της τάξης που έχουν συλληφθεί για
διάφορα αδικήματα που απολαμβάνουν την κοινωνική απαξίωση: πρεζεμπόριο, νταβα-
τζηλίκι, προστασία, βιασμοί μεταναστριών και ιεροδούλων κλπ..

Φυσικά όμως, τώρα δε θα ακούσουμε το ονοματάκι του σεξουαλικά διεστραμμένου
ΕΚΑΜίτη, ούτε θα δούμε τη φατσούλα του στην τηλεόραση, όπως έγινε με τις δεκάδες
οροθετικές ιεροδούλες διαπομπεύτηκαν σε ένα σύγχρονο κυνήγι μαγισσών από τον
σοσιαλφασίστα Χρυσοχοϊδή . Δεν θα δούμε τον ΕΚΑΜίτη και τους καταζητούμενους
συνενόχους του να επικηρύσσονται, όπως έγινε με τον Ε.Α. ή με τον Βασίλη Παλαιο-
κώστα ή με τον (πολλαπλά αθωωθέντα) Σίμο Σείσιδη. Δε θα δούμε τα σώβρακα του
ΕΚΑΜίτη σε ζωντανή σύνδεση με τους δαιμόνιους αστυνομικούς ρεπόρτερ να σαλιαρί-
ζουν πάνω από βρακιά και κατασάρλες “αδίστακτων τρομοκρατών”. Δε θα δούμε καμία
θεαματική μεταγωγή του ΕΚΑΜίτη με λευκό αλεξίσφαιρο και κουκουλωμένους ράμπο.
Ποιος ξέρει σε πόσες τέτοιου είδους μεταγωγές συμμετείχε ο παιδεραστής ΕΚΑΜίτης
για να σώσει τον τόπο από τη μάστιγα της τρομοκρατίας!

Ας κάνουμε τη σύγκριση της αντιμετώπισης του παιδεραστή μπάτσου και του πρό-
σφατα συλληφθέντα αντιεξουσιαστή κομμουνιστή Αναστάσιου Θεοφίλου για να θαυ-
μάσουμε την ηθική του αστυνομικού- δικαστικού- τηλεοπτικού συμπλέγματος. Ενώ
τα “ευαίσθητα προσωπικά δεδομένα” του παιδεραστή ΕΚΑΜίτη προστατεύονται με
πίεσμα, ο Θεοφίλου δικάζεται και καταδικάζεται σε ζωντανή τηλεοπτική σύνδεση, πα-
ρουσιάζεται ως “γεννημένος δολοφόνος”, ενταφιάζεται χωρίς να ακουστεί τσιμουδιά,
ένα τρομολαγνικό σώου στήνεται γύρω του. Μέχρι και τα νουάρ διηγήματα επιστρα-
τεύθηκαν ως ενοχοποιητικό στοιχείο, παρουσιάζοντας τη μυθοπλασία ως “σχέδια για
επόμενες ληστείες” και ταυτίζοντας τους ήρωες των διηγημάτων με τον συγγραφέα!
Είναι σαφές λοιπόν: ο Ντοστογιέφσκι είναι ο Ρασκολνικόφ και οι “Δαιμονισμένοι” απο-
δεικνύουν την περιβόητη σχέση “τρομοκρατίας” και οργανωμένου εγκλήματος! Να
συλληφθεί ο Ντοστογιέφσκι πάραυτα!!!

Φυσικά, δε ζητάμε ίσες αποστάσεις από τον μιντιακό οχετό. Απλώς εντοπίζουμε τα
γεγονότα. Είναι τιμή μας να συκοφαντούμαστε από τους τσανακογλύφτες των Μ.Μ.Ε.
που προστατεύουν τους παιδεραστές ενώ διαπομπεύουν τις οροθετικές ιεροδούλες
(αλήθεια, γιατί δεν είδαμε και τις φατσούλες των οροθετικών πελατών; Για να προστα-
τευτεί και η δημόσια υγεία ρε παιδάκι μου...)

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΟΝ ΑΝΑΡΧΙΚΟ ΚΟΜΜΟΥΝΙΣΤΗ ΑΝΑΣΤΑΣΙΟ ΘΕΟΦΙΛΟΥ!

ΕΥΝΟΥΧΙΣΜΟΣ ΚΑΙ ΙΣΟΒΙΑ ΣΤΟΝ ΕΚΑΜΙΤΗ ΠΑΙΔΕΡΑΣΤΗ!!!

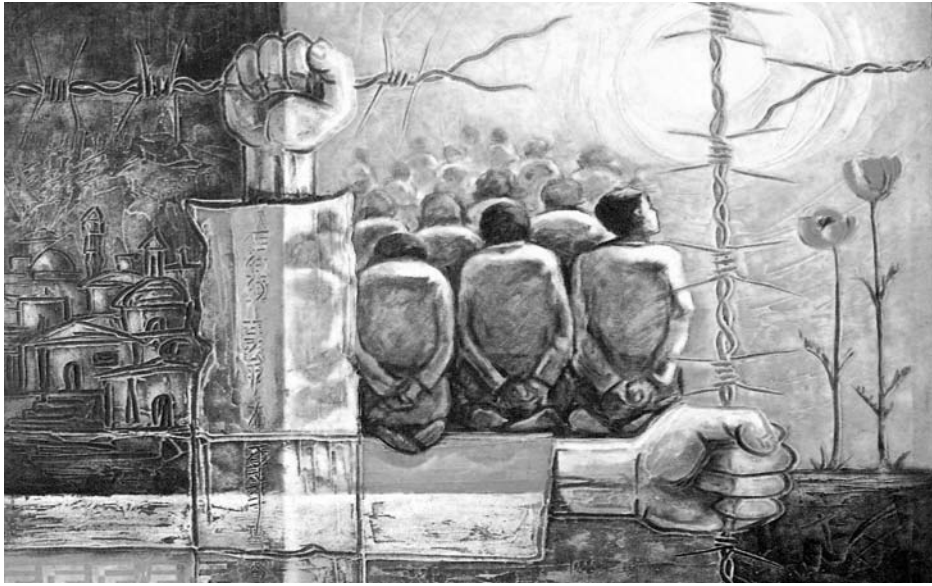
ΥΓ.: Τάσο μην ξεχνάς του στίχους του Οράσιου Καστίγιο: «Διότι υπάρχει στην καρδιά
κάθε χειμώνα μία άνοιξη/ που, αν αντέξεις,/ θα απεμπολήσει όλο το χειμώνα». Και τότε
θα πιούμε Chivas σε πλαστικά ποτήρια, σπονδή στον Προμηθέα, τον πυρφόρο και άθεο
Χριστό και στον Μαρξ (και στον σαχλαμάρα τον Καντ, φυσικά!).

ΚΑΛΗ ΔΥΝΑΜΗ ΣΥΝΤΡΟΦΕ

Υ.Γ.2: Από ό, τι φαίνεται οι ΕΚΑΜίτες όταν δεν επισκέπτονται ιστοσελίδες παιδικής
πορνογραφίας, “επισκέπτονται” αναρχικές καταλήψεις.

ΑΛΛΗΛΕΓΓΥΗ ΣΤΗΝ ΚΑΤΑΛΗΨΗ ΔΕΛΤΑ
ΑΝΤΙΣΤΑΣΗ ΣΤΗΝ ΕΠΕΛΑΣΗ ΤΟΥ ΝΕΟΥ ΑΥΤΑΡΧΙΣΜΟΥ (αστικού και φασι-
στικού)

✍ Πολύκαρπος Γεωργιάδης
Φυλακές Κέρκυρας

Κραυγή Κρατουμένων: Ζητάμε μια στοιχειώδη αξιοπρέπεια

Οι κρατούμενοι σε Κορυδαλλό, Τρίκαλα, Γρεβενά, Λάρισα, Δομοκό, Αλικαρνασσό, Κέρκυρα, Πάτρα, Μαλανδρίνο, Κομο-
τηνή, Διαβατά, Χίο, Κω, Κομοτηνή και Άμφισσα συμμετέχουν σχεδόν καθολικά
στην αποχή από τις εργασίες.
Όπως σημειώνεται από την Πρωτοβουλία
για τα Δικαιώματα των Κρατουμένων «η
μορφή αυτή αγώνα μπλοκάρει στην ουσία
τη λειτουργία της φυλακής, καθώς οι πε-
ρισσότερες εργασίες (μαγείρεμα, διανομή
συσσιτίου, καθαριότητα, αποκομιδή των
σκουπιδιών, διαφόρων ειδών μεταφορές,
μπακάλικο, καφενείο κ.λπ. ακόμα και η
διανομή των πραγμάτων που μπαίνουν
στη φυλακή μέσω του επισκεπτηρίου) γί-
νονται από τους κρατούμενους».

Οι κρατούμενοι ζητούν:

ΑΙΤΗΜΑΤΑ :

- άμεση αποσυμφόρηση των φυλακών,
καλύτερες συνθήκες διαβίωσης (καθαριό-
τητα, συσσίτιο, θέρμανση κ.λπ.),
- καθημερινή παρουσία γιατρού και ουσι-
ώδη ιατροφαρμακευτική περίθαλψη, πε-
ρισσότερα μεροκάματα και διευκόλυνση
μεταγωγής κρατουμένων στις
αγροτικές φυλακές,
- να μοιράζονται σε τακτική βάση είδη
πρώτης ανάγκης από την κοινωνική υπη-
ρεσία, κατάργηση του φόρου κατανάλω-
σης κατά την αγορά προϊόντων από τον
μπακάλη, αλλά και να μετατραπεί το όριο
για την υφ’ όρον απόλυση για τις ποινές
κάθειρξης στα 3/7 από τα 3/5 που είναι
τώρα,

- να αντιμετωπίζεται ως ποινή φυλάκισης
αυτή που επιβάλλεται μέχρι 10 έτη ανεβά-
ζοντας το όριο των 5 ετών,
- να καταργηθεί το άρθρο 108 ΠΚ και να
συγχωνεύεται η νέα ποινή με την προη-
γούμενη αναστολή,
- να γίνεται άμεσα απέλαση όσων αλλο-
δαπών έχουν εκτίσει την ποινή τους εάν
το επιθυμούν,
- να καταργηθεί η υποτροπή για τους τοξι-
κοεξαρτημένους, να αναγνωρίζεται η ιδι-
ότητα του τοξικομανή και να καταργηθεί
το άρθρο 23 και 23Α για τα ναρκωτικά, να
διαγραφούν όλες οι πειθαρχικές ποινές,
- να δίνεται η τακτική άδεια σε όσους τη
δικαιούνται με βάση τα αντικειμενικά κρι-
τήρια του νόμου,
- να γίνει η ισόβια ποινή 12 και 4 χρόνια
(μεροκάματα) από 16 και 4 (μεροκάματα)
που είναι σήμερα και να μειωθεί το ανώ-
τατο όριο έκτισης ποινής στα 20 έτη και
να εκτίεται το ίδιο και στις ποινές ναρκω-
τικών,
- κατάργηση του νόμου περί εγκλημα-
τικής οργάνωσης και των άρθρων 187,
187Α και 187Β ΠΚ, να μην εξαιρούνται τα
άρθρα 380 και 374 του ΠΚ από τις προ-
ηγούμενες ευεργετικές διατάξεις νόμων,
αποποινικοποίηση της προσωπικής χρή-
σης ναρκωτικών ουσιών, να αναγνωρίζε-
ται δικαστικά η πραγματογνωμοσύνη περί
τοξικοεξάρτησης, όπως ορίζει η ανάλογη
υπουργική απόφαση.

ΟΧΙ ΣΤΗΝ ΕΞΟΝΤΩΣΗ
ΤΩΝ ΚΡΑΤΟΥΜΕΝΩΝ

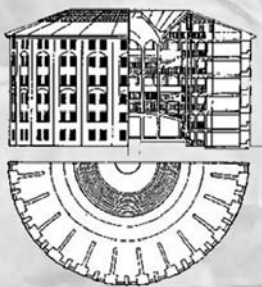
// Παραλληλογράφος //

<http://parallhlografos.wordpress.com>

ΠΑΝΟΠΤΙΚΟΝ

Τετράδιο ολικής αντιπαράθεσης
κυκλοφορεί σε άτακτα χρονικά διαστήματα

για συνδρομή, επικοινωνία:
Τηλ./FAX 2310270399
kdespiniadis@gmail.com
www.panoptikon.gr

✦ Βαλκανικοί Πόλεμοι, Εθνικισμός και Ιστορία

Αυτόν το Οκτώβρη κλείνουν 100 χρόνια από την έναρξη των Βαλκανικών Πολέμων. Περιοδικά, τηλεοπτικές και ραδιοφωνικές εκπομπές βγάζουν αφιερώματα για τις μεγάλες και ξεχασμένες επιτυχίες του ελληνισμού που θα πρέπει να ανακτηθούν στην ιστορική μνήμη σε μια περίοδο κρίσης.

Τί όμως ήταν οι πολεμικές εκστρατείες των βαλκανικών πολέμων; Ήταν η εθνική απελευθέρωση των υπόδουλων ελλήνων στην περιοχή της μακεδονίας, στρατιωτικοί/πατριωτικοί ηρωισμοί ή κάτι άλλο; Τί εξυπηρετεί η εξιστόρηση εκείνης της περιόδου από την πλευρά της κυριαρχίας;

Βαλκανικοί πόλεμοι

Για αρκετές δεκαετίες η τύχη της διάλυσης της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας είναι το μήλον της έριδος για πολλά κράτη που διψούν για την κατάκτηση εδαφών ή για την επιρροή τους στη γεωστρατηγική κατάσταση που θα προκύψει από αυτή τη διάλυση. Είναι το λεγόμενο Ανατολικό Ζήτημα. Σε περιφερειακή εμβέλεια, για την περιοχή των βαλκανίων, τρεις κύριοι εθνικισμοί ανταγωνίζονται για την απόσπαση και κατάκτηση εδαφών (και πληθυσμών) της Αυτοκρατορίας: ο ελληνικός, ο σέρβικος και ο βουλγάρικος.

Οι βαλκανικοί πόλεμοι διεξάγονται σε δύο φάσεις. Στην πρώτη φάση (Οκτώβρης 1912-Μάης 1913) το ελληνικό, το σέρβικο και το βουλγάρικο κράτος (μαζί με το μαυροβούνιο) πολεμούν εναντίον της Οθωμανικής Αυτοκρατορίας. Στη δεύτερη φάση (Ιούνης-Ιούλης 1913), ωστόσο, η ένταση των ανταγωνισμών για την τελική διανομή των κατακτηθέντων εδαφών οδηγεί σε πολεμική σύρραξη το σέρβικο και το ελληνικό κράτος εναντίον του βουλγάρικου. Το βασικό διακύβευμα είναι η περιοχή της μακεδονίας, της θράκης, του αιγίου και φυσικά η πόλη της Θεσσαλονίκης, την οποία πρώτο το ελληνικό κράτος πρόλαβε να κατακτήσει.

Εθνογραφία των κατακτηθέντων εδαφών

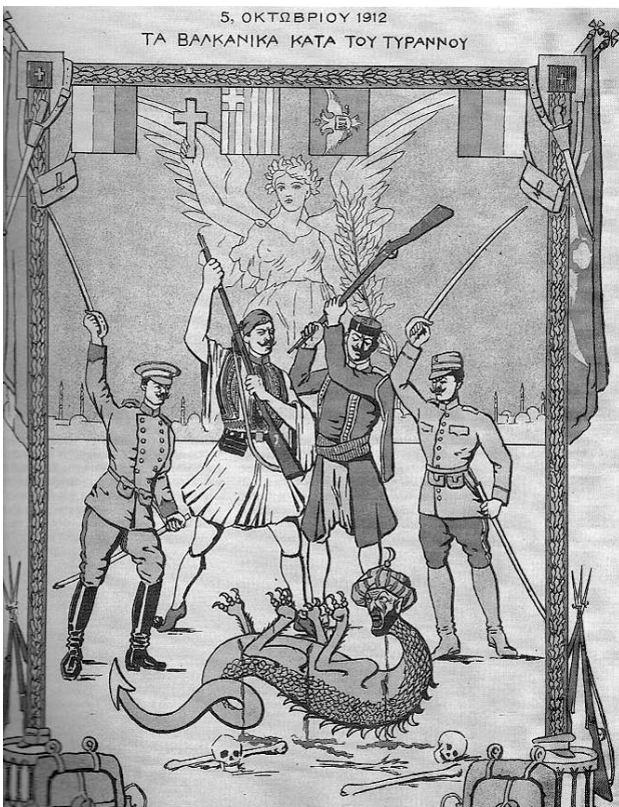
Ο κυρίαρχος λόγος μιλά για έναν πόλεμο απελευθέρωσης προαιώνιων ελληνικών εδαφών. Ποια είναι όμως η εθνολογική σύνθεση του πληθυσμού των εδαφών που λαχταρούν οι διάφοροι εθνικισμοί; Ενδεικτικά για την περιοχή της ευρύτερης μακεδονίας το 1912 κατοικούν: 900.000 μουσουλμάνοι, 900.000 σλαβόφωνοι χριστιανοί, 360.000 ελληνόφωνοι χριστιανοί, 100.000 βλάχοι, 70.000-90.000 εβραίοι και μια πανσπερμία άλλων μικρότερων ομάδων (αρβανίτες, τσιγγάνοι, πομάκοι, γκαγκαούζι,...). Ο πολυεθνικός χαρακτήρας επικρατεί με διάφορες αναλογίες στη θράκη, την ηπειρό, την αλβανία, το ανατολικό αιγαίο, το βόσπορο ακόμα και την Ισταμπούλ, όπου η εθνική ταυτότητα του “έλληνα” είτε μειοψηφεί, είτε είναι ανύπαρκτη, ενώ είναι ελάχιστες οι περιοχές που πλειοψηφεί.

Επομένως οι βαλκανικοί πόλεμοι ως εκστρατεία απελευθέρωσης προαιώνιων ελληνικών εδαφών στερείται νοήματος, αφού το “ελληνικό στοιχείο” δεν είναι παρά μια ακόμη ψηφίδα στο κατεξοχόν πολυεθνικό μωσαϊκό της μακεδονικής περιοχής. Μιλάμε συνεπώς ξεκάθαρα για κατάκτηση εδαφών που φέρνουν στα κράτη περισσότερους πλουτοπαραγωγικούς πόρους, εργατικό δυναμικό προς εκμετάλλευση και γεωστρατηγική αναβάθμιση στην πάντα κρίσιμη περιοχή των βαλκανίων και του αγαίου.

Πάντως, με βάση αυτήν την εθνογραφία, δεν θέλουμε να πούμε ότι αν το “ελληνικό στοιχείο” ήταν κυρίαρχο σε αυτές τις περιοχές θα δικαιολογούνταν ένας απελευθερωτικός πόλεμος. Κατ’ αρχάς γιατί η εθνική ταυτότητα του “έλληνα” όπως τη γνωρίζουμε σήμερα (ή του σέρβου, του βούλγαρου κτλ) είναι ένα εντελώς πρόσφατο ιστορικό φαινόμενο που προκύπτει από τη μήτρα της γέννησης των εθνικισμών στον ευρωπαϊκό κόσμο (τέλη 18ου αιώνα).

Την περίοδο εκείνη η Οθωμανική Αυτοκρατορία αν γνώριζε μόνο θρησκευτικές διαφορές και όχι εθνικές. Λόγω των ταξικών διαφορών οι σλαβόφωνοι χριστιανοί της υπαίθρου ελάχιστα κοινά είχαν με τους πλούσιους ελληνόφωνους χριστιανούς εμπόρους των πόλεων, όπως και η στρατιωτική κάστα των μουσουλμάνων γενίτσαρων τίποτα κοινό δεν είχε με τους μουσουλμάνους σκλάβους. Η έννοια του “έλληνα” τότε αντανakλούσε περισσότερο την κοινωνική άνοδο όποιου ήθελε να μάθει ελληνικά αφού ήταν η γλώσσα κύρους των πλούσιων και ισχυρών. Η μεγάλη πλειοψηφία των πληβείων ταύιζε τα ελληνικά με την εξουθενωτική φορολογία και τη διαφθορά, αφού οι ελληνόφωνοι παπάδες και προεστοί τους άρμεγαν κανονικά.

Γι’ αυτό οι συγκρούσεις λόγω εθνικών διαχωρισμών δεν έπαιζαν κάποιο ιδιαίτερο ρόλο στην κοινωνική ζωή (σε αντίθεση με ταξικές, θρησκευτικές κ.ά. συγκρούσεις). Επιπλέον η “εθνική ταυτότητα” είναι ένα από τα ιδεολογικά όπλα που επικαλείται η κυριαρχία για την πολεμική κίνη-

Προπαγανδιστική αφίσα του Α' βαλκανικού. Η χριστιανοσύνη εναντίον των οθωμανών. Μερικούς μήνες μετά η χριστιανοσύνη θα αλληλοσφάζεται.

τοποίηση του πληθυσμού για σκοπούς που εξυπηρετούν το κράτος και τα αφεντικά και σίγουρα όχι τους εκμεταλλεζόμενους. Άλλωστε είδαμε πώς το ελληνικό κράτος χρησιμοποίησε την “κυριαρχία” του “ελληνικού στοιχείου” στη σμύρνη το 1919 (περίπου 40%) για να πατήσει πόδι, και να εισβάλλει αργότερα στα αχανή βάθη της Αυτοκρατορίας γνωρίζοντας τη συντριπτική ήττα. Μια ήττα που οδήγησε το 1923 στην εκατέρωθεν εκδίωξη, από το ελληνικό και τουρκικό κράτος, περίπου 2.200.000 ανθρώπων από τις εστίες τους. Το κριτήριο της Ανταλλαγής πληθυσμών ήταν το θρήσκευμα (και όχι η, υπό κατασκευή, εθνική ταυτότητα) με 1.650.000 χριστιανούς να εκδιώκονται στην Ελλάδα και 600.000 μουσουλμάνους στην τουρκία.

Ελληνοποίηση της μακεδονίας και εθνοκάθαρση

Τα εδαφικά κέρδη που είχε το ελληνικό κράτος από τους βαλκανικούς πολέμους δεν σήμαναν και το τέλος του πολέμου. Αυτή τη φορά όμως όχι απέναντι σε άλλα κράτη, αλλά εναντίον των πληθυσμών που είχαν κατακτηθεί. Υπήρχε ένα πρόβλημα: η πανσπερμία εθνοτήτων της μακεδονίας έπρεπε να ομογενοποιηθεί, δηλαδή να ελληνοποιηθεί.

Κι αυτό γιατί έπρεπε να συνάδει με την ελληνοπρεπή εικόνα ενός κράτους που δεν μπορούσε να λέγεται ελληνικό όταν τεράστια κομμάτια του πληθυσμού του δεν είναι “έλληνες”. Επειδή δεν έπρεπε πλέον να δίνονται εθνικά πατήματα σε αντίπαλα κράτη που ενδεχομένως στο μέλλον θα διεκδικούν ελληνικά εδάφη για να απελευθερώσουν τα δικά τους υπόδουλα αδέρφια. Τέλος επειδή η ελληνοποίηση εντάσσεται ευρύτερα τόσο στην εκ των υστέρων δικαίωση των επεκτατικών σχεδίων του Αλυτρωτισμού, όσο και στο πλαίσιο της μακρόχρονης διαμόρφωσης γενικά των εθνών-κρατών που λαμβάνει χώρα εκείνη την περίοδο με οξυτάτη μορφή.

Ο Π. Μελάς στήνει παραστρατιωτικές συμμορίες (1904) για τον εξελληνισμό της μακεδονίας. Εξού και η κραυγή «Βούλγαρος να μη μείνη»

Για την επίτευξη της ελληνοποίησης υπήρχαν τρεις τρόποι: Οι αλλόγλωσσοι και αλλόθρησκοι έπρεπε είτε να αφομοιωθούν στην κυρίαρχη εθνότητα, είτε να εξοντωθούν, είτε να εκδιωχθούν. Η πολεμική εκστρατεία του 1912-13 προέταξε πρωτίστως τις δύο τελευταίες λύσεις, αν και τα προοίμια της βίαιης ελληνοποίησης είχαν ήδη εγκατασταθεί από τα παραστρατιωτικά σώματα του Παύλου Μελά και τον ένδοξο μακεδονικό αγώνα του 1904-08. Έτσι οι βαλκανικοί πόλεμοι εκτός από μια στρατιωτική αναμέτρηση κατάκτησης ήταν ταυτόχρονα και μια διαδικασία εθνοκά-

θαρσης. Μια βίαιη διαδικασία “εθνικής” ομογενοποίησης των πληθυσμών στην περιοχή που κατακτούσε το κάθε κράτος (ελληνικό, βουλγάρικο, σέρβικο) που επιτεύχθηκε με σφαγές, εμπρησμούς ολόκληρων χωριών, λεηλασίες, βιασμούς και εκδίωξη πληθυσμών που δεν ταίριαζαν με την υπό κατασκευή εθνική/θρησκευτική ταυτότητα.

Μετά το τέλος των βαλκανικών πολέμων σε διάφορες περιοχές προκύπτουν συνεχώς εντάσεις. Τεράστιοι πληθυσμοί κυνηγημένων προσφύγων διαπερνούν τα σύνορα προσπαθώντας να βρουν κατάλληλη εθνική στέγη για να αποφύγουν τους διωγμούς. Συνεχείς εξεγέρσεις από τους κατεχόμενους πληθυσμούς, ως μέσο αντίστασης τους διωγμούς, επιφέρουν αντίποινα από τα κράτη/κατακτητές και ένταση της εθνοκάθαρσης, ενώ πλήθος συγκρούσεων προκαλούνται μεταξύ προσφύγων και ντόπιων. Ταυτόχρονα οι ανταγωνισμοί του σέρβικου, του βουλγαρικού και του ελληνικού κράτους συνεχίζονται σε διαμφισβητούμενες περιοχές με αποτέλεσμα περαιτέρω εκκαθαρίσεις και εκτοπίσεις. Παράλληλα παρακρατικά αντάρτικα σώματα εξορμούν στα χωριά των αλλόθρησκων και τους σφαγιάζουν. Είναι χαρακτηριστικό ότι η καθυπόταξη των κατακτημένων πληθυσμών και η διαφύλαξη της δημόσιας ασφάλειας από τους ύποπτους αλλοεθνείς ταραξίες, ήταν ένας από τους λόγους που οδήγησαν στη δημιουργία της πρώτης καθαρά πολιτικής αστυνομίας του ελληνικού κράτους (Ειδικό Απόσπασμα Ασφάλειας). Κι αυτό σε συνδυασμό με την καταστολή, όχι μόνο των αλλοεθνών, αλλά και των ταξικών εχθρών, όπως την ισχυρή τότε Σοσιαλιστική Φεντερασιόν και το Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης.

Η έναρξη του Μεγάλου Πολέμου (1914) θα τροφοδοτήσει ακόμη περισσότερο τη διαδικασία της εθνοκάθαρσης/ελληνοποίησης, η οποία θα συνεχιστεί και αργότερα με διάφορες διαβαθμίσεις και αποκορύφωμα την τελική εξόντωση των περίπου 70.000 Εβραίων της Θεσσαλονίκης κατά το Β' Παγκόσμιο πόλεμο, από τους ναζί, αλλά με την ανοχή και συνέργεια του ελληνικού κράτους.

Ιστορία και εθνικισμός

Είναι χαρακτηριστικός ο τρόπος που παρουσιάζεται η ιστορία από τη σκοπιά των κυρίαρχων. Όταν το ελληνικό κράτος βγαίνει νικηφόρο από μια στρατιωτική επέμβαση, τότε αυτή παρουσιάζεται ως απελευθέρωση προαιώνιων ελληνικών εδαφών, υπόδουλων ελλήνων, ως το ηρωικό επίτευγμα μεγάλων ηγετών και πατριωτών πολιτών που θυσιάζονται για την πατρίδα, όπου πάντα οι αγριότητες αφορούν την εχθρική πλευρά και η στρατιωτική εισβολή θεωρείται δικαιολογημένη (π.χ. Α' και Β' βαλκανικός 1912-13, Α' παγκόσμιος 1917-18). Όταν το ελληνικό κράτος ηττάται τότε οι επεκτατικοί πόλεμοι είναι μεν και πάλι δίκαιοι, αλλά πάντοτε προδίδονται είτε από ανίκανους πολιτικούς ή στρατιωτικούς είτε -το συνηθέστερο- από τις πανούργες ξένες δυνάμεις που δεν αφήνουν τον ελληνισμό να μεγαλουργήσει (π.χ. Ελληνοτουρκικός 1897 και 1922, Κύπρος 1974). Σκοπός του κυρίαρχου λόγου είναι η ενίσχυση του εθνικού φρονήματος, η απάλειψη των ταξικών αντιθέσεων, η ιστορική δικαίωση του πάλαι ποτέ ισχυρότατου Αλυτρωτισμού (ο οποίος πέθανε το 1922, προσωρινά), η νομιμοποίηση του μιλιταρισμού -με τη μορφή του ηρωισμού- ως συστατικό στοιχείο της ελληνικής ψυχής, η νομιμοποίηση του επεκτατισμού και της βίας ως απελευθέρωση. Είναι από ιστορική σκοπιά η πρόσδεση των εκμεταλλεζόμενων στις επιδιώξεις και τα συμφέροντα του κράτους και των αφεντικών. Και ειδικά σήμερα εν μέσω κρίσης η κυρίαρχη εξιστόρηση, δια της εξύμνησης των κατωρθωμάτων του ελληνισμού, σπρώχνει να βάλουμε πλάτη όλοι μαζί για το ξεπέραςμα της εθνικής συμφοράς.

Από συγκρότησης του ελληνικού κράτους ο εθνικισμός είναι συστατικό στοιχείο της κοινωνικής ζωής, ενώ για μεγάλη χρονικά διαστήματα, με άξονα τα εθνικά ζητήματα, υπήρξε και κυρίαρχος μοχλός άσκησης της πολιτικής. Έτσι σήμερα το ζήτημα της ξεκάθαρα ταξικής επίθεσης από την πλευρά των κυρίαρχων για τη διαχείριση της κρίσης, έχει μετατραπεί σε εθνική καταστροφή με ευθύνη προδοτών ανθέλληνων πολιτικών που άγονται από την πατασβούρα Μέρκελ, οι μετανάστες καταδιώκονται και δολοφονούνται, ο φασισμός αναπτύσσεται. Η ιστορική γνώση μας προσφέρει άλλο ένα όπλο για να αντεπιθεθούμε στη σημερινή μορφή του εθνικισμού και του φασισμού, ως κεντρικό κομμάτι του συνολικού αγώνα ενάντια σε κράτος και κεφάλαιο και στην κατεύθυνση μιας απελευθερωτικής κοινωνίας.

■ βλάσση

Βιβλιογραφία:

- Πόλεμος και εθνοκάθαρση 1912-1922, Τ. Κωστόπουλος, εκδ. βιβλιόραμα
- Έθνη και εθνικισμός (1780-σήμερα), Ε. J. Hobsbawm, εκδ. καρδαμίτσα
- Τα μυστικά του βούρκου (Α' και Β' τόμος), εκδ. αντισχολείο
- Back to the (boot) roots, εκδ. αντισχολείο
- Γενικές θέσεις εναντίον του ελληνικού ιμπεριαλισμού, εκδ. Αντισχολείο

Do It Yourself μουσική ενάντια στην εμπορευματικότητα

Η αυτοοργάνωση και η αντιμεπορευματική κουλτούρα είναι κομμάτι του αγώνα του ανθρώπου, ενάντια σε κάθε μορφής καταπίεση, για την κοινωνική απελευθέρωση. Όποιες μπάντες της αντιμεπορευματικής D.I.Y σκηνής επιθυμούν να παρουσιάσουμε και να διανέμουμε τα άλμπουμ τους είτε μέσω λίνκ ή και φυσικά από το distro της κατάληψης Ευαγγελισμού, μπορεί να επικοινωνήσουν μαζί μας στο e-mail: apatris.news@gmail.com

Συλλογή «Μοναδικές επιτυχίες σε περίοδο... ΚΡΙΣΗΣ!»

Το Underground Union είναι μια ομάδα η οποία επιδιώκει την προώθηση της εναλλακτικής μουσικής σκηνής μέσω διάφορων εκδηλώσεων, όπως party και συναυλίες στη πόλη του Ηρακλείου, καθώς και την ανάδειξη και στήριξη D.I.Y. συγκροτημάτων. Όπως αναφέρει και η ίδια η ομάδα στο site της: “Σε εποχές που το μεγαλύτερο μέρος της κοινωνίας υποφέρει οικονομικά, η ανάγκη για συνεύρεση, διασκέδαση και επικοινωνία περιμένει μια αφορμή να εκδηλωθεί. Θέλουμε οι εκδηλώσεις μας να γίνουν αυτή η αφορμή. Είμαστε ανοιχτοί σε οποιαδήποτε πρόταση και κριτική, καθώς και σε οποιονδήποτε θέλει να συμμετέχει.” Φέτος κυκλοφόρησε η πρώτη συλλογή του Underground Union με τίτλο «Μοναδικές επιτυχίες σε περίοδο...ΚΡΙΣΗΣ!»

Η συλλογή περιέχει κομμάτια από μπάντες που έχουν παίξει σε συναυλίες που έχει διοργανώσει η ομάδα, οι οποίες κινούνται στην ευρύτερη εναλλακτική σκηνή, μπάντες που δεν κατάφεραν να εκδώσουν τη δουλειά τους πριν διαλυθούν και μέσα από αυτή τη συλλογή τους δίνεται η ευκαιρία να μην χαθεί ένα μικρό, τουλάχιστον, μέρος της δουλειάς τους. Το χαρακτηριστικό της συλλογής είναι η ποικιλία της από μουσικής άποψης, καθώς και το ότι περιέχει πολλά ακυκλοφόρητα κομμάτια και αποσπάσματα από την πιο πρωτότυπη, χιουμοριστική και “καμένη” ραδιοφωνική εκπομπή παγκοσμίως. Τη συλλογή μπορείτε να τη βρείτε στο distro της κατάληψης Ευαγγελισμού στη τιμή των 4 ευρώ, ενώ μπορείτε να τη κατεβάσετε δωρεάν στο λινκ: <http://www.mediafire.com/?iq2gmn9wvnnqu58a>

Φουντούκια “f0~x.1o:cd/gkd_x%”

Τα Φουντούκια είναι μια τριμελής μπάντα από το Ηράκλειο Κρήτης (Γάννης - κιθάρα , Πέτρος - μπάσο , Φραντζέσκα - τύμπανα) με επιρροές κυρίως από surf revival μπάντες όπως Man or Astroman , Bomboras, Messer Chups. κλπ. Καταπληκτική μπάντα που δείχνει ότι γνωρίζουν πολύ καλά τα surf μονοπάτια που ακολουθούν και δεν έχει να ζηλέψει τίποτα από τις προαναφερθέντες διάσημες μπάντες, το αντίθετο στέκονται ισάξια δίπλα τους. Πολύ καλές συνθέσεις και άψογες εκτελέσεις ενός είδους μουσικής το οποίο έχει φανατικούς οπαδούς σε όλο τον κόσμο, που θέλοντας και μη, σε παρασύρει στο να χορεύεις μέχρι τελικής πτώσης. Αξίζει πραγματικά να ακούσετε τα “Φουντούκια” των οποίων τη μουσική θα λατρεύετε. Ο τίτλος του demo τους είναι όπως ακριβώς αναγράφεται στην αρχή και δεν πρόκειται για τυπογραφικό λάθος. Κατεβάστε το ντέμο τους από το λινκ: <http://www.mediafire.com/?9wbyr0iw9z0sm6c>

Below The Bottom - Self Defined EP (2012)

Οι Below The Bottom είναι μια τετραμελής μπάντα από το Ηράκλειο της Κρήτης, τον Ιούλιο του 2012 κυκλοφόρησαν το πρώτο τους E.P. “Self Defined” το οποίο αποτελείται από τέσσερα κομμάτια. Πρόκειται για μια εξολοκλήρου DIY παραγωγή αλλά χωρίς εκπτώσεις στη ποιότητα. Του ήχου. Μεταλλικό hardcore σε mid tempo ρυθμούς, που θυμίζουν ανάλογες κλασσικές Αμερικάνικες μπάντες των ‘90s. Ωραίες ιδέες, όμορφο παίξιμο κι ένας δυναμικός και στιβαρός γεμάτος όγκο ήχος και brutal φωνητικά συμπληρώνουν το πάζλ του E.P. Στα συν οι ελληνικοί στίχοι που έδωσαν καταπληκτικά στο groovy παίξιμο των παιδιών στο «City Without Sound (feat Hetup)». Κατεβάστε δωρεάν το E.P από το λινκ: <http://www.mediafire.com/?ef49xv15z6cjw3h>

Ντέρτιντινγκ “Social Punk” (2011)

Οι Ντέρτιντινγκ συμμετέχουν και αυτοί στη μουσική ομάδα “Underground Union” και δρουν και αυτοί στο Ηράκλειο. Πρόκειται για μια Punk μπάντα που “αλέθει στο μύλο” της από λαϊκά τραγούδια μέχρι ελληνικό Punk της δεκαετίας του ‘80 σε ύφος και διάθεση αμιγώς punk-street punk-oi! . Θα μπορούσαμε με μια φράση να τους εντάξουμε στη gypsy Punk Βαλκανική σκηνή αλλά μάλλον ο όρος τους περιορίζει. Στους στίχους τους συνυπάρχει ο κοινωνικοπολιτικός προβληματισμός μαζί με έντονο χαβαλέ και χιούμορ, ενώ από τον δίσκο δεν λείπουν και κάποιες διασκεδές στο πνεύμα της μπάντας όπως τα: “Ρομαντισμοί κλασσικοί” των Lost bodies, “Κακός Δελτάς των Vandaloup και το “Μαλαματένια λόγια” των Ελευθερίου, Μαρκόπουλου με μια εισαγωγή από λαούτο και με την ιδιαίτερη φωνή της Φανής δευτέρης κιθαρίστα της μπάντας. Κατεβάστε τον δίσκο τους στο λινκ: mediafire.com/?311nydqbwfm6byt

βιβλίο παρουσίαση

Γιώργος Λιερός
«Σκέψεις για την Άμεση Δημοκρατία»
Εκδόσεις των Συναδέλφων
Σελίδες 62
4 €

Στο 18ο φύλλο της «Απατρис» κάναμε ένα εκτενές αφιέρωμα στο πολιτικό, οικονομικό και πολιτισμικό οργανωτικό μοντέλο της Άμεσης Δημοκρατίας, τόσο γενικά όσο και ειδικότερα, με τη μορφή δηλαδή που το επεξεργάστηκε η Λαϊκή Συνέλευση Αμαρουσίου στην Αθήνα και το δημοσιοποίησε ως «πρόταση διακήρυξης και καταστατικού», με συγκεκριμένες αρχές, στόχους και θέσεις.

Η απόφαση αυτή των συντακτικών ομάδων της «Απατρис» δεν ήταν τυχαία: το κείμενο δημοσιεύτηκε πριν από τις εκλογές της 6ης Μάη, με πολλαπλούς στόχους: να δείξει ότι η άρνηση προσέλευσης στις κάλπες της κοινοβουλευτικής δικτατορίας της κυρίαρχης τάξης δεν είναι ένα στείο πρόταγμα του αντιεξουσιαστικού χώρου που δεν συνοδεύεται από μια άλλη, χειροπιαστή αντιπρόταση πολιτειακής – και όχι μόνο - οργάνωσης· να διαδώσει την αντιπρόταση αυτή σε όσο το δυνατόν περισσότερες πόλεις και γειτονιές της χώρας (καθώς η εφημερίδα διανέμεται πανελλαδικά και πόρτα – πόρτα), για να συμβάλει όσο μπορεί στο σπάσιμο του κυρίαρχου φαντασιακού, που κάνει τους ανθρώπους να πιστεύουν πως οι τρόποι οργάνωσης και οι «λύσεις» που μας επιβάλλει το μπλοκ εξουσίας είναι μονόδρομος· να προωθήσει περαιτέρω τη συζήτηση και τις ζυμώσεις μεταξύ του αγωνιζόμενου κόσμου της κοινωνικής βάσης (αλλά και γενικά όσων προβληματίζονται για το «τι μπορούμε να κάνουμε απέναντι στο ζόφο που μας έχουν οδηγήσει»), προς αυτή τη νέα, ριζικά διαφορετική και ανθρώπινη επιλογή, από μας και για μας κ.ο.κ.

Επειδή η παρέμβαση αυτή δεν θέλαμε να είναι ένα πυροτέχνημα χωρίς συνέχεια, αλλά κι επειδή όλο και περισσότερο ακούγεται σήμερα εκείνη η παλιά, επάρατη αποστροφή για «ένα Παπαδόπουλο που μας χρειάζεται» (που μας στέλνει κατευθείαν στις απάνθρωπες, κοινωνικά καταστροφικές συνέπειες της υιοθέτησης της ναζιστικής ατζέντας των απατεώνων της Χρυσής Αυγής), επιλέγουμε στο φύλλο αυτό να δώσουμε μια πρώτη συνέχεια στην αρχική εκείνη αναφορά μας, παρουσιάζοντας το βιβλίο του Γιώργου Λιερού «Σκέψεις για την Άμεση Δημοκρατία». Πέραν του περιεχομένου, το κάνουμε και επειδή πρόκειται για ένα μικρό εγχειρίδιο που δεν κοστίζει πολύ (βασικό για τον κόσμο στις σημερινές συνθήκες) και παράλληλα έχει εκδοθεί από τις «Εκδόσεις των συναδέλφων», που συνιστούν κινηματικό εγχείρημα, αποτελούνται δηλαδή από κόσμο που είναι ενεργός και συμμετοχός στις προσπάθειες και στις ανησυχίες για ένα καλύτερο μέλλον.

Το βιβλιαράκι αυτό, παρά τις όποιες κατ’ εμάς αδυναμίες του (ένας υπέρμετρος ενθουσιασμός για το περσινό «Κίνημα των Πλατειών», που θα μπορούσε να είχε αποφευχθεί αν ο συγγραφέας περίμενε λίγο παραπάνω ώστε να αναφερθεί στο φαινόμενο αργότερα, από κάποια χρονική απόσταση που θα είχε καταδείξει ορισμένα πράγματα), περιέχει συμπτυκνωμένα πολλά πολιτικά, ιστορικά, κοινωνιολογικά κ.α. στοιχεία σε σχέση με το θεσμικό μοντέλο της άμεσης δημοκρατίας: τις καταβολές του στην κοινωνική ιστορία, τη σχέση του με την οικονομία της μισθωτής εργασίας, με το εργατικό κίνημα, τις μορφές που πήρε στις περιστάσεις που εφαρμόστηκε (συνελεύσεις κοινοτήτων, σύστημα συμβουλίων), τη σχέση του με τη σύγχρονη τεχνολογία και ειδικά με το διαδίκτυο στις ποικίλες διαστάσεις του και γενικά τις απαραίτητες κατά τον συγγραφέα προϋποθέσεις για τη στέρεα εφαρμογή του.

Αντιγράφουμε από το οπισθόφυλλο και ευχόμαστε καλή ανάγνωση...: «Η άμεση δημοκρατία δεν είναι μόνο μια μορφή πολιτειακής οργάνωσης, αλλά επίσης ένα αξιακό σύστημα, μια αντίληψη για τον άνθρωπο, μια πρόταση πολιτισμού η οποία έχει βαθιές ρίζες στην ανθρώπινη ιστορία. Η άμεση δημοκρατία θέτει στο κέντρο τον άνθρωπο ως πρόσωπο, ως μοναδικό άτομο, ατομική κοινοτική ύπαρξη. Δεν πρόκειται για ένα αιμιγώς πολιτικό αίτημα: συνάδει με την κατάργηση της μισθωτής εργασίας, την αυτοδιαχείριση, τη δραστηκή μείωση του εργάσιμου χρόνου, την ανατροπή της καταναλωτικής κοινωνίας (...) επιδιώκει την υπέρβαση της παγκοσμιοποίησης προς την κατεύθυνση μιας ελεύθερης ανθρωπότητας στην οποία ανθεί ένα πλήθος από διαφορετικούς πολιτισμούς».

Ευτοπία

περιοδική έκδοση για τον ελευθεριακό κοινοτισμό

T.Θ. 3102
T.K. 10200
Αθήνα

www.eutopia.gr
e-mail: info@eutopia.gr

... Μια μωβ σκιά Μαΐου ξάπλωσε στον τόπο

Απατρίς: κύριε Χατζιδάκι, στις εκλογές της 6ης Μάη 2012 η Ελλάδα κατέκτησε άλλη μία παγκόσμια πρωτιά. Οι ψηφοφόροι εξέλεξαν στη βουλή ένα ξεκάθαρα νεοναζιστικό κόμμα τη Χρυσή Αυγή, εβδομηνταεννέα χρόνια μετά την άνοδο του ναζισμού στη Γερμανία. Πιστεύετε ότι η άνοδος των νεοναζί είναι αποτέλεσμα του θυμού του ελληνικού λαού εναντίον του πολιτικού συστήματος που βύθισε στην ανέχεια και την ανεργία σχεδόν τον μισό πληθυσμό της χώρας; ή πρόκειται για μία ιδεολογική στροφή της κοινωνίας προς τις φασιστικές ιδέες;

Μάνος Χατζιδάκις: Ο νεοναζισμός, ο φασισμός, ο ρατσισμός και κάθε αντικοινωνικό και αντιανθρώπινο φαινόμενο συμπεριφοράς δεν προέρχεται από ιδεολογία, δεν περιέχει ιδεολογία, δεν συνθέτει ιδεολογία. Είναι η μεγεθυμένη έκφραση-εκδήλωση του κτήνους που περιέχουμε μέσα μας χωρίς εμπόδιο στην ανάπτυξή του, όταν κοινωνικές ή πολιτικές συγκυρίες συντελούν, βοηθούν, ενισχύουν τη βάρβαρη και αντιανθρώπινη παρουσία του.

Ο νεοναζισμός είμαστε εσείς κι εμείς – όπως στη γνωστή παράσταση του Πιραντέλο. Είμαστε εσείς, εμείς και τα παιδιά μας. Δεχόμαστε να 'μαστε απάνθρωποι μπρος στους φορείς του AIDS, από άγνοια αλλά και τόσο «ανθρώπινοι» και συγκαταβατικοί μπροστά στα ανθρωποειδή ερπετά του φασισμού, πάλι από άγνοια, αλλά κι από φόβο κι από συνήθεια.

Α: Αυτή η άγνοια που λέτε οφείλεται στον στίχο που εύστοχα είχε γράψει σε ένα του ποίημα ο Τ.Σ. Έλιοτ λέγοντας ότι: «το ανθρώπινο είδος δεν αντέχει και πολύ τη πραγματικότητα»; ή είναι αποτέλεσμα του άκρατου ατομισμού, της ανάθεσης της ζωής μας στα χέρια των πολιτικών και οικονομικών εξουσιαστών και της ιδιώτευσης που με θρησκευτική σχεδόν λατρεία εξυψώθηκε τα προηγούμενα χρόνια της «ευμερίας» και της καταναλωτικής φρενίτιδας;

Μ.Χ.: Βιώνουμε μέρα με τη μέρα περισσότερο το τμήμα του εαυτού μας – που ή φοβάται ή δεν σκέφτεται, επιδιώκοντας όσο γίνεται περισσότερα οφέλη. Όσπου να βρεθεί ο κατάλληλος «αρχηγός» που θα ηγηθεί αυτό το κατάπτυστο περιεχόμενό μας. Και τότε θα 'ναι αργά για ν' αντιδράσουμε.

Πρόσφατη περίπτωση ο Β' Παγκόσμιος Πόλεμος. Μόνο που ο πόλεμος αυτός μας δημιούργησε για ένα διάστημα μιαν αρκετά μεγάλη πλάνη, μιαν ψευδαίσθηση. Πιστέψαμε όλοι μας πως σ' αυτό τον πόλεμο η Δημοκρατία πολέμησε το φασισμό και τον νίκησε. Σκεφθείτε: η «Δημοκρατία», εμείς με τον Μεταξά κυβερνήτη και σύμμαχο τον Στάλιν, πολεμήσαμε το ναζισμό, σαν ιδεολογία άσχετη από μας τους ίδιους. Και τον... νικήσαμε. Τι ουτοπία και τι θράσος.

Αγνοώντας πως απαλλασσόμενοι από την ευθύνη του κτηνώδους μέρους του εαυτού μας και τοποθετώντας το σε μια άλλη εθνότητα υποταγμένη ολοκληρωτικά σ' αυτό, δεν νικούσαμε κανένα φασισμό αλλά απλώς μιαν άλλη εθνότητα επικίνδυνη που επιθυμούσε να μας υποτάξει.

Ένας πόλεμος σαν τόσους άλλους από επικίνδυνους ανόητους σε άλλους ανόητους, περιστασιακά ακίνδυνους. Και φυσικά όλα τα περί «Ελευθερίας», «Δημοκρατίας», και «λίκνων πνευματικών και μη», για τις απαίδευτες στήλες των εφημερίδων και τους αφελείς αναγνώστες. Ποτέ δεν θα νικήσει η Ελευθερία, αφού τη στηρίζουν και τη μεταφέρουν άνθρωποι, που εννοούν να μεταβιβάζουν τις δικές τους ευθύνες στους

άλλους.

Α: Ισχύει δηλαδή αυτό που είχε πει ο Σάτρ; Ότι «η κόλαση είναι οι άλλοι»;

Μ.Χ.: Ο νεοναζισμός δεν είναι οι άλλοι. Οι μισήτοι δολοφόνοι, που βρίσκουν όμως κατανόηση από τις δικτικές αρχές λόγω μιας περιέργης αλλά όχι και ανεξήγητης συγγενικής ομοιότητας. Που τους έχουν συνηθίσει οι αρχές και οι κυβερνήσεις σαν μια πολιτική προέκτασή τους ή σαν μια επιτρεπτή αντίθεση, δίχως ιδιαίτερη σημασία που να προκαλεί ανησυχία. Τελευταία διάβασα πως στην Πάτρα, απέναντι στο αστυνομικό τμήμα άνοιξε τα γραφεία του ένα νεοναζιστικό κόμμα. Καμιά ανησυχία ούτε για τους φασίστες, ούτε για τους αστυνομικούς. Ούτε φυσικά για τους περιοίκους.

Ο φασισμός στις μέρες μας φανερώνεται με δυο μορφές. Ή προκλητικός, με το πρόσχημα αντιδράσεως σε πολιτικά ή κοινωνικά γεγονότα που δεν ευνοούν την περίπτωση τους ή παθητικός μες στον οποίο κυριαρχεί ο φόβος για ό,τι συμβαίνει γύρω μας. Ανοχή και παθητικότητα λοιπόν. Κι έτσι εδραιώνεται η πρόκληση. Με την

ανοχή των πολλών. Προτιμότερο αργός και σιωπηλός θάνατος από την αντίδραση του ζωντανού και ευαίσθητου οργανισμού που περιέχουμε.

Δεν θέλω να επεκταθώ. Φοβάμαι πως δεν έχω τα εφόδια για μια θεωρητική ανάπτυξη, ούτε την κατάλληλη γλώσσα για τις απαιτήσεις του όλου θέματος. Όμως το θέμα με καίει. Και πριν πολλά χρόνια επιχείρησα να το αποσαφηνίσω μέσα μου. Σήμερα ξέρω πως διέβλεπα με την ευαισθησία μου τις εξελίξεις και την επανεμφάνιση του τέρατος. Και δεν εννοούσα να συνηθίσω την ολοένα αυξανόμενη παρουσία του. Πάντα εννοώ να τρομάζω.

Α: Εδώ και αρκετό καιρό οι νεοναζί της χρυσής αυγής προσπαθούν να πείσουν τον κόσμο ότι δεν είναι ναζί και φασίστες αλλά Έλληνες εθνικιστές που υπηρετούν τα πατριωτικά ιδεώδη. Τελικά ο εθνικισμός είναι απλά η υπερβολική αγάπη ενός ανθρώπου για την πατρίδα του που είναι έτοιμος να την υπερασπιστεί ακόμη και με τα όπλα μπροστά στον όποιο κίνδυνο;

Μ.Χ.: Ο εθνικισμός είναι κι αυτός νεοναζισμός. Τα κουρεμένα κεφάλια των στρατιωτών, έστω και παρά τη θέλησή τους, ευνοούν την έξοδο της σκέψης και της κρίσης, ώστε να υποτάσσονται και να γίνονται κατάλληλοι για την αποδοχή διαταγών και κατευθύνσεων προς κάποιο θάνατο. Δικόν τους ή των άλλων. Η εμπειρία μου διδάσκει πως η αληθινή σκέψη, ο προβληματισμός οφείλει κάπου να σταματά. Δεν συμφέρει. Γι' αυτό και σταματώ. Ο ερασιτεχνισμός μου στην επικέντρωση κι ανάπτυξη του θέματος κινδυνεύει να γίνει ευάλωτος από τους εχθρούς. Όμως οφείλω να διακηρύξω το πάθος μου για μια πραγματική κι απρόσκοπτη ανθρώπινη ελευθερία. Ενώ τα πουλιά... Για τα πουλιά, μόνον οι δολοφόνοι, οι άθλιοι κυνηγοί αρμόζουν, με τις «ευγενικές παντός έθνους παραδόσεις». Κι είναι φορές που το κτήνος πολλαπλασιάζεται κάτω από συγκυρίες και με τη μορφή «λαϊκών αιτημάτων και διεκδικήσεων» σχηματίζει φαινόμενα λοιμώδους νόσου που προσβάλλει μεγάλες ανθρώπινες μάζες και επιβάλλει θανατηφόρες επιδημίες.

Α: Σε μια πρόσφατη δημοσκόπηση η έρευνα διαπίστωσε στις νεαρές ηλικίες από 18 έως 24 ετών η χρυσή αυγή αναδείχτηκε σε δεύτερο κόμμα με ένα ποσοστό του 14%, ενώ στους νέους που ψήφισαν για πρώτη φορά κατέγραψε ένα ποσοστό που άγγιξε το 22%. Που οφείλεται αυτό κατά τη γνώμη σας;

Μ.Χ.: Το φάντασμα του κτήνους παρουσιάζεται ιδιαιτέρως έντονα στους νέους. Εκεί επιδρά και το marketing. Η επιρροή από τα Μ.Μ.Ε. ενός τρόπου ζωής που ευνοεί το εμπόριο. Κι όπως η εμπορία ναρκωτικών ευνοεί τη διάδοσή τους στους νέους, έτσι και η μουσική, οι ιδέες, ο χορός και όσα σχετίζονται με τον τρόπο ζωής τους έχουν δημιουργήσει βιομηχανία και τεράστια κι αφάνταστα οικονομικά ενδιαφέροντα. Μη βρίσκοντας αντίσταση από μια στερήρη παιδεία όλα αυτά δημιουργούν ένα κατάλληλο έδαφος για να ανθίσει ο εγωκεντρισμός η εγωπάθεια, η κενότητα και φυσικά κάθε κτηνώδες ένστιχτο στο

εσωτερικό τους. Προσέξτε το χορό τους με τις ομοιόμορφες στρατιωτικές κινήσεις, μακριά από κάθε διάθεση επαφής και επικοινωνίας. Το τραγούδι τους με τις συνθηματικές επαναλαμβανόμενες λέξεις, η απουσία του βιβλίου και της σκέψης από τη συμπεριφορά τους και ο στόχος για μια άνετη σταδιοδρομία κέρδους και εύκολης επιτυχίας.

Α: Λέτε ότι ο πόλεμος ενάντια στον φασισμό είναι και θέμα παιδείας;

Μ.Χ.: Η μόνη αντιβίωση για την καταπολέμηση του κτήνους που περιέχουμε είναι η Παιδεία. Η αληθινή παιδεία και όχι η ανεύθυνη εκπαίδευση και η πληροφορία χωρίς κρίση και χωρίς ανήσυχη αμφισβητούμενη συμπερασματολογία. Αυτή η παιδεία που δεν εφησυχάζει ούτε δημιουργεί αυταρέσκεια στον σπουδάζοντα, αλλά πολλαπλασιάζει τα ερωτήματα και την ανασφάλεια. Όμως μια τέτοια παιδεία δεν ευνοείται από τις πολιτικές παρατάξεις και από όλες τις κυβερνήσεις, διότι κατασκευάζει ελεύθερους και ανυπότακτους πολίτες μη χρήσιμους για το ευτελές παιχνίδι των κομμάτων και της πολιτικής. Κι αποτελεί πολιτική «παράδοση» η πεποίθηση πως τα κτήνη, με κατάλληλη τακτική και αντιμετώπιση, καθοδηγούνται, τιθασεύονται. Και το Κακό ελλοχεύει χωρίς προφύλαξη, χωρίς ντροπή. Ο νεοναζισμός δεν είναι θεωρία, σκέψη και αναρχία. Είναι μια παράσταση. Εσείς κι εμείς. Και πρωταγωνιστεί ο Θάνατος.

Α: Σας ευχαριστούμε πολύ

Μ.Χ. Κι εγώ σας ευχαριστώ για την επικοινωνία. Θα ήθελα να κάνω μια έκκληση στους νέους και νέες: Να περιφρονείτε τις συνηθίες των πολλών, τη λογική του κράτους και την «ηθική» των συγγενών σας. Να αγαπάτε με πάθος τους κυνηγημένους, τους ανορθόδοξους και τους αναθεωρητές.

* Η παραπάνω «συνέντευξη» είναι ένας φανταστικός διάλογος μεταξύ του υπογράφοντος και του Μάνου Χατζιδάκι. Πρόκειται για αποδόμηση ενός κειμένου του Μ.Χ. Το οποίο ο συνθέτης είχε γράψει λίγους μήνες πριν τον θάνατο του το Φεβρουάριο του 1993 και είχε δημοσιευτεί στο πρόγραμμα αντιναζιστικής συναυλίας που είχε δώσει η Ορχήστρα των Χρωμάτων με έργα Βάιλ, Λίστ και Μπάρτον. Το ίδιο κείμενο παράλληλα είχε δημοσιευτεί και στην εφημερίδα Ελευθεροτυπία.